

ይግባኝ ለክርስቶስ

የአቡነ ጴጥሮስ የመጨረሻ እስትንፋስ

ጸሐፊው ሰማዕቱ አቡነ ጴጥሮስ
አዘጋጅቶ ሊያቀርብ ይግባኝን ለክርስቶስ
ቁርጥ ቃሉን ጻፈ በመትረፍስ እርሳስ

አዘጋጅ:- አባ ቀውስመስ
የሰሜን ምዕራብ ሸዋ ሀገረ ስብከት ሊቀጳጳስ
1999 ዓ.ም.

በፀ-ዕ አቡነ ቀውስጦስ

1999 ዓ.ም

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

አድራሻ:- ምዕራብ ሸዋ ሰላሌ ሀገረ ሰብከት
ስልክ 0111 35 07 13
መ.ሣ.ቁ 29
ፍቺ
ስልክ 0111 57 97 14
አዲስ አበባ

ምስጋና

ይህችን እነስተኛ መጽሐፍ ሳዘጋጅ፣ በኮምፒውተር ረቂቀን በመጻፍ፣ እርማት በማድረግ፣ ጽሑፉን በአጠቃላይ ለጎትመት ዝግጁ እስኪሆን ድረስ በማንኛውም መገንደ አስተዋጽኦ ሳደረጋችሁ ልጆቼ ሁሉ እግዚአብሔር አምላክ በበረከት ይጎብኛችሁ፣ በረድኤት ይጠብቃችሁ፣ በረከተ ቅዱሳንን ያድላችሁ። ከዚህም ሁሉ ጋር ልባዊ ምስጋናዬ ይደረጋችሁ።

እባ ቀውስጦስ ሊቀ ጳጳስ

መታሰቢያነቱ

ሐምሌ 1928 ዓ.ም. በኢትዮጵያና በኢትዮጵያውያን ፍቅር ተደዘው በሕረመነውና በጤካኑ የኢጣልያ ጦር በጥይት ተደብደበው ደግገናቸውን ስክርሳቸውን ሳቀረቡት ሰላማዕቱ ሲቀ ጳጳስ ሰብጮሳ እቡነ ጲጉሮስ ይሁንሱን።

አባ ቀውስጦስ ሊቀ ጳጳስ

ብጹዕ አቡነ ቀውስጦስ
የሰሜን ምዕራብ ሸዋ ሀገረ ስብከት ሊቀ ጳጳስ

ምክንያተ ስያሜ

የዚህን መጽሐፍ ርእስ «ይግባኝ ለክርስቶስ» በማለት የሰየምኩበት እና ምክንያተ ስያሜውንም የጻፍኩበት ምክንያት ከዚህ የሚከተለው ነው።

ይህን ለመጻፍ ያነሳሱኝ ሁኔታዎች ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ስመለከታቸውና እያየሁ ሳክንባቸው የነበሩት በዚህ መጽሐፍ የተካተቱት ነገሮች ናቸው። እነዚህን ነገሮች ተመልክቼም በመጽሐፌ እንደገለጽኩት ለክርስቶስ ይግባኝ ያለኛል በምልበት ጊዜ ሰማዕቱ ኢትዮጵያዊ ሊቀ ጳጳስ እቡነ ጴጥሮስ በምዕራባውያኑ ዘንድ ያሳለፍነው ምዕተ ዓመት ስማዕት ተብለው ተመረጡ። የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ኅብረት እና ዩኔስኮ በጋራ ባቋቋሙት ኮሚቴ ከተመረጡ በኋላ ሐምሌ 22 ቀን 1993 ዓ.ም (29 July, 2001) በስዊድን ሀገር በለዊድናውያን ዘንድ በስማቸው የጸሎት ቤት ተመርቶ ተመረቀ። ከዚህም በኋላ ጥቅምት 12 ቀን 1998 ዓ.ም. በተካሄደው ቅዱስ ሲኖዶስ «እቡነ ጴጥሮስ ስማዕተ ጽድቅ ዘኢትዮጵያ» ተብለው የሰማዕትነት ስማቸው ጸድቆ ቅድስና ተሰጣቸው። ይህንንም ተከትሎ በተወለዱበት ከተማ በፍቼ የመታሰቢያ ቤተ ክርስቲያን እየታነጸላቸው ይገኛል። ከዚህም በመነሣት 70ኛ ዓመት በዓለ ዕረፍታቸውን ሐምሌ 22 ቀን 1998 ዓ.ም በፍቼ ከተማ ለማክበር የምህጋጅበት ጊዜ ይህን መጽሐፍ ለማሳተም ከተነሳሁበት ጊዜ ጋር ተገጠመ። ይህም ብቻ ሳይሆን በመጽሐፌ ቀደም ብዬ እቡነ ጴጥሮስን ከማክራም በላይ ይግባኛቸውን «ይግባኝ ለክርስቶስን» እንደ አከማቸ በየ እናቅጹ ተጠቅሟቸው ነበር። የሁኔታዎቹን መገጣጠም ከተመለከትኩኝ በኋላ የመጽሐፌን ርእስ ለመቀየር አሰብኩ። እቡነ ጴጥሮስ ያለፈው ምዕተ ዓመት እውነተኛ ስማዕት ተብለው ከኢትዮጵያውያኑ አልፎ በምዕራባውያኑ እንኳ ሳይቀር ከተመረጡ እኔም መጽሐፌን በእርሳቸው የመጨረሻ እስትንፋስ «ይግባኝ ለክርስቶስ» ብዬ ለመስየም ወለንኩ። በዚህ ምክንያት ርእሱ ይሰየም እንጂ ጽሑፉ ግን ቀደም ብሎም በዚህ ርእስ የተከጋጀ እስከሚመስል ድረስ ከርእሱ ጋር ተዋሐዶ አገኘሁት። እኔም ፈቃደ እግዚአብሔር መሆኑን ተመልክቼ በዚህ አጻፍሁት። ለእዚህ የተወደዳችሁ አንባቢያን የርእሱ ምክንያት ከላይ የተገለጸው መሆኑን ተረድታችሁ የመጽሐፉን መልእክት ደግሞ በርጋታ በማንበብ እንድትገነዘቡልኝ እጋብዛለሁ። ብፁዕ እቡነ ጴጥሮስ የምዕተ ዓመቱ ስማዕት ሆነው እንዲመረጡ ያስቻለው የፕሮፌሰር ስቪን ፍቭንስን የእንጌሊዝኛ ጽሑፍም አስተርጉሜ በመጽሐፉ መጨረሻ ላይ አያይገፎ አቅርቧልኝ።

አባ ቀውስጠስ ሊቀ ጳጳስ

ማውጫ

አርእስት	7ጽ
ምክንያተ ስያሜ	7
መቅድም	8
መግቢያ	12
ምዕራፍ አንድ የዴር ሠልጣን ጉዳይ	16
ምዕራፍ ሁለት ግብፃውያን በአባቶቻችን ላይ	25
ምዕራፍ ሦስት ግብፃውያን ኢትዮጵያውያንን አጠቁ ሲባል	33
ምዕራፍ አራት የዛሬይቱ ኢትዮጵያ	41
ምዕራፍ አምስት ምዕራባውያን በክህደት መርዝ ያደነዘዟቸው	52
አንቀጽ አንድ ከብርሃን ወደ ጨለማ አሳዛኝ ገዝ	53
አንቀጽ ሁለት የማይገባ ትምክህት	55
ምዕራፍ ስድስት ሰደተኞቹ አነማን ናቸው	56
አሰረጅ አንድ ኤልያስ ስለ ናቡቴ	59
አሰረጅ ሁለት የሐንስ አፈወርቅ ስለደሀይቱ መበለት	61
አንቀጽ ሦስት በአሁኑ ጊዜ የአካላብን ያህል እንኳ የሚጸጸት አልተገኘም።	65
ምዕራፍ ሰባት ክህደትን በዲሞክራሲ ያወጀ ትውልድ	68
ምዕራፍ ስምንት እናቶች በአፃናት ላይ	75
አንቀጽ አራት ይህ ወቅት እጅግ አሰቸጋሪና ፈታኝ ወቅት ነው	85
አንቀጽ አምስት በሌራዊ ፈጻሚ መናቅ ቅኝ ተገኝነትን መናፈቅ ነው	87
አንቀጽ ስድስት ዘመናችን ያፈራው ትውልድ አታላይ ብቻ ሳይሆን ሾተላይም ነው።	90
የፕሮፌሰር ስቪን ፍቭንስን ምስክርነት	94

መቅደም

በግንኛውም ጊዜና ቦታ ለሚሠራም ሆነ ለሚነገር ቁም ነገር ርእስ ወይም መግቢያ መቅደም ያሰፈልገዋል። ምክንያቱም አንድ ቁም ነገር መነሻ ከሌለው መድረሻው ስለማይታወቅ ነው።

በመሆኑም በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ላለው ቁም ነገር መነሻው ኢትዮጵያ ብሉይ ኪዳንንና ሐዲስ ኪዳንን የተቀበለችበት ታሪክ ነው። የታሪኩም ጥንታዊ ስፍራ በኢየሩሳሌም ያለው የኢትዮጵያ ገዳም ዲር ሠልጣን ነው። ግንም አንደሚያውቀው ኢየሩሳሌምና ኢትዮጵያ አንዲሁም ኢትዮጵያና ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን የታሪካቸው ጽምረት ወይም ተዋሕዶ ጸንቶ አንዲኖር የተመሠረተው በእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ ነው።

በሰም አጠራርም ሀገሪ አግዚአብሔር በመባል ኢትዮጵያና ኢየሩሳሌም አንድ ናቸው።

ይህን አንጂ ኢየሩሳሌም ከአቤል ጀምሮ እስከ ዘካርያስ ከዘካርያስም ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ንጹሕ ደም የሚፈሰሰት መከራ የማይለያት ሁኔታ በመገኘቷ ሊታዘንላት የሚገባ ነው። አንዲያውም የአማኞች ሁሉ የሕይወት ምንጭ መፍለቂያ በመሆኗ ህልውናዋ ተጠብቆ አንዲኖር የማይመኝ የለም።

ምኞትም ብቻ ሳይሆን አንደኑ እቤጫሌክ አድገቷን አንጂ ጥፋቷን እንዳያሳየን የምንጸልይላት ብዙዎች ነን። በሌላ መልኩ ደግሞ እግዚአብሔር በማይወሰን ቸርነቱ ሳይሆን ሰላምና ሕይወት ጸጋና በረከት ባለቤት አንድትሆን መርጧታል። ሆኖም የተነገረላትን ተስፋና ትንቢት አልቀበልም ግለቷ የተስፋዋ ባለቤት የሆነ አግዚአብሔርን አስቆጥቶታል። ከቆጣውም የተነሣ በዓለም ዙሪያ የምትታወቅበትን መመኪያዋ የነበረች ታቦተ ሕጉን ጸላተ ኪዳኑን ከጂ ነሥቶ |ወስዶ| በአምነት አጀቿን ዘርግታ ለምትለምነው የተስፋዋ ወራሽ ለሆነችው ቅድስት ሀገር ኢትዮጵያ አላልፎ ሰጥቶባታል።

በጊዜውም ጊዜ የተነገረው ተስፋና ትንቢት የተቆጠረው ሰባጌ ቢፈጸም ኢሳይያስ በትንቢቱ «ስሙ ድንቅ መካር ኃያል አምላክ የዘለዓለም አባት የሰላም አለቃ ተብሎ ይጠራል።» ብሎ ኢሳይያስ 9+6፣ ለ.ቃስ1+47። ሳይ የመሠከረለት ዘለዓለማዊ አምላክ፣ የሰውን ባሕርይ ተዋሕዶ ሰው ከሆነ በኋላ ሕገ መንግሥቱ ወንጌልን በሚያስተምርበት ጊዜ በሉቃ 19+42 ሳይ አንደተጻፈው «ሰበሰተ አምራ የም ሰላምኪ፣ ኢየሩሳሌም ሆይ አላወቅሽም አንጂ ብታውቁስ ሰላምሽ ዛሬ ነው ያይቅርታሽም ዘመን አሁን ነው፤» በማለት የሚደርስባትን ችግር ሳይሸሽግ ገልጦ አያለቀስ በአንባጭምር አስጠንቅቋት ነበር።

አርቧ ግን አሁንም አለመታደል ሆነና ምክሩን ለመለማት ዠርዋን አልሰጠችም። በእርሱም ለማመን ልቧን አላሰገዛችም። አንዲያውም ይባስ ብላ «አእትቶ ወለቅሎ ክፈቱ አስወግደው፣ ከዩ አድርገህም በአንጨት ሳይ ስቀለው አያለች፤» በኢሳይያስ ፈት ከጧት አስከ ግታ ይሙት በቃ ለማሰፈረድ ለትጮህ ውላለች። ኢትዮጵያ ግን አንዲህ አይደለችም። ኢሳይያስ «አንደ በግ ሊታረድ መጣ።» ብሎ የተናገረውን ትንቢት አንዲተረጉምላት ሐዋርያው ፈልጸሽን ተማፅናለች። ከተረጉመላት በኋላ በሐዋርያት ሥራ ፍ+26 እስከ መጨረሻው ባለው መሥመር ውስጥ አንደተጻፈው «እኔ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጅ መሆኑን አምናለሁ፤ አነሆ ውኃ ከዚህ አለ፣ በሰሙ አምኜ አንዳልጠመቅ የሚከለክለኝ ማነው?» በማለት ልዋል ልደር፣ ልጠራጠር ሳትል ከመቶ ሃያው ቤተሰብ ቀጥላ ከዓለም በፊት በመጀመሪያው መቶ ዓመት በ34 ዓ.ም አምና ተቀብላለች። አርሱም ለአመኑበት ቅርብ ነውና «ዛቲ ይእቲ ምዕራፍዮ ለዓለም ዝዮ አንድር አስመ ጎረይከዋ፣ መርጫታሉሁና ለዘለዓለሙ ማደሪያዬ ናት፤» ብሎ አማናዊት ጸዮን ቅድስት ድንግል አመቤታችን ማርያምን ለአናትነት በመረጠበት መለኮታዊ ጥበብ ቅድስት ሀገር ኢትዮጵያንም ለአምልኮቱ መገለጫ አንድትሆን አድርጎ ከሌሎች ዓለማት ለይቶ መርጧታል።

በዚህም መሠረት ለሦስት ሺህ ዘጠኝ መቶ በድሃ ዓመታት ሥርዓተ አምልኮትን ከምትፈጽምበት ቤተ እግዚአብሔር ላትለይ ኖራለች። ይሁን እንጂ ከላይ በተጠቀሱት በፈ ዘመናት ውስጥ አቀራረቡና ሰልቱ በየዓይነቱ የሆነ ፈተና በየጊዜው ሳይገጥማት አልኖረችም ። ሆኖም በእምነቷም ሆነ በህልውናዋ ላይ በተለያዩ ጊዜያት የቀረበባትን ፈተናና የተቃጠባትን ጥቃት በድል እድራጊነት እየተወጣች ከብር ምስጋና ለኃያሉ እግዚአብሔር በማለት የድህ ባለቤት እግዚአብሔር መሆኑን ስትመሰክር ኖራለች። በዚህም የዓለም ሕዝብ እያደነቃት ከዚህ ደርሳለች፤ አሁን ግን ለዘመናት ጸንቶ በነበረው ሥርዓቷ ለመኖር አልቻለችም። በተለይ ከ1966 ዓ.ም ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ የተነሣው ኢሎግኒ ትውልድ፡-

- 1ኛ/ በዕድሜ ልኳ ከኖረችበት ቤተ እግዚአብሔር እንድትለይ፣ ተለይታም እንድትወጣ እያበገደዳት በመሆኑ፤
- 2ኛ/ ልጆቿ ሃይማኖታቸው የማይፈቅድላቸውን ዓላማ ከመከተላቸው የተነሣ በተለያዩ ሃይማኖት መበል ከህደት ተከፋፋለው ለረሀብ፣ ለበደት፣ ለመከራ በመዳረጋቸው፤
- 3ኛ/ በኢትዮጵያነቷ ውስጥ እስከ አሁን የነበረ ዛሬም ወደፊትም ሊኖር የሚገባውን ሥጋዋና መንፈሳዊ ሥርዓቷን ሊለውጡ ጨርሰው ሊያጠፉ በሚታገሉ ኃይሎች ላይ የሚፈርድባቸው ዳኛ ባለመገኘቱ የዚህ ጽሑፍ ርእስ እንደ አቡነ ጳጥሮስ የመጨረሻ አስትንፋሰ «ይግባኝ ለክርስቶስ» ሊያሰኝ ችሏል።

ይህም ለጽሑፉ መግቢያ በር ሲሆን በውስጡ ላለው ኃይለ ቃል አልፎ አልፎ እንደ አዝማች ሁኖ ተቀርጿል። ይህንንም ለመረዳት እስከ ጽሑፉ መጨረሻ መመልከት ያስፈልጋል።

ይህም በጠምንት ምዕራፍ፣ በሁለት አበረጃኛና በሰድስት እንቀ ጸ ባዎር ባዎሩ ሰለተገለጸ ፍሬ ነገሩን ማንም ሰው በቀና መንፈስ እንዲመለከተው በትሕትና አሳባለሁ።

ከዚህም ጋራ ችግርን ለመግለጽ ቃላትን አላከቶ የመጻፍ ችሎታ የሌለኝ መሆኔን ላልሸሽግ አገልጸለሁ። ነገር ግን አቀናብሮ የመጻፍ ችሎታ ባይኖረኝም በመንፈሳዊ ቁጭትና በሜት ተነሣሥቼ ይህን ጽሑፍ ለማቅረብ ተገድጻለሁ። የተገደድኩበትም ምክንያት ፡-

- 1ኛ. ኢትዮጵያ ሀገረ እግዚአብሔር በመባል እውቅና ያገኘችበት አምልኮተ እግዚአብሔር እንዳይጣለፍ በአምልኮተ ባዕድ የምእመናን ሕይወት እንዳይበላሽ
- 2ኛ. ሕገ ቤተ ክርስቲያንና ሥርዓተ ሃይማኖት እንዳይፈርስ ለመከላከል ያህል ነው።

ይህም ጥረቴ ከቤተ ክርስቲያን ጠላቶች በቀር ማንንም የሚያስከፋ እንደማይሆን አምናለሁ። ስለማምንም የኢትዮጵያና የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ህልውና ተጠብቆ እንዲኖር የሚመኙ ሁሉ ያዝኑብኛል ብዬ አልበጋም።

እንዲያውም የጸሎት ተባባሪ ሁነው ባሁኑ ሰዓት መላልሰው ሊጸልዩት የሚገባቸው ጸሎት «አቤቱ አምላካችን ካሉተኛና ከፀመፀኛ ትውልድ አድነን፤ ነፍሳችንንና ሥጋችንን በቸርነትህ ጠብቅ፤ ቤተክርስቲያናችንን በምስጋናና በጸሎት በቀናች ሃይማኖትም ጠብቅ፤ አምላካችን ሆይ ይቅር በለን። እባታችን ሆይ፤ በለማይ የምትኖር፤ ወደፊተና አታግብን፤ ከክፉ ሁሉ አድነን እንጂ፤ ለባይጣን ከመሸነፍ ከመዋረድና ከመውደቅ አድነን፤ በየጊዜው በየለፍቱ ሁሉ ያለድካምና የለሃኬት እናገለግልህ ዘንድ እርዳን፤ ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለሙ አሜን።» የሚል መሆን እንጸለበት አስገንዝባለሁ። «ሊጦን ዘሐሙስ»

መግቢያ

ይግባኝ ለክርስቶስ የሚለው ቃል ተበዳይነቱ እየታወቀ በባለሥልጣኖች ዘንድ ትክክለኛ ፍትሕ አጥቶ በግፍ የተፈረደበት ለው የነበረው ተስፋ ሲሟጠጥ የሚያሰማው የመጨረሻ ቃል ነው። በመሠረቱ ኃይለኛው ደካማውን አንዳያጠቃው ባለ ጸጋውም ድሀውን አንዳ ይበድለው የሚከላከልለት ወይም የሚጠ ብቀው ከእግዚአብሔር የተሰጠ ሕግ አለ። ከእግዚአብሔር የተሰጠ ውም ሕግ ለውን ሲጠብቀው የሚችለው በመጀመሪያ ለው ሕጉን ሲጠብቀው ነው። ነገር ግን ሕጉን በመጠበቅ ፋንታ ሕግ አፍራሽ በመሆን አንዱ ሌላውን ሲበድለው ሕጉን ለማሰከር የሚፈርድ ባለሰልጣን አንዲኖር እግዚአብሔር ፈቅዷል። ችግሩ በእግዚአብሔር ፈቃድ ሥልጣን አግኝተው ሕዝብን አንዲመሩ አንዲ ያስተዳድሩ የተመረጡ ሰዎች ለተመረጡበት ዓላማ ብቁ ሆነው አለመገኘታቸው ነው። ብቁ ሆነው ካለመገኘታቸውም የተነሳ ከተገፋው ይልቅ አንድ በርባን ላለው የግፍ ግፍ ለፈጸመው በማድላት አውነትን በሐሰት ሸፍነው በተገፋው ላይ ይፈርዱበታል። ይግባኝ ብሎ ሲሔድ የሰላዩ ባለሥልጣን ይግባኝን ተቀብሎ እውነቱንና ሐሰቱን ለመለየት አንዳይችል የግፍ አድራጊ ው ማደንዘገፍ /ገ-ቦ/ እእምሮውን አየሰተነበት ዓይኑን እያጨለመበት ግራ ተጋብቶ ልቡ እያወቀ ያንኑ በሐሰት የተፈረደበትን ከሚያጸድቅበት በቀር አውነተኛ ፍርድ አይፈርድለትም።

ከዚህም በኋላ በሰው ጻንነት በኩል የነበረው ተስፋ ሲሟጠ ጥ ይግባኝ ለክርስቶስ ይላል። በርግጥም በፍጹም እምነት ይግባኝ ለክርስቶስ የሚል ተበዳይ አይኖርም እንጂ ካለ ላይውል ላያድር ይግባኝን ተቀብሎ ክርስቶስ ትክክለኛውን ፍትሕ እንደሚሰጠው አይጠረጠርም።

ለምሳሌ ፋሽስት ኢጣሊያ ድንግሴቱን ኢትዮጵያን በወራ ራነት በደፈራት ጊዜ ነፍሳቸውን ለእግዚአብሔር በማሰረክብ ይግባኛቸውን ማሰማት የፈለጉት ኢትዮጵያዊው ለማዕት ብፁዕ እቡነ ጴጥሮስ ፋሽስቱ ገና ሲያዛቸው «በእኔ ላይ የፈለጋችሁትን አድርጉ፤ ተከታዮቼን ግን እትንኩ።» ነበር ያሉት። ብፁዕነታቸውን በዚህም በዕለተ ሐሙስ በአይሁድ ሲያዝ ለሮማውያን ጭፍሮች «ማንን ትፈልጋላችሁ? እኔ አንደሆንኩ አለሁላችሁ፤ እነርሱን ግን ተውዋቸው ይሁዱ» ያለውን ጌታችንን መሰለውታል። ዮሐ.18+8።

ብፁዕነታቸው በፋሺስት አጅ ተይዘው ወደ ግራዚያኒ የቀረቡት ሐምሌ 22 ቀን 1928 ዓ.ም. ነበር። በወቅቱ ሲቀ ጳጳስ የነበሩት ብፁዕ እቡነ ቄርሎስ ግብፃዊ፣ እቡነ ጴጥሮስን በዲ ፕሎማሲ ለማሰፈታትና ዓለምአቀፉን ገብረተሰብ ለማሰማት ፈልገው ግራዚያኒን «ለእስክንድርያው መንበረ ፓትርያርክ ምክር ቤት ላታሰማ በእቡነ ጴጥሮስ ላይ አንዳች ነገር ማድረግ አይገባ ሆኖ» አሉት። እርሱ ግን ደም እንደተጠማ ውሻ ተቻኩለ። በእነርሱ አገዛዝ እምነውና ሃይማኖታቸውን ንቀው ሀገራ ቸውንና ሕዝባቸውን ክደው እነርሱን መሰለው ለመኖር ሲለማሙ ብቻ ለሕይወት ተስፋ፤ የመኖር ዕድል እንዳላቸው ገለጸላቸው። አርሳቸው ግን አውነትን ይዘው ቀጠሉ። በዐመፅ ተመልተው በደም ተጨማልቀው በግፍ ለመግደል አሁንም አሁንም ከሚላሉቱ ባልደረቦቹ ሦስቱን በጻንነት ሰየሙ። አርሳቸውም «ሕዝብ ቀስቅሰዋል፤ ራሳችንም ዐምፀዋል፤ ሌሎችንም አንዲያምፁ አድርገዋል» በሚል ተከለለው ቀረቡ። ከጻኞቹ አንዱም «ካህናቱም ሆኑ የቤተ ክህነት ባለሥልጣኖች፤ ሲቀ ጳጳሱ እቡነ ቄርሎስም የኢጣሊያንን መንግሥት ገዥነት እምነው፤ እመን ብለው ሲቀበሉ እርሳም ለምን ሀመፁ? ለምን ብቻዎን አፈንጋጭ ሆኑ?» ሲል ራሱ በከላሽ አንበደት ተናገራቸው። አርሳቸውም ፍትሕ እንደሌለች ግፍም ጽድቅ መሰላ እንደታዩች አስተውለዋልና «እቡነ ቄርሎስ ግብፃዊ

ናቸው፤ ስለ ኢትዮጵያና ኢትዮጵያውያን የሚገዳቸው ነገር የለም። እኔ ግን ኢትዮጵያዊ ነኝ። ሐላፊነት ያለብኝ ክርስቲያን አባት ነኝ። ስለዚህ ስለ አገሪና ስለ ቤተ ክርስቲያኔ እቆረቆራለሁ። ከዚህ በቀር ለእናንተ ችሎት የማቀርበው ነገር የለኝም። ለፈጣሪ ብቻ የምናገረውን እናገራለሁ። እኔን በመግደል እንደወሰናችሁ ሀውቃለሁ። ስለዚህ በእኔ ላይ የፈለጋችሁትን አድርጎ ተከታዮቼን ግን አትጎኩ» በማለት አቤቱታቸውን ለእግዚአብሔር አቀረቡ፤ ይግባኝ ለክርስቶስ አሉ። ግራዚያንም ሰበምንት ጥይት አስደብድቧቸው አልሞት ባሉ ጊዜ ከአዛዦቹ አንዱ በሦስት የሽጉጥ ጥይት ራሳቸውን በመምታት ገደላቸው። ሕዝቡ በአንድነት አለቀቡ፤ ዋይታውን አሰማ። አርባቸው ነፍሳቸውን በውተው ለሀገራቸውና በሕዝባቸው ፍትሕ እንዲሰጥላቸው ይግባኝ ለክርስቶስ አሉ። እግዚአብሔርም የአርባቸውንና የመሰሎቻቸውን ቆራጥ በማዕታት አባቶች ይግባኝ ተቀበለ። የሕዝቡንም ዋይታና ለቅሶ ሰማ። ስለዚህም ገጸ መዓቱንም ወደ እነርሱ /ግራዚያ/ አዞረ። «ገጹ ለእግዚአብሔር ገብ እስ ይገባሉ እኩዩ። የእግዚአብሔር ፊቱ ክፉ ወደሚያደርጉት ነውና» መዝ.33+16 ሠራዊቱ አንደ ተበተነ፤ መሪው እንደተዋረደ እንዲቀር አደረገ። በሀገራቸውም ላይ ሂትለርን አስነሥቶ ፈታቸውን ወደዚያ እንዲያዞሩ ሀገራችንም ለቅቀው እንዲወጡ አስገደዳቸው። በዚህ ጊዜ በጀኔቫ ጉባኤ ላይ ተሰብስበው ለነበሩት ግፈኞች ዓለምን በወራሪነት ለመቀራመት ለተነሡ ነገሥታት ግርማዊ ቀዳማዊ ዐፄ ኃይለሥላሴ የኢትዮጵያን ባንዲራ ይዘው አቤቱታ በሚያቀርቡበት ሰዓት ከማጵጨትና ከማሸሚጠጥ በቀር አቤቱታቸውን የለማቸው አልነበረም።

እርባቸው ግን ይህንን ግፍ ታሪክና እግዚአብሔር ይፍረደው በማለት በክረረ ኃዘን ይግባኛቸውን ለክርስቶስ አቅርበዋል። ክርስቶስም ይግባኝን ተቀብሎ ትክክለኛ ፍርድ በመፍረድ ፋሽስት ኢጣሊያን እንደ ሠናከሬም ሰራዊት በዋለበት አስቀርቶታል።

የኢትዮጵያ ባንዲራ በኢትዮጵያና በዓለም ዙሪያ እንድትወለድበብና ንጉሠ ነገሥት ግርማዊ ቀዳማዊ ዐፄ ኃይለሥላሴም ዙፋናቸውን እንዲረከቡ አድርጓል።

የኢትዮጵያ ጀግና ሕዝብም የአምስቱን ዓመት የመክራ ጊዜና ተጋድሎ አያስታወስ ይግባኝ በሚ እውነተኛ ፈራጅ የሆነ ክርስቶስን ለማመስገን በቅቷል።

ይግባኝ ለክርስቶስ የሚበለው እንዲህ ስለሚጠቅም ነው። ምንም እንኳን ቃሉ ከባድ ቢሆንም በዚህ አጭር ጽሑፊ ውስጥ ሳስባለብኩት ከባድ ነው ብዬም ሳመንኩበት ነገር ርአስ አድርጌ መርጨዋለሁ። ርአስ አድርጌም በመረጥኩት ቃል ለማሰባሰብ የሞከርኩት፡-

- 1ኛ. በደር ሠልጣን ይዞታችን ላይ ሲፈጸም የነበረውና አሁንም አየተፈጸመ ያለው ችግር፤
- 2ኛ. በዛሬይቱ ኢትዮጵያና በኢትዮጵያዊት እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ላይ በተግራሪዎች እየተፈጸመ ያለው ነገር ነው።

ይሁን እንጂ በኢትዮጵያና በኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ላይ አየተፈጸመ ያለው ነገር ከቀድሞ ጀምሮ አንድ መንግሥት አልፎ ሌላው መንግሥት በተተካ ቁጥር ሲነድ ሲበርድ የኖረ ነው። ጊዜ ሲያልፍ የሚያልፍ በመሆኑ ተስፋ የሚያስቆርጥ አይሆንም።

ምዕራፍ አንድ

የዴር ሁልጣን ጉዳይ

የዴር ሁልጣን ጉዳይ ከማንኛውም የተለየ ክብደት ያለው ነው። እንደሚታወቀው እስካሁን በተደረገው የመከራ ጉዞ እንደተረዳነው የዴር ሁልጣን ጉዳይ ፈራጅ ጻፍ ያጣ፣ ሥጋዊ ደግሞ የሆነ ምድራዊ ባለ ሥልጣን በይግባኝ ስሜንት ሊፈታው ያልቻለ ነው። ወደፊትም እንደ አቡነ ጴጥሮስ ይግባኝ ለክርስቶስ ከማለት በቀር በሰው በኩል ጻፍነት ይገኛል የሚል አምነት በሌሌን በጽሑፊ ውስጥ ለተመልካች የነገሩን ክብደት ለመግለጽ ሞክራለሁ። ወደ ፍሬ ነገሩም ለመግባት በቅድሚያ የኢትዮጵያውያን ይዘታ በጎልጎታ እንዴት እንደነበረ በመጠኑ እገልጻለሁ። ዝርዝር ሁኔታውም የሚከተለው ነው።

እንደሚታወቀው የኢትዮጵያውያን ይዘታ በጎልጎታ መነሻው ከክርስቶስ ልደት በፊት በአራት ሺህ አምስት መቶ ዓመተ ዓለም ነው። ኢትዮጵያውያን አባቶቻችንና እናቶቻችን ለሰብአዊ ፍቅር መስቀሉን ተሸክመው ከኢትዮጵያ እስከ ቀራንዮ በፍጥተ መስቀል ሲጓዙ በሰዳንና በግብፅ በረሀቱ የደረሰባቸው ጸዋት መከራ በእጅጉ የሚዘገንን እንደነበረ ተመሳሳሪ ተነግሯል።

አሸዋ ሳይውጣቸው አውራ ሳይበላቸው ከጎልጎታ የደረሱትም በዕለመ ርስታቸው በዴር ሁልጣን ምክንያት በግብፃውያን ኮፕቶችና በአርመኖች በሌሎችም ቃዲዎች ሲፈጸሙባቸው የነበረው ግፍ በክርስቶስ ላይ በዕለተ ዓርብ ተፈጽሞ የነበረውን መከራ መስቀል ሲያስታውስ የሚኖር ነው።

ዛሬም ችግሩ ሳይገታ በአባቶቻችንና በእናቶቻችን ላይ የነበረውን መከራ ለዘር ተላልፎ በኛ በልጆቻቸው ላይ እየተፈጸመ ነው። ለዚህም ምክንያት የሆነው ከላይ የተጠቀሰው ዕለመ ርስታችን ዴር ሁልጣን ነው።

ይህ ዴር ሁልጣን የኢትዮጵያውያን ነው አይደለም ተብሎ አሻሚ ወይም አጠራጣሪ ነገር የሚገባበት አይደለም። የዓለም ታሪክ ጸሐፊዎች ያረጋገጡት በመጽሐፍ ቅዱስ የተመዘገበ በትክክል የኢትዮጵያውያን ዕለመ ርስት ነው። በመሆኑም ኢትዮጵያውያን እናቶቻችን እና አባቶቻችን በቅድስት እሴት አማካኝነት የተረከቡት ይህን ጥንታዊ ይዘታቸውን እያጠናከሩ በቅድስት ሀገር ኢየሩሳሌም ላይ በየጊዜው የሚደርሰውን መከራ ሳይስቀቁ ገዳማቸውን ሲያስፋቱ ሞረዋል። በአካባቢው ካሉት ታላላቅ ገዳማት አንጻርም በዴር ሁልጣን ገዳማችን የተሾሙትን ኢትዮጵያውያን አበምኔቶች እናስታውስ ከ1320 ዓ.ም. እስከ 1943 ዓ.ም. ድረስ ለዚህ ገዳም በአስተዳዳሪነት 18 ኢትዮጵያውያን መምህራን ተሾመዋል። መዓርጉን ከፍ በማድረግ ደግሞ ከ1944 ዓ.ም. እስከ 1998 ዓ.ም. ድረስ ዐሥራ ሁለት ሲቃነ ጳጳሳት ተሾመውበታል። እነዚህም መምህራኑ

- 1ኛ/ አባ ገብረክርስቶስ ፣
- 2ኛ/ አባ ቶማስ
- 3ኛ/ አባ ኒቆላዎስ
- 4ኛ/ አባ ተጠምቀመድገን
- 5ኛ/ አባ ፍሬክርስቶስ
- 6ኛ/ አባ ጊዮርጊስ
- 7ኛ/ አባ ብርሃንመስቀል
- 8ኛ/ አባ አንኪቶስ
- 9ኛ/ አባ ተስጋ
- 10ኛ/ አባ ወልደ ሰማዕት
- 11ኛ/ መምህር ፈቃደአግዚእ
- 12ኛ/ መምህር ማኅፀንተሥላሴ
- 13ኛ/ መምህር ይርዳው /አባ ተስፋ.መስቀል/
- 14ኛ/ መምህር ወልደ ሚካኤል
- 15ኛ/ መምህር ገብረ ጊዮርጊስ
- 16ኛ/ መምህር ክፍለ ገሪማ
- 17ኛ/ መምህር ገብረ ኢየሱስ
- 18ኛ/ መምህር ሐረገወይን ናቸው።

ከሊቃኑ ጳጳሳቱ፡-

- 1ኛ/ ብፁዕ አቡነ ፊሊጶስ ከ1944 ዓ.ም ጀምሮ የመጀመሪያው
- 2ኛ/ ብፁዕ አቡነ ዮሴፍ
- 3ኛ/ ብፁዕ አቡነ ማቴዎስ
- 4ኛ/ ብፁዕ አቡነ ማጥያሴ
- 5ኛ/ ብፁዕ አቡነ በርናባስ
- 6ኛ/ ብፁዕ አቡነ ሰላማ
- 7ኛ/ ብፁዕ አቡነ አትናቴዎስ
- 8ኛ/ በድጋሚ ብፁዕ አቡነ ማቴዎስ
- 9ኛ/ ብፁዕ አቡነ ገብርኤል
- 10ኛ/ ብፁዕ አቡነ ቀውስጦስ
- 11ኛ ብፁዕ አቡነ ገሪማ
- 12ኛ ለሁለተኛ ጊዜ ብፁዕ አቡነ ማቴዎስ ናቸው።

ይህም እስከ ስምንተኛው ተራ ቁጥራ ድረስ ብፁዕ አቡነ ማቴዎስ ሊቀ ጳጳስ ታሪክህን አሰታውሰ አትርጎሞ ብለው በጻፉት መጽሐፍ ውስጥ ከገጽ 88 እስከ ገጽ 118 የሠፈረ ነው። ወደፊትም እስከአሁን ከነበረው በተሻለ ሁኔታ የገጻው መንፈሳዊ አስተዳደር ሳይቋረጥ እንደሚቀጥልና ጸንቶም እንደሚኖር እምነታችን ፍፁም ነው። ወደ ጥንተ ነገሩም ስንመለስ ኢትዮጵያውያን እናቶቻችንና አባቶቻችን ለአሥራኤል የተነገረውን ተሰፋና ትንቢት ተካፋዮች ሆነው በአራት ሺህ አምስት መቶ ዓመተ ዓለም ብሉይ ኪዳንን የተቀበሉበት ታሪክ ነው።

የዚህም ምክንያት ንግሥተ ሳባ ናት። ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ጥበብ ለመረዳት ከብዙ ገጸ በረከት ጋራ ብዙ ሠራዊት አሰከትላ ወደ ኢየሩሳሌም መጥታለች።

በመጣችም ጊዜ ንጉሥ ሰሎሞን፡-

- 1ኛ. ተከትለዋት ለመጡት ሠራዊቶቿ፤
- 2ኛ. ገጸ በረከት ጭናባቸው ሳመጣቸው ግመሎቿና ፈረሶቿ እንዲሁም በቅሎዎቿ ባጠቃላይ የጓዷ ማሳረፊያ የሚሆን

የጋዛን አካባቢ ሰጣት። ሰአርሷም ሉዓላዊ ክብሯን የሚጠብቅ ከቡር ሥፍራ መርጦ ከኢየሩሳሌም ቤተመቅደስ አቅራቢያ የሚሆን ዴር ሠላጣንን ሰጥቷታል። ንጉሡ በፈቃዱ ከሰጣት ሌላ እርሷ የወደደችውንና የለመነችውን ሁሉ እንደሰጣት ነገሥት ቀዳማዊ ም.10 ክቁጥር 1- 14 የሰፈረው ቃል ያስረዳል።

እርሷም የኢትዮጵያን ስም የሚያስጠራ ቤተመንግሥት ሠርታበት ማረፊያ አድርጋዋለች፤ ልጇ ቀዳማዊ ምኒልክም ተረክበታል። ምኒልክ በ22 ዓመት ዕድሜው ወደ አባቱ ወደ ንጉሥ ሰሎሞን ሔጃል። በአባቱም ቤተ መንግሥት ሰሦስት ዓመታት ያህል በዕብራይስጥ ቋንቋ ሕገ መንግሥቱንና ሕገ አራቱን ቢማር ከቆየ በኋላ አባቱ ሰሎሞን ከአሥራ ሁለቱ ነገደ እሥራኤል 12ሺህ የሚሆኑ እዋቂዎች መርጦ ከተማራትም ካህናትና ከመላኛንት ልጆች 22 ታላላቅ ሹማምንት ሰጥቶ በአራት ሺህ አምስት መቶ አሥራ ስምንት ዓመተ ዓለም ወደ ኢትዮጵያ እንዲመለስ አድርጎ በከብር እንደሸኘው አክሊለ ብርሃን ወ/ቂርቆስ የተባሉት የቤተክርስቲያናችን ምሁር በጻፉት መጽሐፍ ገልጸውታል። /መጽሐፍ አሜን ገጽ 74/

ትውልድ አልፎ ትውልድ ቢተካ እንዳንድ ጊዜ ነገሥታቱ እንዳንድ ጊዜም ወኪሎቻቸው በአራቱ ሥርዓት መሠረት በዓመት በዓመት የእግዚአብሔርን በዓል ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም በሚመጡበት ጊዜ የሚያርፉበት ቤተ መንግሥታቸው ዴር ሠላጣን ነው። ነገሥታቱም ከቀዳማዊ ምኒልክ እስከ ልደተ ክርስቶስ ሰድሣ ሰባት ናቸው። ዘመኑም ዘጠኝ መቶ ሰማንያ ሁለት ዘመን ነው። ይህም ቃል ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፍ ሳይ የሰፈረ ነው።

ከልደተ ክርስቶስ በኋላ

ከልደተ ክርስቶስም በኋላ ዐራት ነገሥታት በአረቱ ሥርዓት መሠረት በኢየሩሳሌም በዓል ለማክበር እየመጡ በዚሁ ቦታ ሲያርፉበት ኖረዋል። ዐራተኛይቱም ንግሥት ሕንደኪ ናት። የንግሥት ሕንደኪ ዘመነ መንግሥት ኢትዮጵያውያን ሐዲስ ልደትን የተቀበሉበት ብሉይ ኪዳንን በሐዲስ ኪዳን የተረጉሙበት ዘመን ነው።

አባቶቻችን ከመቶ ሃያው ቤተሰብ ቀጥሎ ከዓለም ክርስቲያኖች በፊት ክርስትናውን ተቀብለዋል ስንል አብነት አድርገን ለምስክርነት የምንጠቅሰው የንግሥት ሕንደኪን ጃንደሪባ ነው። የንግሥት ሕንደኪ ጃንደሪባ እንደተለመደው የአራቱን በዓል ለማክበር ሊሰገድ ወደ ኢየሩሳሌም ከመጣ በኋላ በጋዛ የነበረውን የኢትዮጵያውያንን ይዞታ ጎብኝቶ በሰረገሳ ሆኖ ሲመለስ የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር። መንፈስ ቅዱስም ፊልጶስን «ሐድ፤ ይህን ሰረገሳ ተከተለው፤» አለው። ፊልጶስም ፊጥኖ ደርሶ የነበዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ ሰማው። ፊልጶስም «በውኑ የምታነበውን ታውቃለህ?» አለው። ጃንደሪባውም «ያስተማረኝ ሳይኖር በምን አውቃለሁ» አለው። ወደ ሰረገሳውም ወጥቶ አብሮት ይቀመጥ ዘንድ ፊልጶስን ለመነው፤ ጃንደሪባውም ወደፊልጶስ ተመልሶ «ነቢዩ ስለማን እንዲህ ይላል? ስበራሱ ነውን? ወይስ ስበሌሳ አባክህ ንገረኝ?» አለው። ፊልጶስም አንደበቱን ከፈተ። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም በዚያው ባለው መጽሐፍ ያስተምረው ጀመረ። ሲሌዱም ከውኃ ደረሱ፤ ጃንደሪባውም «ውኃ ይኸው መጠመቅን ማን ይከለክላኛል?» አለው። ፊልጶስም «በፍጹም ልብህ ልታምን ይገባሃል» አለው። ጃንደሪባውም መልሶ «ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ አንደሆነ አኔ አምናለሁ፤» አለው። ሰረገሳውንም እንዲያቆሙ አዘዘ፤ ሰረገሳውንም አቆሙ። ፊልጶስና ጃንደሪባው

ባንድነት ወደ ውኃው ወረዱ፤ አጠመቀውም። ከውኃውም ከውጡ በኋላ የእግዚአብሔር መንፈስ ፊልጶስን ነጥቆ ወሰደው፤ ዣንደሪባውም ከዚያ ወዲያ አላየውም። ደስ አያለው ወደ ሀገሩ ገባ በማለት ወንጌላዊ ሉቃስ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 8 ከቁጥር 26 አለክ 40 በሰፊው ዘርዘሮ ጽፏል። እንግዲህ ከዚህ በላይ ባጭሩ የተጠቀሰው ታሪክ የሚያሰገነዝበን ለአባቶቻችን ደር ሡልጣን ዐፅ መ ርስታቸው ጋዛም በይዞታቸው የቆዩና በሐዋርያትም ዘመን ክርስትናን የተቀበሉበት ቦታቸው መሆኑን ነው።

ይሁን እንጂ ምንም እንኳ ታሪኩ በመጽሐፍ ቅዱስ የተመዘገበ በመሆኑ ማንም ሊፍቀው ባይችልም አባቶቻችን በተጠመቀበት ፈባሽ ውኃ አጠገብ ታሪካቸውን የሚያስታውሱ አንድ ቤተክርስቲያን አለመሠራቱ፤ ያም ባይቻል አንድ የታሪክ ማስታወሻ መንፈሳዊ ሐውልት አለመኖሩ በጅጉ የሚያሳዝን ነው። እንደሚታወቀው ጥጠስና አሰባሰብና ሊየሩሳሌምን አስኪያጠፏት ድረስ በጋዛም ሆነ በሳልጎታና በደር ሡልጣን የነበረን ይዞታ ባይሸራረፍ ወይም የኔነው ይገባኛል የሚል ተከራካሪና ተርካካሪ ሳይኖርብን ሙሉ በሙሉ በአባቶቻችንና በእናቶቻችን እጅ አንደነበረ ታሪክ የሚመሰክረው ነው። ወረራው በነጥጠስ ከተጀመረ በኋላ ግን የተለያዩ ዐላውያን ነገሥታት እየተፈራረቁ ኢየሩሳሌምን አፈራርለዋታል። ያ ዘመን ቅዱሳን ሐዋርያት በየሐዱበት አንደበግ የሚታረዱበት፤ ኢየሩሳሌም በደም የተጠለቀለቀችበት ከፉ ዘመን በመሆኑ፤ በክርስቶስ ደም የከበረ ድውይ ፈቀሽ-ሙት አሰነሽ የሆነ የክርስቲያኖች መመኪያቸውና የሕይወት አርማቸው ቅዱስ መስቀልም በጠላቶች በአይሁድ እጅ የተቀበረበት የጨለማ ዘመን ነበር።

በተከታታይም የነገሡት ነገሥታት እግዚአብሔርን የማይፈሩ ለሰው የማያዝኑና የማይራሩ፤ ጨካኞች ስለነበሩ። የክርስቲያኖች ነጻነታቸው ተገፎ አንደ ሽንኩርት የሚላጡበት፤ አንደ ሽማ የሚቀልጡበት፤ ከአንበሳ ጋር የሚታገሉበት የመከራ

ዘመን ነበር። ዘመኑም ዘመነ ሰማዕታት ተብሏል። ለሁሉ እግዚአብሔር በጸድቁ ንጉሥ በቆስጠንጢኖስ አማካይነት መከራውን እስኪገታው ድረስ በዚያ ክፉ ዘመን በኢየሩሳሌም ርስት አለን፤ ይህ የኔ ይዞታ ነው ብሎ ሲጠይቅ የቻለ አንድም ክርስቲያን አልነበረም። ነገር ግን ጨለማን በብርሃን፣ ሐዘንን በደስታ የመለወጥ ሥልጣን ያለው ልዑል እግዚአብሔር ያን መከራ አባልፎ ራትዕ ንጉሥ መፍቀሬ ሃይማኖት ትን ሃይማኖትን የሚወድ/ ቆስጠንጢኖስን አነገሠ። ጸድቁ ቆስጠንጢኖስ በእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ ከነገሠ በኋላ መከራው ሲገታ እናቱ ቅድስት እሌኒ የተቀበረ የክርስቶስን መስቀል ለማውጣት ከእግዚአብሔር ስለተፈቀደላት በ327 ዓመተ ምሕረት ወደ ኢየሩሳሌም ተጉዛለች። ጎልጎታም በደረሰች ጊዜ መስቀሉ የተቀበረበትን ቦታ አጥታው ብዙ ብትቸገርም አመጣጧ በእግዚአብሔር ፈቃድ ስለነበረ ተሰውሯት አልቀረም። በተለያዩ ምልክት የተቀበረበትን ቦታ እግንታ፣ ለመንፈቅ ያህል ተራራውን አስቆፍራ ከተቀበረበት መስቀሉን አውጥታ በኢየሩሳሌም ብዙ አብያተ ክርስቲያናትን አሠርታለች። እሠርታም ስትፈጽም ለክርስቲያኖች በጎልጎታ ርስት ማካፈል ጀምራለች።

ርስት በምታካፍልበት ጊዜ በኢትዮጵያ የነገሡት ነገሥታት አብርሃ አጽብሐ ነበሩ። እነዚህም ቅዱሳን ነገሥታት መምህራቸው ቅዱስ ፍሬምናጦስን ወደ እስክንድርያ ልከው በእግዚአብሔር ፈቃድ በእስክንድርያው ፓትርያርክ በቅዱስ እትናቴዎስ አንብሮተ ለድ ጳጳስ ሆኖ በሳማ ክላቴ ብርሃን ተብሎ ተሹሞላቸዋል። በቅዱስ ፍሬምናጦስም የወንጌል ትምህርት በመላ ኢትዮጵያ ተሰብስባቸው የሃይማኖታቸውን ምስጢር ጠንቅቀው ከተረዱ በኋላ በአራተኛው መቶ ዓመተ ምሕረት እጋማሽ ላይ ለርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖታቸው የኢትዮጵያ ብሔ ራዊ ሃይማኖት ሆኖ ታውጇል።

በዚህም ጽኑ ሃይማኖታቸው እግዚአብሔርን እያገለገሉ ሲ

ኖሩ በቅድስት ሀገር ኢየሩሳሌም የምእመናን ነጻነት ተረጋገጠ። የቅድስት አሌኒም በጎ ሥራ ጎልቶ ሲነገር በመስማታቸው «እስከዛሬ ድረስ ዝም ያልነው የመከራ ዘመን በመሆኑ ነው። አሁን ልዑል እግዚአብሔር በንጉሥ ቆስጠንጢኖስ አማካይነት በክርስቲያኖች ላይ የነበረው መከራ እንዲገታ ካደረገ ክርስቲያኖችም በጎልጎታ ርስት የሚካፈሉ ከሆኑ አኛም ክርስቲያኖች በመሆናችን በጎልጎታ ይዞታ ሲኖረን ይገባል። በተለይም ከንግሥተ ሳባ ተያይዞ የመጣ ዴርሁልጣን የተባለው ዐፅጽ ርስታችን ነው። ይህም በታሪክ የተረጋገጠ እውነተኛ ርስታችን ነው። በመሆኑም ሊስጠን ይገባል» ሲሉ ለንጉሥ ቆስጠንጢኖስና ለንግሥት እሌኒ የይገባል ጥያቄ አቀረቡ። ንጉሥ ቆስጠንጢኖስና ንግሥት አሌኒም ጥያቄያቸውን ተቀብለው በጎልጎታ ይዞታ አንዲኖራቸው አድርገዋል። ዴርሁልጣንም በዐፅጽ ርስትነት አረጋግጠው ስተተዋቸዋል። ከስጧቸውም በኋላ ለ300 ዘመናት ያህል እስላሞች እስከ ነገሡበት ዘመን ድረስ አትዮጵያውያን በሰላም ይኖሩበት ነበር በማለት ብጹዕ አቡነ ማቴዎስ «ታሪክህን አስታውስ አትርሳ» በሚል ርእስ ስለ ዴርሁልጣን በጻፉት መጽሐፍ በምሥራቅ 1 በገ ጽ 7 ላይ ገልጸውታል። ከዚያም በኋላ ኢትዮጵያውያን መነኮሳት በተለያዩ ጊዜ መከራ ባይሊያቸውም ከነ ዓጼ ካሌብ ጀምሮ የነበሩ ኢትዮጵያውያን ነገሥታት ደጋግ ስለነበሩ ዘውዳቸውን ሳይቀር ለዴርሁልጣን ገዳማቸው እየሳኩ መነኮሳቱን ይደግፏቸው ስለነበር መብት የሚያሳጣ የክፋ ችግር አልገጠማቸውም። ከጎልጎታ ሳይወጡ የዴርሁልጣን ይዞታቸውን እያጠናከሩ በየዓመቱ የትንሣኤን መብራት መጀመሪያ የሚያበራው የኢትዮጵያ ገዳማት አበምኔት ነበር። ይህም ኢትዮጵያውያን በጎልጎታ የነበራቸው መብት ከፍተኛ አንደኛው የሚያስረዳ ነው።

ገዳማቸውን በዙሪያው አስፋፋተው እስከ 16ኛውና እስከ 17ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ድረስ በጎልጎታ ይኖሩ ነበረ። በ15ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ላይ ከኢትዮጵያ መንግሥትና ከሕዝብ

ክርስቲያኑም ለእድሳት ገንዘብ ተልከላቸው በቅዱሳት መካናት በጎልጎታ የነበሯቸውን መቅደሶችና ገዳሞቻቸውን አንዲታደሱ አድርገዋል። ይህንንም የኢየሱሳይም ሊቀ ጳጳስ የነበሩት ብፁዕ አቡነ ፊልጶስ የሰነድ ማሰራጀታቸው ብለው በጻፉት መጽሐፋቸው ገልጸውታል። አንደኛ ማሰራጀቻ ገጽ 15፣ ሁለተኛ ማሰራጀቻ ገጽ 17 ብለው በጻፉት ላይ «በኢትዮጵያዊው አባ ሒኒስ ትጋት በ1500 ዓ.ም መታደስ ጀመረ። የማደሻውም ገንዘብ ከግርማዊ የኢትዮጵያ ንጉሠ ነገሥት እና ከኢትዮጵያውያን ምእመናን ዘንድ የተላከ ነው።» ይላል።

ኢትዮጵያውያን ከግራኝ ጦርነት ወዲህ የቲርክ መንግሥት እንደጠላት አይቶ ቸል አላቸው። ከኢትዮጵያም ርዳታ ተቋረጠባቸው። በዚህ ምክንያት እጅግ በመቸገራቸው በጎልጎታ ውስጥ የነበራቸውን የርስት መብት ለአርመኖች ለቀው ዴር ሠልጣን ከሚባለው ከጎልጎታ ቤተክርስቲያን ጋር በምሥራቃዊ ክፍል በኩል ገጥሞ በሚገኘው ገዳማቸው ብቻ ተወሰነው ሰፈሩ። ከዚህ በኋላ በጎልጎታ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኘው የኢትዮጵያ ንብረት ሁሉ ለአርመኖች ተለቆ ነበር። የግሪክ ፓትርያርክ የኢትዮጵያ ንብረት በአርመን እጅ መውደቅ አይጠገባውም ሲል ተቃውሞ በሁለቱ ማኅበሮች በግሪክና በአርመን መካከል በኢትዮጵያ ንብረት ምክንያት በየጊዜው ይፈጠር የነበረው ትግል ልክ እንዳልነበረው ከላይ በተጠቀሰው መጽሐፋቸው ብፁዕ አቡነ ፊልጶስ አስረድተዋል።

አንግዲህ ታሪኩን ለንመሪምር ከዚያ ጊዜ ጀምሮ አስከ ሳሬ ድረስ ባለነው ኢትዮጵያውያን መነኮሳት ላይ ተከታታይ ጥቃት ሲፈጸም የኖረ ለመሆኑ ማንም ሰው ሊረዳው ይገባል።

ግብፃውያን በአባቶቻችን ላይ በየጊዜው ያደረሱትን ጥቃት እናስታውስ ካልን ከዘገኛው መቶ ክፍለ ዘመን ጀምሮ የፈጸሙባቸው ስውር ደባ ለሰሚው የሚያስደንቅ ነው። አንኳን ከክርስቲያን ምንም ከማያውቅ አረመኔ የማይጠበቅ አባዛኝ ድርጊት ሆኖ እናገኘዋለን። በመሠረቱ አግዚአብሔር አድልዎ የሌለበት አምላክ ነው።

ምዕራፍ ሁለት

ግብፃውያን በአባቶቻችን ላይ

ሰው ሆኖ በሞቱ ሞትን አሸንፎ በትንሣኤው መቃብርን ድል ነሥቶ ከተነሣ በኋላ ሥርዓተ ቤተክርስቲያንን ለሐዋርያትና ለሰብአ አርድዕት አስተምሮ፣ ከቁልፍ ያዥ በረኛነት እስከ ፓትርያርክነት ያለውን መዓርገ ከህነት ሰጥቷቸዋል። ካረገ በኋላም ሐዋርያትና ሰብአ አርድዕት እስከ ጽንፈ ምድር ዞረው ወንጌልን በማስተማር ጳጳሳትን ሊቃነ ጳጳሳትን ሾመዋል። ሊቃነ ጳጳሳትም፣ ጳጳሳትን፣ ኤጲስ ቆጶሳትን አየሾሙ ወንጌል አየሰፋች ምእመናን እየሰዙ እስከ ዓለም ዳርቻ አብያተ ክርስቲያናት ተሠርተዋል። ግብፃውያን ግን መዓርገ ጽጵስና ከግብፅ ወደ ኢትዮጵያ አንዳይተላለፍ እግዚአብሔር የክላሳ አስመስለው «ወሰብአ ኢትዮጵያስ አይሲሙ ሊቀ እማኦምራኒሆሙ፣ የኢትዮጵያ ለገማች ከሊቃውንቶቻቸው ጽጵስና እንዳይሾሙ የተከለከለ ነው» በማለት ሥርዓቱ አስገብተው፣ ክልክለው ኑረዋል።

አንደ እውነቱ ከሆነ ማንኛውም ሐዋርያ ባስተማረበት ሀገር ውስጥ ካስተማራቸው የሀገር ተወላጆች ምሁራን መካከል በአግሩ የሚተካ ኤጲስ ቆጶስ መርጦ ላስተማራቸው ምእመናን ሾሞላቸው ይሔዳል እንጂ የራሴ ተወላጅ ካልሆነ አልሾሞላችሁም ብሎ ምእመናንን ያባዘነ አንድም ሐዋርያ የለም።

ለዚህም ሌላ ምስክር አያሻም። ምክንያቱም ቅዱስ ማርቆስ እስክንድርያ ገብቶ ግብፃውያንን አስተምሯል። በሰኔል ገመድ አስረውም፣ በክብት እያሰነተቱ ግፊኞች ግብፃውያን እስኪገድሉት ድረስ ላስተማራቸው ክርስቲያኖች የራሳቸው ተወላጅ የሆነ አንድን መርጦ ኤጲስ ቆጶስ አድርጎ ሾመላቸው እንጂ በኢ

የሩባሌም ካሉ ዘመዶቹ ካልሾምታችሁ ለናንተ ወገን ጽጵስና አይገባም አላለም።

አባቶቻችንም ይህንን ተረድተው ከተወላጆቻቸው ከኢትዮጵያውያን ጻጻባት እንዲሾሙላቸው ሳይጠይቁ ያለፉበት ጊዜ የለም። ግብፃውያን ግን ገጸ በረከት ከመቀበል በቀር ሌላ ገሊና አልነበራቸውም። ያሳስተማሩትን፣ ብሉይ ኪዳንንና ሐዲስ ኪዳንን በመቀበል የሚቀድሟቸውን፣ ከነሱ በፊት ክርስቲያን የሆነውን ምሁር ሕዝብ እንዳላዋቁ አድርገው «ኢትዮጵያውያን እንኳን ጽጵስና ተሾመው እንሾም ብለው በመመኘታቸው እንኳን እግዚአብሔር መዓት አመጣባቸው።» በማለት የድፍረት ድፍረት በእግዚአብሔር ስም አሳበው ለገሮ የክበደ የውሸት ታሪክ ጽፈዋል።

ይህንንም የውሸት ታሪክ እውነተኛ ታሪክ አስመስለን በመጽሐፋችን ውስጥ ጠርዘን እያነበብነው እንገኛለን። ለማስገንዘብም ያህል ይህንኑ እባፋሪ ታሪክ እንደሚከተለው ጽፈዋለሁ። ዘመኑ እንደ ኢትዮጵያውያን አቆጣጠር 1123 ዓ.ም እንደ እውሮፖ አቆጣጠር ደግሞ በ1131 ዓ.ም ነው። በዚያ ዘመን በኢትዮጵያ የነገሠው ጳድቁ ንጉሥ ሐርቤ ነበር። በእስክንድርያ የተሾመው ፓትርያርክ አባ ገብርኤል የሚባል ሲሆን በኢትዮጵያ የተሾመው ጻጻስ ደግሞ አባ ሚካኤል ይባል ነበር። የኢትዮጵያው ንጉሥ ሐርቤ ለኢትዮጵያ አገሮች ኤጲስ ቆጶሳትን ይሾም ዘንድ አባ ሚካኤልን ለዘዘው። አባ ሚካኤልም ያለ ሊቀ ጳጳሳቱ ትእዛዝ ሌሎች ኤጲስ ቆጶሳትን መሾም አልችልም ብሎ ለንጉሡ መለበለት።

በእዚህ የኢትዮጵያ ንጉሥ ወደ አባ ገብርኤልና ወደ ግብፅ ንጉሥ እየለመነ እና እየማለደ ንጉሡ አባ ገብርኤልን

እንዲያዘለት አባ ገብርኤልም ለአባ ሚካኤል እንዲፈቅድለትና በተጨማሪ ሌሎች ኤጲስ ቆጶሳትን አስቀድሞ በሾሟቸው ላይ እንዲሾም መልእክት ላከ። የግብፅ ንጉሥም የኢትዮጵያን ንጉሥ ፈቃዱን ሁሉ ይፈጽምለት ዘንድ አባ ሚካኤልን እንዲፈቅድለት አባ ገብርኤልን ለዘዘው። ከዚህ በኋላ መኳንንቱ ወደ ንጉሥ ዘንድ ገብተው እንዲህ አሉት። በኢትዮጵያ ሀገር ኤጲስ ቆጶሳት ቢበዙ ደፍረው ጻጻባትን ይሾማሉ። ከዚህ በኋላ ከቶ ወደኛ አይመጡም። ንጉሡም ይህንን በሰማ ጊዜ ይህን እባት አባ ገብርኤልን እንዲህ ብሎ ለዘዘው። ከእንግዲህ በኢትዮጵያ ሀገር ኤጲስ ቆጶሳትን እንዳይሾም በኢትዮጵያ ንጉሥ የውግዘት ደብዳቤ ላክ አለው።

ሲቀ ጳጳሳቱም የግብፅ ንጉሥ እንዳዘዘው ላከ፤ የውግዘት ደብዳቤውም ወደ ኢትዮጵያ ንጉሥ ደርሶ በተነበበች ጊዜ የንጉሥ እዳራሽ ተቃጠለ። በኢትዮጵያ አገርም ረሀብና ቸነፈር ሆነ፤ ዝናብም ተከለከለ፤ ችግርም ሆነ፤ የኢትዮጵያ ንጉሥ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላልፏል። ከዚህ በኋላ የኢትዮጵያ ንጉሥ ተመልሶ ተጸጸተ። ወደ ግብፅ ንጉሥም ይህንን አባት አባ ገብርኤልን እንዲያዘለትና ከውግዘቱ ይፈታው ዘንድ እየለመነ መልእክት ላከ። የግብፅ ንጉሥም ለዘዘለት፤ አባ ገብርኤልም የመፍቻና የቡራኬ ደብዳቤ ኢትዮጵያውያንን ሁሉ እየባረከ ወደ ኢትዮጵያ ንጉሥ ላከ። ይቺ የበረከት ደብዳቤ ወደ ኢትዮጵያ አገር ደርሶ በተነበበች ጊዜ እግዚአብሔር መዓቱን ክላያቸው እርቆ ይቅርታውን ሰጣቸው። ዝናብም ወረደላቸው፤ ቸነፈሩም ተወግዶ ታላቅ ደስታ ሆነ ይላል።

ይህም ሚያዝያ 10 ቀን በሚነበበው ለንክሳር ውስጥ ይገኛል። በጣፋጭ ምግብ ላይ አጸያፈ ነገር ሲወድቅበት ጣፋጩን ምግብ እንደሚያስጠላው ሁሉ ይህም የፈጠራ ታሪክ በቅዱሳን ታሪክ ውስጥ ተለጥፎ ሲነበብ የቅዱሳንን እውነተኛ ታሪክ የሚያጠራጥር እንዳይሆን ያስጋል። እንግዲህ ከዚህ በላይ የተገለጸውን ታሪክ አስተዋይ ልቡና ያለው ሰው ሲመዝነው ይገባል።

ንጉሥ ሐርቤ ለኢትዮጵያውያን ጽጽብና በመመኘቱ እግዚአብሔር ተቆጥቶ አዳራሹን አቃጠለበት፤ ዝናብም እንዳይዘንብ ከለከለበት፤ ሕዝቡንም በርሀብ በቸነፈር ቀጣበት፤ አባ ገብርኤል በእስላሙ ንጉሥ አማላጅነት ንጉሥ ሐርቤን ከውግዘቱ ቢፈታው የቡራኬ ደብዳቤውንም ልኮ በኢትዮጵያ ቢነበብ ዝናም ዘነበለት፤ ቸነፈሩም ተወገደለት፤ ሕዝቡንም ደቦ አለው፤ በማለት በእግዚአብሔር ሰም አስታኮ የተቀደሰውን ሕዝብ እግዚአብሔር እንደጠላው አስመሰሎ የሐሰት ታሪክ በተቀደሰው ሕዝብ ላይ በድፍረት መጻፍ ሥርየት የሌለው ኃጢአት ነው። እንግዲህ ይህ ታሪክ ግብፃውያንም ይጻፉት፤ ደብተሮችም ይለጥፉት፤ በታሪኩ መግቢያ ላይ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ማን እንደጻፈው ያልታወቀ ጽሑፍ እናገኛለን የሚል በላላ በተንኮል የተጻፈ ታሪክ ለመሆኑ የሚያጠራጥር አይደለም።

ይህንንም ታሪክ እውነተኛ ነው የሚል ካለ፤ ንጉሥ ሐርቤ ለኢትዮጵያውያን ጽጽብና በመመኘቱ ብቻ በመቅለፍት የተቀጣ ከሆነ፤ ግርማዊ ቀዳማዊ አፄ ኃይለሥላሴ ከብዙ ጥረት በኋላ የንጉሥ ሐርቤን ሐሳብ ወደ ተግባር ለውጠው።

- 1ኛ/ ግንቦት 25 ቀን 1921 ዓ.ም አራት ኢትዮጵያውያን መነኮሳትን ጽጽብና አሹመዋል።
- 2ኛ/ የግብፅን ፓትርያርክ እበክ ኢትዮጵያ ድረስ አስመጥተው እጨጌ ገብረመንፈስ ቅዱስን ላዊሮስ አሰኝተው ጥር 1 ቀን 1922 ዓ.ም አሹመዋል።
- 3ኛ/ ሐምሌ 18 ቀን 1940 ዓ.ም አምስት ኢትዮጵያውያን መነኮሳትን ጽጽብና አሹመዋል።
- 4ኛ/ ጽጽብናውን ወደ ሊቀ ጽጽብና ክፍ አድርገው ጥር 6 ቀን 1943 ዓ.ም ብጹዕ አቡነ ባስልዮስን የኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ አሰኝተው አሹመዋቸዋል።
- 5ኛ/ የመጨረሻውን መዓርገ ከህነት በማሰገኘት በኔ 21

ቀን 1951 ዓ.ም ብጹዕ ወቅዱስ አቡነ ባስልዮስን ፓትርያርክ ዘኢትዮጵያ አሰኝተው አሹመዋል። ይህ ሁሉ ሊሆን ግን የግርማዊ ቀዳማዊ አፄ ኃይለሥላሴ ቤተ መንግሥት አልተቃጠለም፤ ዝናም ምሕረትም ከኢትዮጵያ አልተቋረጠም፤ የኢትዮጵያ ሕዝብም በርሀብ በቸነፈር አልተቀጣም። ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና ከደባታ በበተቀር በዚህ ስበብ ከፉ ነገር አላየንም። እንዲህም ከሆነ በንጉሥ ሐርቤ ዘመናዊ መንግሥት በጽጽብና ጥያቄ ምክንያት መቅለፍት ታዞ ነበር የተባለውን ታሪክ ማንም ሊቀበለው የማይገባ የመጨረሻ ውሸት ነው። የአባቶቻችንን ውጤታማ ድካም ከንቱ አድርጎ ለማበቀረት የተጠነሰሰ የጠላት ሴራ ነው። በቤተ ክርስቲያናችን ላይ የተፈጸመ ሥውር ደባ ነው። ይህም ታሪክ እስከ ቅርብ ጊዜ በግእዝ ተጽፎ በብራና ተሸፍኖ በሰሚኖር ተመልካች አልነበረውም። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ ግን ምሁሩ ሊቀ መዘምራን ላዕከ ማርያም ወልደ ኢየሱስ ግእዙን ወደ አማርኛ ተርጉመው አቅርበውታል። በዚህ መጽሐፍ ማን እንደ ጻፈው ያልታወቀ ጽሑፍ እናገኛለን በማለት ይህን ቤተ ክርስቲያንቱን የሚጎዳ ጠላት የጻፈውን ታሪክ መታረም እንደሚገባው አመልክተው ሳለ ለምን ላይታረም ታተሞ ለምእመናን እንደተሰራጨ አልገባንም። ወይም የሊቃውንቱ ገባጻ አይቶ መርምሮና አርም ያሳለፈው የታመነ ታሪክ ነው ከተባለም ዛሬም እንደቀድሞው በኢትዮጵያ ላይ መቅለፍት ያስጋል። በአባቶቻችን ጸሎት፣ በእግዚአብሔር ቸርነት፣ በቀዳማዊ ዐፄ ኃይለሥላሴ ያሳለለ ጥረት ተገኝቶ የነበረውን የጽጽብና መዓርገና ፕትርክናም ያለውድ በግድ ለግብፃውያን ማበረከብ ሊኖርብን ነው። እንደኔ አመልካክት ግን ይህ ጠላት በመጽሐፍትን ውስጥ የቀበረው የቤተክርስቲያናችንን ሕይወት የሚጎዳ ፈንጅ ነው። በለዚህ ቅዱስ ሊኖዶስ ሊመረምረውና ልጆቻችንንም ከማጠራጠሩ በፊት ሊያመክነው የሚገባ ነው። እንደሚታወቀው ግብፃውያን ኮፕቶች ቀድሞም ሆነ ዛሬ ምኞታቸው ኢትዮጵያዊት እናት ቤተክርስቲያናችንን አካለ ጎደሎ አድርገው እስከንድርያ እናታችን እያለች በመማጸን የእስከንድርያ ለማኝ ጥገኛ ሆና

እንድትኖር ነው። ይህም ከንቱ ሐሳባቸው ወይም ሕልግቸው በእግዚአብሔር ቸርነት በአባቶቻችን ጸሎት በግርማዊ ቀዳማዊ ዐፄ ኃይለሥላሴ ጥረት ቅዠት ሆኖ ቀርቷል። ይሁን እንጂ የጦር ሚዳቸው ዴር ሠልጣን ገዳማችን እስከ ለልተከለከለባቸው ድረስ እኛን ለማጥቃት ዕረፍት እንደማይኖራቸው በሚገባ እናውቃለን። እስከሁኑ በመንግሥት ከተጠናከሩበት ጊዜ ጀምሮ በዴር ሠልጣን ገዳማችን ላይ ከግብፃውያን ሲቃጣ የኖረው ጥቃት በየጊዜው በኢትዮጵያ የነገሡትን ነገሥታትና ሕዝቡን ያስለቸ እስካሁን ምድራዊ ዳኛ ያልተገኘለት ወደፊትም እንደ አቡነ ጳጳሮስ ይግባኝ ለክርስቶስ ከሚያሰኝ በቀር የፍርድ ፍጻሜ በዚህ ጊዜ ይሆናል የማይባል ነው። ከጥንት ጊዜ ጀምሮ የነበረውን ታሪክ በንመለከት ዴር ሠልጣን ከእጃቸው እንዳይወጣ በየጊዜው በኢትዮጵያ የነገሡት ነገሥታትና ሕዝቡ በታ ጠባቂ የሆኑትን የዴር ሠልጣንን መነኮሳት ጩኸት በሰሙ ቁጥር በየዘመናቸው ለነበሩት ባለሥልጣኖች ያልጸፉት ጽሑፍ ያላደረጉት ትግል የለም። በተለይ መነኮሳቱ እንደ እሥረኛ በር እየተዘጋባቸው ለዘመናት ሲቃዩ ከኖሩ በኋላ ዳግማዊ ዐፄ ምኒልክና እቴጌ ጣይቱ ደጃች መሸሻ ወርቁን እስከተርከ ድረስ ልከው የቦታ ባለቤትነት ማሰራጃ እስከሰጡ በማዘጋጀት የዴር ሠልጣን ምሥራቃቸውን በር በ1895ዓ.ም አስከፍተው ለመነኮሳቱ አዲስ ሕይወት ዘርተውባቸዋል። ከዚያም በኋላ ግርማዊ ቀዳማዊ ዐፄ ኃይለሥላሴ የዴር ሠልጣን ጉዳይ ሲያበጩንቅ የኖረው አባታቸውን እጄ ምኒልክን ብቻ ሳይሆን በዙ ኢትዮጵያውያን ነገሥታት ሲቸገሩበት ኖረው ውጤት ሳያገኙበት የቀረ። በነ ዐፄ ነአክቶ በአብ፣ በነ ዐፄ ዳዊት፣ በነ ራብ ዓሊ፣ በነ ደጃች ውጤ ከፍተኛ መሥዋዕትነት ሲከፈለበት የኖረ ሥር የሰደደ ችግር መሆኑን ጠንቅቀው የሚያውቁ፤ አርቆ ተመልካች በመሆናቸው ችግሩን በውይይት ለመፍታት ገና በአልጋ ወራ ሽንታቸው ጀምሮ ያደረጉት ጥረት ከፍተኛ ነበር።

ኢየሩሳሌም ድረስ መጥተው መነኮሳቱን አነጋግረዋቸዋል። በወቅቱ የነበሩት አበምኔት መምህር ይርዳውና መነኮሳቱም ለቤቱታ አቅርበውላቸዋል። ያን ጊዜ የግብፁ ፓትርያርክ አቡነ ቴርሎስ በኢየሩሳሌም የተሾሙት ግብጻዊ ዳዳስ ደግሞ አቡነ ጢ ሞቴዎስ ይባሉ ነበር።

አልጋ ወራሹም ኢትዮጵያውያን መነኮሳትና አበምኔቱ ያቀረቡላቸውን አቤቱታ ካዳመጡ በኋላ በኢየሩሳሌም የተሾሙት ግብጻዊ ዳዳስ ታመው ወደ ሀገራቸው ስለሄዱ ሳያገኛቸው በመቅረታቸው አዝነው ሚያዝያ 18 ቀን 1916 ዓ.ም ማሳበቢያ ደብዳቤ ጽፈውላቸዋል። በሰምንቱም ሚያዝያ 26 ቀን 1916 ዓ.ም ወደ ካይሮ ሂደው ለፓትርያርኩ ከአንድ እስከ ዘጠኝ ተራ ቁጥር የያዘ ከፍተኛ የሆነ ሽልማት ሽልመዋቸዋል። ለግብፁ ገዳማትና አድባራት እንዲሁም ለትምህርት ቤቶች የገንዘብ ሰጠታ አበርክተው ችግሩን በውይይት ለመፍታት ግብፃውያኑ አመቻችተው እንዲቆዩባቸው አደራ ጭምር አላሰበው ከሀገራቸው የመጡበትን መንግሥታዊ ጉዳይ ለማከናወን ወደ አውሮፓ ሄደዋል።

ከዚያ እንደተመለሱ ግን የኮፐት ማንበር ቅን ሐሳብ ይዞ አልጠበቃቸውም። ችግሩን በውይይት ለመፍታት ፈቃደኛ ሆኖ አላገኙትም። በዚህም አዝነው ከሌሎች በኋላ፡-

- 1ኛ. ለግብፃውያኑ የጸፉትን ማሳበቢያ፣
- 2ኛ. የኢትዮጵያ መነኮሳት ያቀረቡትን ማመልከቻ፣
- 3ኛ. ለግብፁ ፓትርያርክ የሰጧቸውን የሽልማት ዓይነት ዘርዘረው ብዑስ አቡነ ፊልጶስ «ኢየሩሳሌምን እውቁ» በሚል ርእስ በጸፉት መጽሐፍ ከገጽ 29 እስከ ገጽ 32 በሰፊው ገልጸውታል። ይህም የሚያሰረዳው ግርማዊ ቀዳማዊ ዐፄ ኃይለሥላሴ ገና በአልጋወራሽነታቸው ለዴር ሠልጣን ገዳማችን ያደረጉትን ከፍተኛ ጥረት ነው።

ከዚህም ሌላ ችግርን በከርከርና በጦርነት ከመፍታት በፍቅርና በሰላማዊ ውይይት መፍታት የሚበልጥ መሆኑን በጥልቀት የሚያውቁ ብልህ አዋቂ እግዚአብሔርን ፈሪ አርቆ አስተዋይ እንደነበሩ የሚያሰረዱ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ግብፃውያን ኮፐቶች ክርስቶስ ለሞተላት ፍቅር ደንታ የሌላቸው

እንደ ፈርዖን ልባቸው በትዕቢት የደነደነ ክርስቲያን ነን ሲሉ ክርስቲያናዊ ፍቅር የሌላቸው መሆናቸውን የሚያሳገኙበት ነው። ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ግን ተከራክረው የሚረቱበት ብዙ በቂ ማሰራጀት አያላቸው። እስከ ካይሮ ድረስ ተገዘው ዘጠኝ ዓይነት የተለያዩ የወርቅ ሽልማት እስከማበርከት ድርሰዋል። ችግሩንም በውይይት ለመፍታት የጣሩት እንደኛ «ንሥሳ ለሰላም ወዴግና ሰላምን ፈልጋት ተከተላትም» ብሎ ነቢዩ ዳዊት የተናገረውን ለመፈጸም ነው።

ሁለተኛ የዛሬዎቹም ግብጻውያን እባቶች እንደቀድሞዎቹ እንደነ ቅዱስ አትናቴዎስ እንደነ ቅዱስ ቄርሎስ ቅድለና ያላቸው ለመንፈሳዊ ፍቅር የሚሳሉ የክርስቲያን አጋሮች መሰለዋቸው ነው። ነገር ግን ነቢዩ ዳዊት «ከጠማማ ጋር የዋለ ጠማማ ነው» እንዳለ ንጹሕ ደም እናሰው መንግሥተ ሰማያት እንገባለን ከሚሉ አክራሪዎች ጋር በመዋላቸውና በመጎራበታቸው ወይም በነዚያ ጠባይ በመበከላቸው ጠባያቸው ተለውጦ ኢትዮጵያውያን መነኮሳትን አሳደው ለመምታት ጨርሶም ለማጥፋት ሳንጃቸውን እንደወደሩ፣ ድንጋያቸውን እንደወረወሩ ይኖራሉ። ይህም የሆነበት ምክንያት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕ 16 ቁ 1 ላይ የተናገረው ይፈጸም ዘንድ ነው። ቃለ-ም፡ «እንዳትሰናከሱ ይህን ተናግራላችኋለሁ። ከምክራባቸው ያወጣችኋል፤ ከዚህ በላይ ደግሞ የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንደሚያገለግል የሚመበልበት ጊዜ ይመጣል።» የሚል ነው።

የአሁኖቹ ግብጻውያን ይህ ዓይነት ምኞት ያላቸው ለመሆኑ የሚያጠራጥር እይደለም። ይህ ዓይነት ምኞት ባይኖራቸው ኖሮ 1600 ዘመናት ወርቅ በሳጥን የዝሆን ጥርስ በግመል እየላኩን ያበረከትንላቸው ገጸ በረከት ከግምጃቤታቸው ላይልቅ እኛን ለማጥፋት ጣት ማታ ሰይፍ ባልመዘገቡንም ነበር። በየጊዜው የሚፈጸሙበት ግፍ ይቅርና በ1994 ዓ.ም ሐምሌ 21 ቀን በገዛ ስታችን ላይ በሊቀ ጳጳሳቸው መሪነት አዘናግተው አታለው ያፈሰሱት የንጹሕ ኢትዮጵያዊ ደም በቂ ማሰራጀት ነው።

ምዕራፍ ሦስት

ግብጻውያን ኢትዮጵያውያንን አጠቁ ሲባል እንዴት ነው

ምንጊዜም ግብጻውያን ኢትዮጵያውያንን አጠቁ ሲባል የሃይማኖት ወንድሞቻችሁ ነን እያሉ በማታለል እንጂ በሌላ መንገድ አይደለም። ይህንንም ለመረዳት ከ 17ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ጀምሮ የፈጸሙበትን ተንኮል ከታሪኩ መመልከት ያበልጋል። ለማለታወሰም ያህል በገጸሙ የሚኖሩት አረጋውያን መነኮሳት፣ ብጹዕ አቡነ ፊልጳስ የታሪክ ሰነድ ብለው ከጻፉት መጻሕፍ ላይ መዝገቡ ከያዙት ታሪክ ውስጥ ዋና ዋናውን እንደሚከተለው ገልጸናል። ይኸውም፡-

1ኛ. የኢትዮጵያ መነኮሳት ከላይ እንደገለጽነው ከላልጎታ ወጥተው ከላልጎታ በስተ ምሥራቅ ዴር ሠልጣን በተባለው በታላቁ ገዳማቸው በነበሩበት ጊዜ ግብጻዊው መዓልም ኢብራሂም ገፍሪ የሚባለው ሰው እ.ኤ.አ. በ1770 ዓ.ም ገደማ መጥቶ መነኮሳቱን አባቶች የሃይማኖት ወንድማችሁ ነኝ፤ በከተማው ቤት ስላጣሁ ከእናንተ ቦታ ማረፊያ ስጡኝ ብሎ ስለሰማኝ አስጠጉት። እርሱም የተማረ ነበርና ከቴርክ መንግሥት ሥራ አግኝቶ ከፍ ያለ ባለሥልጣን ሆነና በመነኮሳቱ ላይ ሠልጥኖ ለእነርሱ ተጠያቂ ነኝ እስከ ማለት ድርሰ ከቤታቸው ከፍሎ ይሰሐቅ ቤክ ለሚባለው ሰው በኪራይ ሸጠባቸው። ቀጥሎም ወደ ግብፅ ተላልኮ ጊዮርጊስ የሚባለውን ግብጻዊ ቄስ አስመጥቶ በገጸሙ አስገባውና ኢብራሂም ገፍሪ ሲያልፍ ቀሪሰ ጊዮርጊስ በሱ ሥፍራ ተተክቶ ለገጸሙ ዋና እኔ ነኝ አለ። ግብጾች በዚህ የተንኮል ተግባራቸው ከገዳማችን ገብተው ከዚህ በኋላ የመጡ ግብጻውያን ሁሉ ሐበጆች የኛ ጥገኞች ናቸው እያሉ መነኮሳቱን ያንገላቷቸው ጀመር።

2ኛ/ ደባሰ ብለው በ1820 ዓ.ም የገዳሙን ቤት እናሳድሰዋለን ልቀቁ በማለት ኢትዮጵያውያን ከነገረው ከገዳማቸው አሰወጧቸውና ከታደሰም በኋላ ተመልሰው እንዳይገቡ አደረጉባቸው። መነኮሳትም ሥፍራቸውን ለቀው መውደቁያ በያጡ የጭቃ ጎጆ እያበጁ ዛሬ ከሚገኙትበት ሥፍራ ውስጥ ብቻ ተወሰነው ቀሩ ዋናውን የኢትዮጵያን ገዳም በዚህ ዓይነት የተነክሉ ተግባራቸው አስለትቀው እስካሁን ይዘውት ይገኛሉ።

3ኛ/ አሁንም እንደዚሁ ቀሰሰ ጊዮርጊስ እኛ ከምንኖርበት ዴር ሠልጣን ከሩሎ በምሥራቅ በኩል ያለውን ለመስኮች ሸጠ ው። የእስክንድርያው ፓትርያርክ ቦታውን መሸጡን ሰምተው ሊጠይቁት ቢጠሩት ደንግጦ በልብ ድካም ፀረፈ።

4ኛ/ በ1831 ዓ.ም የምሥር መሐመድ አሊ ልጅ ኢብራ ሂም ፖኝ ኢየሩሳሌምን ይዞ ስለነበር ለካቲቶች እጅግ ጥሩ አጋጣሚ ሆነላቸው። አበሾች በተላላፊ በሽታ ተለክፈዋልና በአካባቢው ያለው ነገር ሁሉ ተጠራርጎ እንዲቃጠል ትእዛዝ ይተላለፋልን ብለው ፈቃድ ጠየቁ። ኢብራሂም ፖኝም ይህንን በመፍቀዱ እንደ አውሮፓ አቆጣጠር በ1838 ዓ.ም በኢትዮጵያውያን ቤተ መዝግብት ውስጥ የነበረውን የርስት ማሰራጃና ካርታ ጭምር በቅዱሳት መጻሕፍት የተመላውን ግምጃ ቤት በሙሉ በእሳት አቃጠሉት ። ወዲያውም የገዳሙን መክፈቻ ቁልፍ እጅ አደረጉ። በኢትዮጵያዊነቱ ለሚያምን ሁሉ ከዚህ የበለጠ የሚያናድድ የለም።

ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ግብፆች ዴር ሠልጣን የሚባለው ገዳም የካቲቶች ርስት ነው እንጂ የሐበሾች አይደለም ማለትን ደፍረው ለመናገር ቻሉ።

5ኛ/ ከላይ እንደጠቀስነው በ1838 ዓ.ም በዴር ሠልጣን ገዳም ተነሥቶ በነበረው ተላላፊ በሽታ ምክንያት ንብረታቸውን፣ ንዋዩ ቅድሳታቸውንና መጻሕፍቶቻቸውን ቢያቃጥሉባቸውም እንኳ ኢትዮጵያውያን የራሳቸው ንብረት ሆነው በኖሩት በቅዱስ ሚካኤልና በበርባዕቱ እንሰሳ አብያተ ክርስቲያናት ሲቀድሱና ሲጸልዩ ኖረዋል። በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ አድርጎ ወደ ጎልጎታ የሚያሳልፍ መንገድ በመኖሩ ተራሮቶች ቤተ ክርስቲያኑን ጎብኝተው በዚያ ሲያልፉ ግብፃውያን መነኮሳትና ምእመናኖቻቸውም አብረው ያልፉ ነበር እንጂ በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ መቀደስ ይቅርና ቆመው የጎሊና ጸሎት እንኳ አድርሰው አያውቁም።

6ኛ/ በ1898 ዓ.ም ግብፆች የዴር ሠልጣን ስሜኑን ጠባብ በር ባሰፉት ጊዜ ከኢትዮጵያውያን ጋር ታላቅ ግጭት አድርገው ነበር። በዚያ በቀል በጊዜው በነበረው ባለሥልጣን እየተረዱ ኢትዮጵያውያን በቤተክርስቲያናቸው እንዳይቀድሱና ቤተ ክርስቲያናቸው ተዘግቶ እንዲኖር አድርገዋል።

7ኛ/ አሁንም በዘመናችን በ1944 ዓ.ም አቡነ ፊልጶስ ተሾመው እንደመጡ ግብፆች «ዴር ሠልጣን የካቲቶች ርስት ነው፤ ሕጋዊ ማሰራጃ አለን!» አያሉ ሲኖሩ ብፁዕነታቸው «በሰላምና በዕርቅ ለምን እንፈጽመውም፣ በዚህ በትንሹ ቦታ የተነሣ በሁለቱ አብያተ ክርስቲያናት መካከል ጠብ ከሚፈጠር» ብለው ቢጠይቋቸው የትምክህት ኃይለ ቃል መልስ ከመስጠት በስተቀር በሰጠ አመለካከት የማያቀርቡላቸው ሆነ። በዚህን ጊዜ

አቡነ ፊልጶስ ሕጋዊ ማሰራጀታችን ሰብስበው በጆርጃን መንግሥት ከሰ አቅርቦውባቸው መልስ አሳጧቸው። ግብፃውያን ግን መልስ ቢያጡ ከሕግ ለመሸሽ «አንድ ቤተ ክርስቲያን ነን፣ የባዕድ ጻኛ በመካከላችን አይገባብንም» አሉ። የጆርጃን መንግሥትም «ሁለታቸውን በሚያጣላ በርስት እንጂ በሃይማኖት አልገባንም» በማለት በቀረበባቸው ክስ መሠረት የግድ እንዲቀርቡና አለን የሚሉትን ማሰራጃ እንዲያቀርቡ አስገደዳቸው። በዚህን ዓይነት ከሁለታችንም በኩል የቀረበውን ማሰራጃ የጆርጃን መንግሥት ዘጠኝ ዓመት ያህል መርምሮ ካጠናው በኋላ ግብፆች የጻፉትና የሰበሰቡት መሠረት የሌለው ሆኖ በመገኘቱ «የዴር ሡልጣን ጠቅላላ መብቱ የኢትዮጵያ ነው» ብለው ዐሥራ ሀሬት ሚኒስትሮች የአጸደቁት ታሪካዊ ውሳኔ እስተላለፈ። በ1953 ዓ.ም ይዘታችን ተረጋግጦ በሕግ ተረተው የተዘጋው ተከፍቶ ቤተ ክርስቲያኖቻችንን መልሰውልን እንድንረከብ ተደረገ።

ግብፆች ይህ ውሳኔ እስቆጥቷቸው በሕግ መሸነፋቸውን ሰውረው እንደልማዳቸው ባደረጉት ከፍተኛ ጨካኝነት የምስር ፕሬዝዳንት ጀማላ አብዱል ናስር በጆርጃን ንጉሥ ሳይ ባደረገው ከባድ ተጽዕኖ ውሳኔው ሳይሻር በቴሌፎን ትእዛዝ ፍርዱን አሳግዶ እንደገና የቤተ መቅደሶቹ ቁልፎች ለግብፃውያን ተመለሱላቸው። በዚህ ጊዜ በኢትዮጵያ ገጻማት ላይ ከባድ ሐዘን ሆነ። ፍርዱን የፈረደውና መልሶ ፍርዱን ያገደው የጆርጃን መንግሥት በወርነት ደኅል ሆኖ፣ ሀገሪቱን ለቆ ሲወጣ ደግሞ የአሥራ ኤል መንግሥት ሀገሪቱን ተረክቦ ማስተዳደር ጀመረ። የኢትዮጵያ ገጻምም ለአሥራኤል መንግሥት አቤቱታውን ለማሰማት መረጃዎችን አቀረበ። ከዚህ በኋላ በሕጋዊ መንገድ የተፈረደውን ፍርድ መሠረት በማድረግ ለ135 ዘመን ያህል በግፍ ተነጥቀው የነበሩት በዴር ሡልጣን የሚገኙት የሀርባዕቱ እንሰሳና የቅዱስ ማኅኤል ሁለቱን ቤተ መቅደሶች የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን

ሚያዝያ 18 ቀን 1962 ዓ.ም እጅ አደረገች። ተዘግተው የነበሩት ቤተ መቅደሶቻችን ተከፈቱ። በዚህ ጊዜ የግብፁ ጳጳስ በእግዚአብሔር ሳይ አኩርሮ ጎልጎታ አልገባም ከማለቱም በሳይ የግብፁ ግድያን ምእመናን ለትንሣኤ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይመጡ ከልክሏል።

በዚያ ቦታ ሳይ የተፈጸመውን ግፍ አሁንም እንደገና እናስታውስ ካልን:-

1ኛ. አባ ገሚካኤል ሳህሉ በኢየሩሳሌም የኢትዮጵያ ገጻማት ብዙ ዓመታት ሲያገለግሉ ኖረው ሚያዝያ 10 ቀን 1940 ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ሲለዩ ክዴር ሡልጣን ገጻም ፊሳቸው በሚወጣበት ጊዜ ግብፆች ቀምተው የያዙትን የሲሚናዊ በራችንን ቆልፈው እንከፍትም በማለታቸው ፊሳቸው 3 ቀን ቆይቶ የኢየሩሳሌም ማዘጋጃ ቤት ጽዳት ሠራተኞች ወስደው ቀብረዋቸዋል።

2ኛ አባ ወ/ማርያም መርሻ በዴር ሡልጣን ገጻም የኢትዮጵያውያንን መብት ለማሰከበር ብዙ መክራ ሲቀበሉ ኖረው ከዕለታት አንድ ቀን በዴር ሡልጣን ገጻም ውስጥ በሰሜን በኩል ያለው ቅጽር እየፈረሰ ሲወድቅ ድንጋዩን አንሥተው ሲክቡ/ሲጠግኑ/ የግብፆች ቀዋስ እብደላ የተባለ ገፍትሮ ጣላቸው። ጎናቸውም ተሰብሮ ደም እያስመለሳቸው ቆይተው በዚህ ጠንቅ ምክንያት ጥር 10 ቀን 1946 ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ተለዩ፤ አስከሬናቸው በበሩ ወጥቶ እንዳይቀበር የሰሜናዊ በራችንን ዘግተው 38 ሰዓት እንደቆየ የኢየሩሳሌም ማዘጋጃ ቤት ጽዳት ሠራተኞች ወስደው ቀብረዋቸዋል።

በዚህ እኳኋን እንደገዟቸው ከብቶች አድርገው በመመልከት የሰላም ኑሮ አሳጥተዋቸው ሲኖሩ የሞቱትም እንኳ በሰላም እንዳይቀበሩ ሰብአዊ መብታቸውን አሳጥተው ከሃይማኖታቸው ውጭ በሆኑ ለዎች እንዲቀበሩ አድርገዋቸዋል።

እንግዲህ ከዚህ በላይ በማስታወስ ያህል የተፈጸመውን ግፍ ከሞላ ጎደል ባጭሩ ጠቀሰን እንጂ በሌላ ጎልጎታም ሆነ በሰዴር ሠልጣን ባለቤትነት የሚቀድመን ላይኖር ዘወትር እንደ እንግዳ ደራሽ አድርገው ግብፆች በአባቶቻችን ላይ ሲፈጽሙት የኖሩት አሁንም የሚፈጽሙት ግፍ እንዲህ ባጭር ጊዜ ተዘርዘሮ የሚፈ ጸም አይደለም።

አሁንም ግፉ አለከልልተገታ ድረስ የመነካካቱ ጩኸት አይገታም፤ መንፈሳዊ ትግላቸውም አይቋረጥም። ነገር ግን ጩኸቱም ሆነ መንፈሳዊ ትግሉ የመነካካቱ ብቻ መሆን የሰበትም፤ የመብት ጉዳይ ስለሆነ ሊያስጠበቱና ሊቆረቆርበት የሚገባው መላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ነው። መነካካቱ በቦታ ጠ ባቂነታቸው የደረሰባቸውንና የሚደርስባቸውን ችግር ለሚሰማቸው ሁሉ ያሰማሉ።

ምክንያቱም፦

- 1ኛ. የሚኖሩበት ቦታ በ20ኛው መቶ ክፍለ ዘመን ያውም በሠለጠነው ዓለም ውስጥ የሰው ልጆች ሲኖሩበት ይቅርና እንሰሳ እንኳ ሊያድርበት የማይገባ በጨለማ የተዋጠ ግበ በምድር ያቀበሮ ጉድጓድ/ ነው።
- 2ኛ. ሽንት ቤቱ ተበላሽቶ አካባቢው በክፉ ሽታ ተበክሎ አረጋው ያን እበው መነካካት በተለያዩ ህመም እየተጠቁ ናቸው።
- 3ኛ. የቅዱስ ሚካኤል ቤተክርስቲያን ጣሪያው እየተቀረፈ በመውደቅ ላይ ነው።
- 4ኛ. ሕዝብ በሚመላለስበት የጋራ ይዞታ በሆነው ቦታ በኛና በእነርሱ ግንብ ላይ መስቀል ያለው ሁለት ቅስት ተክለውበታል።

ይህም ይዞታን ለማስፋፋት እኛን ቦታ ለማሳጣት ነው። እነሱ በታትሰኩ እያሉ እኛ እንዳናድስ እንደሚከለክሉ ሁሉ እኛ ልንከለክላቸው አልቻልንም፤ ለምን እንደተፈቀደላቸውም አልገገንም። ያልነበረ ነገር ተተክሎ ነገ ከነገ ወዲያ ደግሞ በአንድ ሌሊት በቅስቱ ላይ የኩፕቲክ ቤተክርስቲያን ይዞታ ነው ብለው እንደሚጸፉበት አያጠራጥርም። ይህም ችላቅ ጥቃት ነው።

5ኛ. በጥንት ይዞታችን ቤት ውስጥ አንድ በው አስቀምጠ ውበታል። ይህ ቤት የኛ ለመሆኑ አያጠያይቅም። ከጥንት ጀምሮ በለማችን የተመዘገበው በቤቱ ውስጥ ያለው የመብራት ቆጣሪ ምስክር ነው። ይህንንም የተረዱ ኩፕቲክ ቆጣሪውን በሰማቸው ለማዛወር ከባለቤታቸው ጋር እኛን እያታገሉ ማበረጃ ለማግኘት እየጣሩ ናቸው። በዚህም ቤት እንዲቀመጥ ያደረጉት ሰው በአርጅና ምክንያት ሲደክም ሌላ ወጣት ተክተውበታል። በማታለል ቤታችንን ነጥቀው በዚህ ቦታ ላይ የነሱ ለው አንዲ ቀመጥ ካደረጉበት ምክንያት አንዱ የፈረሰውን እንዳናድሱ፤ እንደነሱ የሰው ልጅ በሚኖርበት ቤት ክብራችን ተጠብቆ እንዳንኖር ለማድረግ፤ የየዕለት ሥራችንን እየተከታተለ አንድ ምላማር ሲመታ ጥቆማ እንዲያደርግላቸው ነው።

እነሱ ግን በታትሰኩ የሚባለው ሥርዓት ሳይገታቸው ውስጥ ለውስጥ መሬቱን በድጅና እየቆፈሩ ሦስት ዐራት አብያተ ክርስቲያናትና የተለያዩ ክፍሎችን እውጥተዋል። በዚህም ሁሉ ለምን እንዲህ ታደርጋላችሁ የሚላቸው ሰው አልተገኘም። እኛ ግን ከግንባችን ላይ የተፈነቀሰ አንድ ድንጋይ መልሰን ከቦታው ለማኖር ይቅርና ወደ ቤት ውኃ የሚያሰገባ የተሰነጠቀ ግንብ በሲ ሚንቶ ለመድፈን አይፈቀድልንም። መነካካቱም ተሰፋ ባለመቁረጥ ዘወትር በእስራኤል መንግሥት እቤቱታ እያቀረቡ ናቸው። በዴር ሱልጣን የሚገኙ እበው መነካካት ስለሚኖሩበት

ቤት ምክንያቱን ያልተረዱ የዓለም ቱሪስቶች ሀገራችን ኢትዮጵያ ከጊዜ በኋላ የተፈረጀችው በድህነት ስለሆነ በድህነት ምክንያት መሰላቸው እኩሌቶቹ ከንፈራቸውን እየመጠጡ የሚያዘኑልን ሲሆኑ እኩሌቶቹ ደግሞ እበታዋሽ የሌላቸው ተረፈ ሕዝቦች ናቸው በማለት ሲያሸጧቸውብን ይታያሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ግብፃውያን ከብረው ገነው የሚታዩት በማናቸውም ነገር ከኛ የሚበልጡበት ምክንያት ኖሮ አይደለም፤ መንግሥታቸው በገይማናት ለማይመስሉት ዜጎቹ የውስጥም ሆነ የውጭ ፖሊሲው እንዳይናጋበት ለእስራኤል መንግሥት ጧት ማታ በለሚያሳስብላቸው በመብት ላይ መብት አግኝተው በታትስኮ የሚባለው ውሳኔ ሳይገታቸው የፈለጋቸውን እየሠሩ የእኛን መነካት እያስቃዩ ይኖራሉ። ይህም ጥረታቸው የኛ ሰዎች ተመርረው መኖሪያ አጥተው በታውን ጥሰው ሲሄዱ ይዘታችንን እጅ ለማድረግ ነው።

እንደተባለውም አንዳንዶች እብው መነካት መከራው አስመርጯቸው ጧት ማታ አቤቱታ እያቀረቡ ናቸው። ይህ አዝማሚያ የግብፃውያንን ሕልም እውን የሚያደርግ መብሎ ይታያል፤ እንግዲህ እኛ ኢትዮጵያውያን ለእስራኤል መንግሥት እመልክተን ችግራችንን የምናስወግድበት መፍትሔ የምናገኝ እይመስለንም። አስተዋሽ ተቆርቋሪ እንደሌለው ዜጋ አድርገው መከራ የሚያጸኑብን ሁሉ ሊገቱ የሚችሉት እጃችንን ዘርግተን ይግባኝ ለክርስቶስ በማለት የማይቋረጥ ጸሎት ለማቅረብ ስንችል ነው። እንደሚታወቀው የቀድሞይቱ ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች ተብሎ ተነግሮላታል። ይህም የሚያሳየው በጸሎት በእምልኮት ለእግዚአብሔር ተገኝነቷን ሲሆን በእንጻፍ ደግሞ የእግዚአብሔር ምሕረት ጸጋና በረከት እስከ ዓለም ፍጻሜ እንደማይለያት የሚያመለክት ነው። ይህንንም የተረዱ ጠላቶቹ ቅድስናዋን ለማግደፍ እምነቷንና ጸጋዋን ለመግፈፍ ከጥንት ጀምረው ሲታገሏት ኖረዋል።

ምዕራፍ አራት

የዛሬይቱ ኢትዮጵያ

በዛሬይቱም ኢትዮጵያ ትግላቸውን አጠናክረው ይታያሉ፡- ድህነት ለመቀነስ፣ ዝክር፣ የጽዋ ማገበር፣ ተዝካር፣ በዓል ማክበር ይቅር ይላሉ። እንደሚታወቀው የዛሬይቱ ኢትዮጵያ ችግሯ አሁንም እንደ ቀድሞው ያለ ችግር ነው፤ ዛሬም ክቀድሞው ተያይዞ በመጣ የውስጥ ችግር በመታወኗ የኢትዮጵያነት መልካ እየተለወጠ ነው። በተለይ ከ1966 ዓ.ም ጀምሮ የደረሰባት ችግር መልኩን ለውጦ እየከበደ በመምጣቱ በተለመደ ቋንቋዋ አንደ አቡነ ጴጥሮስ ይግባኝ ለክርስቶስ ሳያስኛት አልቀረም። ኢትዮጵያን ያላወቁ አለቁ፣ እንጂ አሁንም ያሉት ወደ ኋላ መለሰ ብለው ታሪኳን ቢመረምሩ ኢትዮጵያ በሕገ ልቡና እየተመራች እግዚአብሔርን ያወቀች፣ በሕገ ኦሪት እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች ሲሉ ነቢያተ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ የመስከፍላት፣ ከ3000 ሺህ ዘመናት በላይ የበለጸገ ሕያው ታሪክ ያላት ለመሆኑ የዓለም ታሪክ ጸሐፊዎች ያረጋገጡላት፣ ጥንታዊ የሰው ዘር መገኛ፣ የታሪክ ማገደር፣ የሥልጣኔ ምንጭ፣ የዓለም ጥቁር ሕዝብ ማንነቱ የታወቀበት ቅድስት ሀገረ እግዚአብሔር ናት።

ሀገረ እግዚአብሔርም ያሰኛት ጥንት በሕገ ልቡና ኋላም በሕገ ኦሪት ቀጥሎም አሥሩን ቃላተ ኦሪት በበድስት ቃላተ ወንጌል እጠናክራ በሕገ እየተመራች እግዚአብሔርን ስታገለግል በመኖሯ ነው።

እግዚአብሔርን አውቃ ሕጉን ጠብቃ ከመኖሯም የተነሳ ወዳጆቹ ቅዱሳን ጻድቃን በማዕታት ቅዱሳን መላእክት ከቅድስት ድንግል እመቤታችን ማርያም ጋር ምዕራፍ አድርገዋታል።

በዚህም ምክንያት ኢትዮጵያ ምዕራፈ ቅዱሳን አሥራተ ማርያም ስመባል በቅታለች። ዝክር፣ የጽዋ ማኅበር በማዘጋጀት ቅዱሳን መላእክት ቃል ኪዳን የተቀበሉበትን፣ ተአምራት ያደረጉበትን፣ ጸድቃን፣ ቅዱሳን ሰማዕታት የተወለዱበትን በሰማዕትነት የሞቱበትን ዕለት፣ ወርና ዓመት ጊዜና ቦታ ስይታ በዓላቸውን በማክበር በሰማቸው ለተራብ በማብላት ለተጠማ በማጠ ጣት ፍቅሯን እየገለጸች አትርሱኝ በማለት ስትማግባቸው ኖራለች።

ይህም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሉቃስ ወንጌል ምዕ: 16 ቁ 9 ላይ «እኔም አላችኋለሁ በኃላፊው ገንዘብ ለእናንተ ወዳጅ ግዙ፣ ገንዘባችሁ ባለቀ ጊዜ እነርሱ በዘላለም ቤታቸው ይቀበሏችሁ ዘንድ» ብሎ ያስተማረውን በተግባር መፈጸም ማለት ነው።

- ላፈጸጸምም እመች ሆኖ ያገኘችው፡-
- ሀ. ዝክር
- ለ. የጽዋ ማኅበር
- ሐ. ተገኝቶር
- መ. በዓል ማክበር ነው።

ዝክር

1ኛ ዝክር ማለት ዘክረ፡- ስም ጠራ፣ ተዘክረ፡- አስበ ከሚለው ግእዛዊ ቋንቋ የወጣ ወይም የተገኘ ቃል ነው።

በዚህ ትርጉም ዝክር ስም መጥራት፣ ማሰብ፣ ማለታወስ ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ባለሟሎች ስም ጠርቶ የተሰጣቸውን ቃል ኪዳን አስቦ የመሰጠት የመመደወት መነሻው ወይም መሠረቱ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ነው። ቃሉም

«እናንተን የተቀበለ እኔን ተቀበለ፤ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ተቀበለ፤ በነቢዩ ስም ነቢይን የተቀበለ የነቢይን ዋጋ ያገኛል። በጸድቅ ስም ጸድቅን የተቀበለ የጸድቅን ዋጋ ያገኛል፤ ከእነዚህ ከታናናሾች ላንዱ በደቀመዝሙራ ስም ቀዝቃዛ ጽዋ ውኃ ብቻ ያጠጣ እውነት እነግራችኋለሁ ዋጋውን አያጣም» የሚል ነው ማቴ 10+40።

እንደሚታወቀው ልዑል እግዚአብሔር የማያደርገውን የማይናገር የተናገረውን የማያስቀር እውነተኛ አምላክ ዘላለማዊ ጌታ የጸድቅ ባለቤት ነው። በመሆኑም እርሱን ለሚፈሩ ቃሉን ለሚያከብሩ በትእዛዙ ለሚመሩ ወገኖቹ ከመከራ ሊያድናቸው+ በተደላ በደበታ ሊያኖራቸው+ ዘራቸውን ባርኮ ሊያበዛላቸው ክብዙ ዘራቸውም መካከል በተፈጥሮ ገንዘብ የሆነውን ዓለም የሚያድገዋት ቤዛነት ያለው ዘር መርጦ እንደ ሚያስነሳላቸው ቃል ኪዳን ስጥቷቸዋል። እነሱም የተገባላቸው ቃል ኪዳን ተግባራዊ ሆኖ የሚጠቀሙበት መሆኑን አውቀው፤ «የሠራዊት ጌታ አሸናፊ እግዚአብሔር ዘርን ባያስቀርልን ኖሮ እንደ ስዶም በሆነ፤ እንደ ገሞራም በመሰልነ ነበር፤» ብለዋል ኢሳ 1+9

የቃል ኪዳኑም አመሠራረት አዋንዮስና አውባብዮስ የተባሉት ሊቃውንት በመቅድመ ወንጌል እንደተናገሩት ነው። የመጀመሪያው ሰው አዳም ያደረገውን ስህተትና የሠራውን ኃጢአት የተፈረደበትንም ፍርድ እያሰበ ልዑል እግዚአብሔርም መሐሪ ይቅር ባይ+ ሰውን በንበሐ ተቀባይ+ እንደመሆኑ መጠን በኃዘን ደፍሮ ተሸብሮ የነበረ ልቡናውን በተሰፋ ሊያጸናበት ስለፈቀደ አምስት ሺ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ክልጅ ልጅህ ተወልጄ እድንሃለሁ ብሎ የምሕረት ቃል ኪዳን ስጥታታል። /ቀሌምንጦበ/ የቃል ኪዳንም ሁሉ መሠረት ይህ ነው። ሁለተኛም ከአዳም አሥረኛ ትውልድ በሆነው በኖን ዘመን የነበሩ ሰብአ ትካትን በኃጢአታቸው ብዛት በፈላ ውኃ አልም

ድርግም አድርጎ ሲያጠፋቸው ኖገና ቤተሰቦቹን አድኖ ብዙ ተባዙ ምድርንም ምሏት በእኔና በእናንተ መካከል ሕያው ነፍስ ባለውም ሥጋ ሁሉ መካከል ያለውን ቃል ኪዳን አስባለሁ። ሥጋ ያለውንም ሁሉ ያጠፋ ዘንድ ዳግመኛ የጥፋት ውኃ አይሆንም ቀስቲቱም በደመና ትሆናለች በእኔና በምድር ላይ በሚኖር ሥጋ ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል ያለውን የዘለዓለም ቃል ኪዳን ለማበብ አያታለሁ ብሎ ቃል ገብቶላቸዋል። ለገባላቸውም ቃል ኪዳን ምልክት ወይም ማረጋገጫ አድርጎ ዐራት ሕብር ያላት ቀስት በደመና ላይ ዘርግቶ እስከ ዓለም ፍጻሜ እንድትኖር አድርጓል። ዘፍ 9+1-18። ሦስተኛም ዓለም ሁሉ እንደፈረሰ ገሮ እንደጠር ጉሮሮ ተካክሎ ጣዖት በሚያመልክበት ዘመን አብርሃም በሕገ ልቡና እየተመራ አምልኮተ እግዚአብሔርን ይዞ በመገኘቱ የመንግሥተ በማይ ምሳሌ የምትሆን ከነዓንን እንደሚያወርሰውና ዘፍንም እንደሰማይ ኮከብ እንደ ባሕር አሸዋ እንደሚያበዛሉት በዘፍም እሕዛብ እንደሚባረኩ ቃል ኪዳን በጥቶታል። የሰጠ ውንም ቃል ኪዳን ለማረጋገጥ ይምልበት ዘንድ ከእርሱ በላይ ምንም ምን ስለሌለና ሁሉን ፈጥሮ የሚገዛ አምላክ እንድ እርሱ ብቻ ስለሆነ «እኔ ሕያው ነኝ ቃሌ ከእኔ በጽድቅ ወጥታለች እትመሰሰም ጉልበት ሁሉ በእኔ ይንበረከካል፤ ምሳሌም ሁሉ በእኔ ይምላል ብዬ በራሴ ምያለሁ፤» ብሎ በመሐላ አጽንቶሰታል ኢሳ 45+23፣ ዘፍ.17+2-9፣ ዘፍ. 22+16።

በይስሐቅና በያዕቆብም ይህንን የመበለ ቃልኪዳን በጥቷቸዋል ዘፍ.26+2-5፣ ዘፍ. 35+9-14 እንዲሁም አድርጎ የሰጣቸውን የምሕረት ቃል ኪዳን ከነርሱ በኋላ የተነሡ ልጆቻቸው እነሙሴ ሳይንቁና ሳያቃልሉ «በራሱ የማልከላቸውን የአብርሃምንና የይስሐቅን የያዕቆብንም ቃል ኪዳን አስብ» እያሉ በመጸለይ ከአለቃቂ መቅበፍት ከድንገተኛ ሞት ወገኖቻቸውን ሲ ያድኑ ችለዋል ዘፀ. 32+9-15

ነገር ግን ከነሱ መካከል ደግሞ ስድስት መቶ ሺ የሚሆኑት ሠራዊት የታሪካቸውን ሂደት ስንመለከት የጥርጥር መንፈስ አድርባቸው እናገኛቸዋለን። እግዚአብሔር በራሱ ምሉ ለአባቶቻቸው የገባላቸውን ቃል ኪዳን እውነት ነው ብሎ መቀበል ስለተላኘቸው በምድረ በዳ እንደሸሸ ተነጥፈው አንድ ቅጠል ረግፈው እንደግንድ ተረብርበው መቅረታቸውን እንረዳለን። ዘጥ. 14+1-45።

ይህም ሁኔታ ከአዳም ጀምሮ ለተነሡ ቅዱሳን አባቶች የተሰጣቸውን ቃል ኪዳን እውነት ነው ብሎ ቢቀበሉት ለምሕ ረት ሐሰት ነው ብሎ ቢያቃልሉት ለመቅበፍት የሚዳርግ መሆኑን ያስገነዝባል።

እንግዲህ የአባቶች ቃል ኪዳን ይህን ያህል ግዳጅ ለመፈ ጸም የቻለበትን ምሥጢር ስንመረምር መሠረቱ ከልጅ ልጅህ ተወልጆ አድንገህ ብሎ በአዳም የገባለት የምሕረት ቃልኪዳን ሆኖ እናገኘዋለን። ይህ ቃልኪዳን ከእግዚአብሔር ለሰው ባይመሠረት ኖሮ ሰውና እግዚአብሔር ፊት ተማልሰው ተራ ርቀውና በከረረ ፀብ ውስጥ ሁነው ፍጻሜ በሌለው ዘመን ሊኖሩ በቻሉ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር የገሊና ገዥ እንደመሆኑ መጠን የመጀመሪያው ሰው አዳም ያደረገውን ጸጸት አይቶና ተመልክቶ ይህን የምሕረት ቃል ኪዳን ሊሰጠው ችሏል።

አዳምም የተሰጠው ቃል ኪዳን ተፈጻሚነት የሚያገኘው በልጅ ልጅ መሆኑን ከተረዳ በኋላ ለሕይወቱ መገኛነት የተመደበችውን የልጅ ልጁን እምስት ሺ አምስት መቶ ዘመን በተስፋ ሲጠብቃት ኖሯል። በተስፋ ሲጠብቃት የነበረችውም የልጅ ልጁ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ሁና ተገኝታለች። ከዚህም የተነሣ ልደታ፤ በዓታ፤ ኪዳን ምሕረት እያልን በዓሏን በምናከብርበት ቁጥር «መሠረተ ሕይወት ማርያም

ወጥንተ መድኃኒት ዘአምቀዲሙ» የሚለውን መዝሙር እንዘምራለን። ይህም ማለት ከቀድሞ ጀምሮ የድንገታችን ጥንትና የሕይወታችን መሠረት እመቤታችን ማርያም ሆይ በጸሎትሽና በእምነትሽ ለላላም ቤዛ እንድትሆን አድርጎ ልንቺን የፈጠረ እግዚአብሔር በሙ የተባረከና የተመሰገን ይሁን» ማለት ነው። እንዲሁም አያልን ስለ እርሷ ያለንን አክብሮትና ፍቅር በመገልጽ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

ከዚህም ጋር ኪዳን ምሕረት አያልን በሰሟ እንመዘኛለን። ኪዳን ምሕረት የሚለውም አነጋገር ምንም አንድ ቃል ኪዳን የተቀበለችበትን ዕለት የሚያስታውስ ቢሆንም ምሥጢሩ ቢመረመር በእርሷ አማካይነት የተነገረው የምሕረት ቃል ኪዳን እንደመጠሪያ ስም ሆኗት ኪዳን ምሕረት እየተባለች ስትጠራበት የምትኖር መሆኗን የሚያስገነዝብ ነው።

ምክንያቱም የእዳም ተስፋው፣ የናጎ መርከብና የቃል ኪዳን ምልክት ቀዕተደመናው፣ ዘር ያልወደቀበት የአብርሃም እርሻውና አሕዛብ የሚባረኩበት ንጽሕት ዘሩ እርሷ መሆኗን ለቃውንት ሳይሠውሩ፣ አንቺ ነሽ ብለዋታል። እንዲሁም ከሆነ ስቅዱሳን አባቶች ቃል ኪዳን መነሻውና መድረሻው መሠረተና መደምደሚያ ጉልላቱ በእርሷ አማካይነት የተመሠረተው ቃል ኪዳን ስለሆነ ኪዳን ምሕረት ተብሎ መጠራት ይገባታል። በመሠረቱ ማርያም ማለት ወደ መንግሥተ ሰማያት መርታ የምታሰገባ ማለት ነው። እንደሰሟም ትርጓሜ ተወዳዳሪ የሌላት ንጽሕትና ቅድስት፣ በድንጋሌ ሥጋ በድንጋሌ ነፍስ የጻናች የአምላክ እናት በትሆን ከፍጹም ርገራጌዋ የተነሳ ከጻድቃን ይልቅ ለኃጥአን በዚህ ዓለም አልቅሳለች። በልጇ መቃብር ሳይሆን ሁና የምሕረት ቃል ኪዳን ለምናለች፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ለመናዋን ለምቶ ቃል ኪዳንን ተስፋ የሚያደርገውንና

በሰሟ የሚማክነውን እንደሚምርላት የካቲት 16 ቀን የምሕረት ቃል ኪዳን ስጥቷታል። በዚህም መሠረት ፍጹም ኃጢአተኛ የነበረው ስምያን የተባለው ሰው በሰሟ ተማጽኖ ለተጠማው ድጋግ ጥርኝ ውኃ በማጠጣቱ ምክንያት ለተደላ ገነት እብቅታዋለች።

በጥርኝ ውኃ እንዴት መዳን ይቻላል የሚል ጠያቂ ቢኖር ለተጠማው ደህ ጽዋ ውኃ ያጠጣ ዋጋውን አያጣም ብሎ የተናገረ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነውና ከላይ የጠቀስነውን ቅዱስ ቃሉን ይመልከት አንላለን። ማቴ.10+40

የጽዋ ማጎበር

2ኛ. ለጽዋ ማጎበር መሠረቱ ከላይ የጠቀስነው ቢሆን ማጎበርተኞች ማጎበራቸውን በነቢያትም ሆነ በሐዋርያት በመላ እክትም ሆነ በጻድቃን በሰማዕታት በተለይም በእመቤታችንና በመድኃኒ ዓለም ስም ይሰይሙታል። እንደቁጥራቸው ብዛት በዓመት 12 ቀን ተካፍለው እያንዳንዱ ማጎበርተኛ በተራው ለማጎበርተኞቹ የሚሆነውንና ለነዳያን የሚመጸውተውን አቅሙ አንደፈቀደ ያዘጋጃል። ወሩ ሲደርስ ማጎበርተኞቹ ከቤተ ክርስቲያን አስቀድሰው እንደተመለሱ በተረኛውም ቤት ሆነ በቤተክርስቲያን አካባቢ ዝግጅቱ ባለበት ቦታ ይገኛሉ።

በሙሴውና በምክትል ሙሴው አማካይነት ሰዓልናክ በመባል የሚጠራው ጎብስት በመሰብ ወርቅ፣ ወይኑ በጽዋ ተሞልቶ ይቀርብና ካህኑ ይጸልይበታል። የተጸለየበትንም ሰዓልናክ ሁሉም ከቀመሱ በኋላ ቦታ ቦታቸውን ይይዛሉ፣ በሙሴውና በምክትል ሙሴው አማካይነት ምጽዋቱ ለነዳያን ይሰጣል።

ማጎበርተኞቹም ድርሻቸውን ከተላተፉ በኋላ የፕሮግራሙ ፍጻሜ ሲቃረብ ሙሴው ከምክትል ሙሴው ጋር በመሆን ተረኞቹን ለማስጠንቀቅ ማነህ ባለላምንት ያስጠመድህ በአሥራ ስምንት፣ ማነህ ባለሁለት ያስጠመድህ በአሥራ ሁለት፣ ማነህ ባለ

ሦስት ያስመድህ በአሥራ ሦስት፤ አያለ ከማኅበርተኞቹ ጋር የቅብብሎሽ ድምፅ ከአሰማ በኋላ ተረኞቹ በተራ እየተነሡ። «እኔ ነኝ ወንድማችሁ ቢያውላኝ ቢያውላችሁ ቄጠማዬን ጎዝጉጌ ማይ ቀድቼ እቆያችሁ፤» በማለት ግንባራቸውን መሬት አስነክተው ከጉዝጓዙ ላይ ይወድቃሉ፤ ካሁኑም እንደወደቃችሁ ኃይስ እጋንንትን ያውድቅላችሁ፤ የራቀውን ያቅርብላችሁ፤ የቀረበውን ያዘጋጅላችሁ፤ ለየውሩ በሰላም ያድርሳችሁ። ብሎ ከጸለየላቸው በኋላ በክብር ያንሳችሁ ብሎ ይመርቃቸዋል።

ሙሴውም ቀጠል አድርጎ «ባለአራት ተራህን እትላት ጌሾህን ከትኩት ብቅልህን አብቅል፤ ሙሴ፥ ግልገል /ምክትል/ ሙሴ አይኖችን በሳላብን እጃችን በእዳላብን፤ ባለቤት ዳቦው ባረረበት ጠላው በቀጠነበት ማሩን እንላለን።» በማለት ተራቸውን ከጉዝጓዙ ላይ ይወድቃሉ።

መላው ማኅበርተኞችም «ሙሴ፥ ግልገል ሙሴ ዓይኖችሁ እልሳላም፤ እጃችሁም አላዳላም፤ ባለቤት ዳቦውም አላረረ ጠላውም እልቀጠነ ሁሉም መልካም ነው። ስለማናቸውም ግን ይቅር ይበላችሁ፤» ይላሉ። ለዚህም ካሁኑ «ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ይበላችሁ፤ ማኅበራችንን ያሰፍ፤ እምሳክ ቅዱሳን ረድኤቱን በረከቱን ያድላችሁ፤» ብሎ ከጸለየ በኋላ ኑዛዜ ሰጥቶ የሰናብታቸዋል።

በዚህም እኳኋን ከርስተያኖች በጽዋ ማኅበር ተሰባስበው የሚሠሩት በጎ ሥራ ለነፍስና ለሥጋ ከፍተኛ ጥቅም የሚያሰገኝ ነው። ለነፍስ «ብራብ አብልታችሁኛል፤ ብጠማ አጠጥታችሁኛል፤» አሰኝቶ መንግሥተ ሰማያትን ለማውረስ የሚያበቃ ሲሆን በሥጋዊም ኑሮ በኩል ከማኅበርተኞች አንዱ የታመመ እንደሆነ አባላት የሚታዘምበትን ገንዘብ እዋተው ያሳክሙታል።

እርሻውን አርሰው፤ ዘር ዘርተው፤ አርመው ኮትኩተው፤ አጭደው ወቅተው እህሉን በጎተራ ይሞሉሉታል።

ሚስቱ እንዳትቸገር ልጆቹ እንዳይራሱ እየተንከባከቡ ታሞ አስኪነሳ ድረስ በዚህ እኳኋን ይረዱታል። ቢሞትም ተዝካሩን ያወጡሉታል፤ በኢትዮጵያ ውስጥ የጽዋ ማኅበር ለክርስቲያኖች ይህንንና ይህን የመሰለ ከፍተኛ ጥቅም ያለው ነው።

ተዝካር

3ኛ ተዝካር ማለት የሙታን መታሰቢያ ማለት ነው። ሲራክ «የሞተ ሰውስ ዐረፈ ነገር ግን ነፍሱ ታርፍ ዘንድ ተዝካር አውጣለት ከዚህ በኋላ ለቅሶህን ተው።» ብሏል ሲራ. 38+10 ቤተዘመዶቻችንን በቁርባን በጸሎተ ፍትሐት ሁልጊዜ እንድናሰባቸው ይህ አነሱን በእጅጉ እንደሚጠቅማቸው ወደ ጌታችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ በክብር በባለሟልነት እንደሚያቀርባቸው ሐዋርያት በሲኖዶሳቸው ያስተማሩንን ጠቅሰው ኢትዮጵያዊው ሊቅ ክቡር መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ ኩኩሐ ሃይማኖት በተባለው መጽሐፋቸው ዝክርና ተዝካር ከሚለው አንቀጽ ላይ ምዕ 17 ከገጽ 223 እስከ 234 ድረስ በሰፊው ጽፈውታል ያንን መመልከት ጠቃሚ ነው።

ሠለስቱ ምዕትም በፍትሐ ነገሥት ሕያዋን ለሙታን ሙታን ለሕያዋን ቢጸልዩ ከፍተኛ ጥቅም የሚገኝ መሆኑን አስረድተውናል።

በዚህም መሠረት ኢትዮጵያ ሙታን የሚጠቀሙበትን ሕያዋን በረከት የሚያገኙበትን ተዝካራ ሙታን፥ ጸሎተ ፍትሐት ቁርባን አያለች በማዘጋጀት ጠቃሚ ሥራ ስትሠራ ኖራለች።

በዓል

በዓል ማለት ዕረፍት ከብር ማለት ነው። የሰው ልጅ ሠርቶ ማረፍን በዓል ማክበርን በፈጠራ የጀመረው አይደለም። ሠርቶ ማረፍን ያሳየ እግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር የሠራውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈጸመ። በሰባተኛው ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ ዕረፈ፤ እግዚአብሔር ሰባተኛውን ቀን ባረከው፤ ቀደሰውም እግዚአብሔር ሊሠራው ከጀመረው ሥራ ሁሉ ዕርፎበታልና፤» ይላል። ዘፍ.2+2።

በዚህም መሠረት የሰው ልጅ ሁሉ ከተግባረ ሥጋው ዕርፎ በዓል እንዲያከብር የሥራና የዕረፍት የክብር ባለቤት እግዚአብሔር ትእዛዝ ሰጥቷል። ትእዛዙም የእግዚአብሔር የአምላክህን ሰንበት እክብር የሚል ነው ዘጸ.20+8፤ ይህ ከዐሥሩ ቃላት አንዱ ነው። አምላካዊ ትእዛዝ በመሆኑም ለው ሊሸረው የማይችል ነው።

ነገር ግን ትእዛዝ ማፍረስ ከአባት ከእናት የተለመደ በመሆኑ እንደ ውርስ ተቆጥሮ ይህንን አምላካዊ ትእዛዝ አፍርሰው ድህነትን ለመቀነስ በዓል አንሻር የሚሉ ልጆች በዘመናችን ተፈጥረዋል፤ ምንአልባትም ካለማወቅ የተነሣ ከሆነ በዓል መሻር የሚያመጣውን መዘዝ ለመረዳት ከፈርዖንና ከሰለጳኦት ታሪክ ቢማሩ የሚሻሻቸው መሆኑን ከወዲሁ እንመክራቸዋለን።

መሴና አሮን ከእግዚአብሔር ታዘው ፈርዖንን «ፈንዎሙ ለሕዝብየ፤ ይግቡሩ በዓልየ በህቅል። በዓሌን እንዲያከብሩ መሥዋዕት እንዲሠውልኝ ወገኖቼን ልቀቅ» ብሎሃል እግዚአብሔር» ቢሉት «ቃሉንስ አሰማ ዘንድ አበራኤልንስ አለቅ ዘንድ እግዚአብሔር ማነው? እግዚአብሔርን አላውቅም አበራኤልንም ደግሞ አለቅም!» አሉ። ከዚህ በኋላ የደረሰበት የመከራ ዓይነት።

- 1ኛ. የወንዙ ውኃ ተሰውጦ ደም ሆኖበታል፤
- 2ኛ. ወንዙ ንጉንቸር እንዲፈላበት ሆኖ ወንዙ በከፋ ሽታ ተበክሏል፤
- 3ኛ. የምድሩ ትቢያ ቅማል ሆኗል፤
- 4ኛ. ተቆናጣጭ ዝንብ ሠፍሮ ሰውንም ከብትንም የሚያሳድድ ሆኗል፤
- 5ኛ. የግብፅን ከብት የሚፈጅ ቸንፈር ተልኳል፤
- 6ኛ. ሻህኝ ቀበል በሰው ሁሉ ላይ ተልኳል፤
- 7ኛ. በረዶና እሳት እንድነት ዘንቧል፤
- 8ኛ. ምድርን የሚያሰብስብ እንበጣ ታኳል፤
- 9ኛ. ሰው የሚዳሰሰው ሦስት ቀን ሙሉ ጽኑ ጨሳማ ሆኗል፤
- 10ኛ. ከሰው እስከ እንበሳ ያሰውን በኩር የሚፈጅ ሞተ በኩር ታዝኳል፤
- 11ኛ. በኤርትራ ባሕር ከነሠራዊቱ ሰጥሟል፤

ይህንንም ታሪክ ለመረዳት ዘጸ 5 እስከ 13 ምዕራፍ ያለውን መመልከት ያስፈልጋል። ከአበራኤል ልጆችም መካከል ሰለጳኦት የተባለው በው ሰንበት ሽሮ ጭራሮ በመልቀሙ የደረሰበት ቅጣት ምን ይምባል እንደነበረ ዘኩልቁ 15 ቁጥር 32 ላይ ተመልክቶ መረዳት ይቻላል። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አቃሎ እግዚአብሔር በሚያመጣው መቅሰፍት የበዓል ሻሪ ዶቄት ከመሆን መጠንቀቅ፤ በዓል መሻር የሚቀንሰው ድህነትን ላይሆን ረድኤትንና በረከትን እንደሆነ ማወቅ ያስፈልጋል። ታላቅ ብልህነትም ነው።

ኢትዮጵያም ይህን አውቃ ከልደተ ክርስቶስ በፊት ከ982 ዓመተ ዓለም ጀምሮ ከልደተ ክርስቶስ በኋላም እስከ ዛሬ ድረስ ክርስቶስ የማዳን ሥራውን የሠራባቸውን ዓባይትና ንዑሳት በመባል የተቆጠሩትን አሥራ ስምንት በዓላት አያክበረች በነዚህም ላይ የነቢያት የሐዋርያት የጸድቃን የሰማዕታትን የመላእክትን የእመቤታችንን በዓላት በታክብር ኖራላች።

ምዕራፍ አምስት

ምዕራባውያን በክህደት መርዝ ያደነዘዟቸው

ዛሬ ግን ምዕራባውያን በክህደት መርዝ ያደነዘዛቸው አንድ አንድ ሰዎች መሠረታዊ እቋሚን እያናወጡት ይገኛሉ። እነዚህ ሰዎች የኢትዮጵያ ልጆቿ ላይሆኑ የአንጀራ ልጆቿ ናቸው። ስለሆኑም አውሮፓውያንን ደም ሲያፋለስ የኖረውን ክህደት ዛሬ በኢትዮጵያ ላይ እድሰው ኢትዮጵያን ሥርዓት አልባ ለማድረግ ሲጥፍ ይታያሉ።

ተገላጭተው የሚያዩት ለው ከማጣታቸው የተነሣ የጨለማው ፋና በመባል በታወቁት በነክቡር መልአክ ብርሃን አድማሱ ጀንበሬ መቃብር ላይ ቆመው ችግርን ወይም ድህነትን ለመቀነስ ዝክር፣ ተዝካር ይቅር፣ ድህነትን ለማጥፋት በዓል ይሻር በማለት የነ ዘመንፈስን ርኩስ መጽሐፍ በሥራ ለመተርጎም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው ሲጮሁ ይሰማሉ።

የሐዋርያትን ትእዛዝ የሠለሰቱ ምዕትን ድንጋጌ በይፋ ለማፍረስ ይህን ያህል ሲታገሉ ከነ መምሬ አዘነ በቀር እነ መምሬ አደፍርስና እነ መምሬ አሸብር በቃል ድጋፍ ሰጥተው በጭብጨባ ሲያጸድቁላቸው በማየታችን በእጅጉ አዝናል ።

ይህንንም ስሕተት የኢትዮጵያ ሐርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት ተከታዮች ይቀበሉታል ባይባልም ስሕተትነቱ እየታወቀ የነበረውን ሥርዓት ለማፍረስ ሆን ተብሎ በተቀናበረ ስብሰባ ላይ አንዲነገር ማድረጋቸው ቤተክርስቲያኒቱን መናቅ የሃይማኖት መሪዎቹንም አንደሌሉ መቁጠር ስለሆነ በእጅጉ ያናድዳል። እነዚህ ሆነም ሕግ አፍራሾች የሃይማኖት መሪዎች የሆንን ሁሉ ልንመክራቸው ልንገሥጸቸው እምቢተኛም ሲሆኑ ልናወግዛቸው በተገባ ነበር። ነገር ግን የሃይማኖት መሪዎች ዝግ ያልሆኑ ኢትዮጵያ እንደ እቡነ ጴጥሮስ ይግባኝ ለክርስቶስ ከማለት በቀር ሌላ ኃይል የላትም።

አንቀጽ አንድ

ከብርሃን ወደ ጨለማ አሳዛኝ ጉዞ

ዛሬ ዓለም በሠለጠነበት የወንጌል ብርሃን በሁሉም ስፍራ በደረሰበት በ21ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በቅዱሱ ክርስቲያን ሕዝብ ላይ እየተፈጸመ ያለው ግፍ ቀላል አይደለም። እንደሚታወቀው የኢትዮጵያን ሕዝብ የቀደሙ ቅዱሳን አባቶች አስተምረውና አሳምነው አጥምቀውና አቁበው የእግዚአብሔር ቤተሰብ ያደረጉት መሆናቸው ለማንም የተሰወረ አይደለም።

ባሁኑ ጊዜ ግን ይህንን ቅዱስ ክርስቲያን ሕዝብ በዘመናችን የተነሣው አስመላይ ጨካኝ ትውልድ በጭካኔ ወደ ጨለማ እየመራው ነው። እውነቱ የት ቦታ አንደሆነ እየታወቀ የሥልጣን ጥሙን ለማርካት ሲል ሕዝቡን ብቻ ሳይሆን ራሱንም ጭምር በማታለል፣ እኔና መሰሎቼ ታግለን ሕገ መንግሥት አጽድ ቀንልሃል፣ ድንጋዩንም፣ ዛፋንም፣ ባሕሩንም የፈለግኸውን ልታመልክ ትችላለህ፣ ዲሞክራሲዊ መብትህ ነው፤» አያለ ሲወተውተው ስምተናል።

በክርስቶስ ደም የከበረ ክርስቲያናዊ ሰውነቱን ለማታወቅ ሥርዓት የፈለሰ የአንበሳ ደም እየቀባ ሊያረከሰው ሲታገለው አይተናል። በዚህ ጉዳይ ላይም ከእኛ ወገን ትኩረት ሰጥቶ ለማስተማርም ሆነ ለመገሠጽ ቢያንስ ተገቢ አለመሆኑን አንኳ ለመግለጽ ሙከራ ያደረገ የለም። ምክንያቱም የስሕተቱን አስፈጻሚ ኃይሎች በመፍራትና የመንግሥትን አዋጅ ተቃወመ ይሉኛል በማለት ነው። ይህም አለማስተዋል ነው እንጂ መንግሥትም ቢሆን ክርስቲያኑን ሕዝብ ከክርስቲና ጎዳና

እያፈናቀላችሁ በየወንዙ እያንከራተታችሁ በሠለጠነው ዓለም ዘንድ መሣሰቂያ እድርጉት ያለ አይመስለኝም። እንደ እውነቱ ከሆነ በተቀደሰ ክርስቲያናዊ ሕዝብ ላይ ይህን የመሰሰ ደባ ሲፈጸም ከማየት የበለጠ አሳዛኝ ነገር የለም። ሁላችንንም የሚያስፈርድብን ነው። ይህም ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ከፍተኛ አደጋ በመሆኑ እንደ አቡነ ጴጥሮስ ይግባኝ ለክርስቶስ ከሚያሰኝ በደል እንዱ ነው። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን አምልኮት የሚቃወም ነገር በሀገር ላይ ከመጣ ሀገር ሰጥፋት በውም ሰበደት ሰሞት መጸረጉ የማይቀር ነው።

በዙ ጦር ሠራዊት አሰልፎ በከባድ መሣሪያ ከሚወጋ ጠላት ይልቅ በባው ላይ የተለያዩ ተጽእኖ እያደረገ መጥፎ ምክር እየመከረ ከእግዚአብሔር ጋር የሚያጣሳ ጠላት ይከፋል። እንዲህ ያሰው ሰው ሁለተኛው በሰዓም ይባላል። በሰዓም እስራኤልን ረገጥ ማጥፋት ቢሳነው ሰጣዎት የተሠዋውን መሥዋዕት ለአሕዛብ ቆነጃጅት ለባይዞ ወደ እስራኤል ለፈር በደጻቸው። የእስራኤል ጉልማሶችም የአሕዛብን ቆነጃጅት ባዩ ጊዜ እግዚአብሔርን ረስተው ሰጣዎት የተሰዋውን እስከ መብላት ድርሰው ከአሕዛብ ቆነጃጅት ጋር እመነዘሩ። እግዚአብሔርም ለአምልኮቱ ቀንቶ መቅሰፍት አምጥቶ በእንደ እፍታ 24ሺህ በው በመቅሰፍት ቀጥቷል። ዘኁል 22፡1፣ 25፡10

ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር እየወደደው እግዚአብሔርን የሚጠላ ሕዝብ መከራ አይለየውም። ለዚህም ሌላ ምስክር ሳንሻ እግዚአብሔር የሚወደው የኢትዮጵያ ሕዝብ በከሐድያን መሪዎች ግፊት ግራ እጁን አውጥቶ እግዚአብሔር የለም ካለበት በዓት ጀምሮ የተፈራረቀበት አሠቃቂ መከራ በቂ ማሰረጃ ነው።

አንቀጽ ሁለት የማይገባ ትምክህት

ዛሬም እግዚአብሔር ሕዝቡን ካለመታረቁ የተነሣ ከእንዳንድ ትምክህተኞች የምንሰግው ድምፅ ለገሮ የኸበደ እግዚአብሔርን የሚያስቆጣ ነው። ይኸውም ክብር ምስጋና ለኃያሉ ከገዳችን የሚል ነው። በአሁኑ ጊዜ የኢትዮጵያውያን ገሮ እንዲሰግው የሚፈልገው ክብር ምስጋና ለኃያሉ እግዚአብሔር የሚለውን ምስጋና ብቻ ነው። ነገር ግን ከቀድሞዎቹ የኋለኞቹ ካለመማራቸው የተነሣ የኃያሉ እግዚአብሔርን ብርቱ ከገደ አሁንም ሲከዱት ይታያሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ የቀድሞውን አሳልፎ ያሁኑን ያመጣ ኃያሉ እግዚአብሔር እንጂ የኔ ከገደ ያመጣው ድል ነው ብሎ ሊመካ የሚገባው ፍጡር ሊኖር ባልተገባም ነበር።

ይህ ትውልድ ከነገደዎን መማር ነበረበት። ጌደዎን ሦስት መቶ ሰው ብቻ ይዞ ከምድያማውያን ጋር በተዋጋ ጊዜ የተመካው በከንፋ ሳይሆን በእግዚአብሔር ነው። ልጦርነት የተዘጋጀው ሠላሳ ሁለት ሺህ ሰው ነበረ። እግዚአብሔር ግን «ሰው በዝቷልና ቀንሰ!» አለው። ምክንያቱንም ሲነግረው «እስራኤል - እጅ አጻንኝ ብሎ እንዳይታባይብኝ ነው» ብሎታል። መሰ.7+2። ቅዱስ ዳዊትም መልካም አብነት ነው። በከንድም በጉልበትም በጦር መሣሪያም መቶ እጥፍ ከሚበልጠው በጉልያድ ፊት በቆመ ጊዜ በእጁ የነበረው ጠጦር መወርወሪያ ወንጭፍ ብቻ ነበር። ነገር ግን በእግዚአብሔር ተመክቶ «በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ስም እመጣለሃለሁ» አለው። በጠጦርም ግንባሩን መትቶ ገደለው። የሚገርመው ነገር ጉልያድ። በጦር ተወግቶ፣ በሰይፍ ተመትቶ፣ በፈረስ ተገፍቶ የማይወድቅ ሰው ነበረ። 1ኛ ሳሙ.17+45-47። ከዚህም የምንረዳው ነገር ቢኖር ጉልያድን ከነዱ እንዳላጸነው ነው። እነ ፈርዖንም በቀይ ባሕር ሰምጠው ቀሩ እንጂ ከንዳቸው አላጸናቸውም። ዘጸ.14+26-31።

ነገር ግን አለመታደል ሆነና የኢትዮጵያ አምላክ እግዚአብሔር አሁንም በኢትዮጵያ ላይ ተፈሪነትን አላገኘም። ሁሉን አድራጊ ፈጣሪ መሆኑንም ያወቀሰት የሰም የዚህም ውጤት ድርቅ፣ ረሃብ፣ ቸነፈር፣ ሞት፣ ስደት ሁኗል።

ምዕራፍ ስድስት

ስደተኞቹ እነማን ናቸው ?

ዛሬ ስደተኞቹ የፖለቲካ ሰዎች ሳይሆኑ ሠርቶ አደሮች ናቸው። ድህነትን ለመቀነስ ድሆችን ማብዛት የሚጠቅም ይመስል በየፋብሪካውና በየኢንዱስትሪው ተቀጥረው ቤት ንብረት መሥርተው አሥር እና አሥራ አምስት ቤተሰብ ያላቸውን ሠራተኞች ባለ ኢንዱስትሪዎቹ ሠራተኛ ቅንሣ በሚል ፈሊጥ ከሥራቸው አያባረሩባቸው የሚላቸው የሚቀመስ አጥተው ሀገር ጥለው ተሰድደዋል። ስደቱም በነሱ ብቻ ሳይገታ ሃያ አራት በዓት አንደመላእክት በቅዳሴ በውዳሴ በማገሴት በዝማሬ አግዚአብሔርን የሚያመሰግኑ የአድባራት ሊቃውንትና የገዳማት መነኮሳት ከመንፈሳዊ አልግሎታቸው ላይ በተለያዩ ምክንያት በማይጨበጥ ተሰፋ አየተፈናቀሉ በአውሮፓ፣ በሰሜን አሜሪካ፣ በካናዳ ወዘተ. በመሳሰሉት አህጉራት ዓለም ሲንገላቱ ወይም ሲንከራተቱ ይታያሉ። የስደቱ በር የተዘጋባቸው ደግሞ ከቆሙት በታች ከሞቱት በላይ ሆነው መከራቸውን ያያሉ። እነዚህም ቀኑ የጨለመባቸው ሜዳው ገደል የሆነባቸው ናቸው።

ስደቱም ሁለት ዓይነት ነው፤ ይኸውም አንደኛው የምሁራን አባቶች ስደት ሲሆን፤ ሁለተኛው የልጆች ስደት ነው። ምሁራን አባቶች ቢሰደዱ ከሀገራቸው፣ ቢፈናቀሉ ከሥራቸው ነው። ከሃይማኖታቸው አይናወጡም። ከመንፈሳዊ ዓላማቸው አይለወጡም፤ ይለወጣሉ ተብሎም አያሰጋም። ምክንያቱም የሃይማኖታቸውን ምስጢር ስለተረዱት የሃይማኖት ፍቅር አላቸውና ነው። በአጅጉ የሚያሳዝኑት ግን ልጆቻቸው ናቸው። በአቅመ አዳምና በአቅመ ሔዋን ያልደረሱት ሕፃናቱ ለልመና ሲዳረጉ ማየት አንጀት የሚያላውስ ሐዘን ነው። መሰደድ የሚችሉት ጉልበት ያላቸው ደግሞ ወንዶቹ መሐመድና ዓሊ፣ ሴቶቹ ፋጡማና ከዲጃ

በመባል በማቸውንና ሃይማኖታቸውን ለውጠው በዓረብ ሀገሮች ተሰደው ማየትም እጅግ የሚዘገንን ነው። ባልሠሩት ክፉ ሥራ ሲጠረጠሩም ሴቶቹ የፈላ ውኃ አየፈሰሰባቸው፣ ወንዶቹም በተሳለ ሰይፍ አንገታቸው አየተቀላ የትም የሚወድቁ መሆናቸውን መስማት እጅግ ያሳዛናል። ከሞት የተረፉት ደግሞ ወደ ሀገራቸው ቢመለሱም በዕለት ጉርስ ላገኙት፣ ኅጅነቱንም ሆነ ጠቃሚነቱን ላልተረዱት አምነት ተቆርቋሪ ሆነው ክርስትና የተነሱባትን ቤተክርስቲያን ለማፍረስ ከተቃዋሚዎቿ ጋራ ወግነዋል። እሳት ሊያንዱባትም ክብራት አየጫሩ ናቸው።

ይህም ኢትዮጵያን ወይም የኢትዮጵያን ቤተክርስቲያን የወላድ መካን አድርጎ ባዶ የሚያስቀር ከባድ አደጋ በመሆኑ አንደ አሱኑ ጴጥሮስ ይግባኝ ለክርስቶስ የሚያሰኝ ነው። እጅግ የሚያሳዝነው እንደ ባሪያ አሳዳሪው ዘመን ዛሬም ዜጎቻችን ሃይማኖታቸውን እየለወጡ አንደ ከብት ሲሸጡ መታየታቸው ነው። በመሠረቱ ቀድሞ በታሪክ አንደሰማነው አሳዳሪው ወይም ጌትየው አገልጋዩን ያለውድ በግድ ይሸጠው ነበር እንጂ ሳይገደድ በራሱ ገንዘብ ራሱን የሚሸጥ አገልጋይ አልነበረም። ዛሬ ግን ልጆቻችን በራሳቸው ገንዘብ ራሳቸውን አየሸጡ ለሥራ ተሰደው በሄዱበት ሀገር ሠርተው ዶላር ሊያተርፉ ይቅርና ራሳቸውን ከመከራ ለማትረፍ ተሰኟቸው አያለቀሱ የመከራቸው ዜና ሲያስበቅቡን የሚኖር ሁኗል። ይህንንም ከተረዳን፡-

1ኛ. በምክንያትም ሆነ ያለምክንያት ከሥራቸው አፈናቅለው ዘመዶቻቸውን ለመተካት ሲሉ ለስደትና ለመከራ የዳረጓቸውን፤

2ኛ. ዶላር በቀና አንደሚታፈስ አስመስለው እየሰበኩ በማታለል ታሪክ የማይረሳው በደል የፈጸሙባቸውን ግፍ አድራጊዎች ልንገሥጸቸው ከዚያም አልፎ ልናወግዛቸው በተገባን ነበር። ምክንያቱም እንደዚህ ያሉትን ሰዎች በጊዜውም ያለጊዜውም መምከር ማስተማር መገሠጽ እንደሚገባ ከቅዱስ ጳጳሱስ

ተምረናልና ነው። «ቃሉን ሰበከ፣ በጊዜውም አለጊዜውም ጽናተ ፈጽመህ እየታገሥህና እያስተማርህ፣ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም። ሕይወት የሚገኝበትን ትምህርት የማይታገሡበት ዘመን ይመጣልና ነገር ግን ጆርቻቸውን የሚያሳክክ ስለሆነ እንደ ገዛ ምኞታቸው ሰራሳቸው አስተማሪዎችን ያከማቻሉ። እውነትንም ከመስማት ጆርቻቸውን ይመልሳሉ፣ ወደ ተረትም ፈቀቅ ይሳሉ። እንተ ግን ነገርህን በልክ አድርግ፣ መከራን ተቀበል፣ የወንጌልን ሰባኪነት ሥራ አድርግ፣ አገልግሎትህን ፈጽም።» የሚል ነው። 2ኛ ጢ ሞ.4+2-5። በተጨማሪም «ሌሎቹ ደግሞ እግዲላና ታጢአት የሚሠሩት በሁሉ ፊት ገሥጻቸው።» የሚል አሰ። 1ኛ ጢ ሞ.5+20። ነገር ግን በታዘዝነው መሠረት ሊገሡ የሚገባቸውን አልገሡቸውም።

ምን እልባት ሳይሰሙን ምን እደክመን እንል ይሆናል። ነገር ግን እነርሱ ሰሙም አልሰሙም እኛ መናገር አለብን። ፀሐይ የሚሞቀኝ የሰም ብሳ ከመውጣት፣ ወንዝም የሚጠጣኝ የሰም ብሉ ከመፍሰስ እንደማያቋርጥ ሁሉ መምህራንም የሚሰማን የሰም ብሰን ዝም ማሰት የለብንም። ጌታ ባይሰሙም ለአይሁድ ነግሯቸዋል። የግብፁ ንጉሥ ፈርዖን ባይሰማም ሙሴና አርን እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው ተናግረውታል። ነቢዩ ኢሳይያስ ከፍፍሩ በለምፅ የረከሱት ንጉሥ ያዝያን እይሰማኝም ብሎ ዝም በማለቱ ነው። ኢሳ.6+5። ሊቀ ካህናቱ ዔሊም በሥጋ ዝምድና ተሸንፎ ልጆቹን ባለመገሡ በመቅሠፍት ሞት ተቀጥቷል። ልጆቹም ስጦር ሜዳ ተቅስፈዋል። ሊቀ ካህናቱ ዔሊ በዚህ ሥራው ራሱንም ልጆቹንም ማትረፍ አልቻለም። ስለዚህ ራሳችንንም ሆነ ሌላውን ላናተርፍ ከእግዚአብሔር መንገድ መውጣት የሰብንም። ምክንያቱም ዓለም ልቡን አደንድኖ እኛን ባይሰማ አግዚአብሔር ፍርድን መስጠቱ አይቀርም። እመቤታችን «በክንዱ ኃይል አድርጎአል፣ ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በትኖአል፣ ገዢዎችን ከዙፋናቸው አዋርዶአል፣ ትሑ ታንንም ከፍ አድርጎአል።» ያሳቸው ሰዚህ ነው። ሱቃ.1+51። ስለሆነም ለተራሱት ወገኖቻችን ልንራጅላቸው ይገባል።

በማቴዎስ ወንጌል እንደተጻፈውም «እነዚህን ሰዎች እንደራባቸው ልሰዳቸው አልፈቅድም!» ብሎ ሰባት እንጀራና አንድ ዓሳ አበርክቶ የተራሱትን አራት ሺህ ሰዎች አሰባሰቦ እንደመገባቸው ዛሬም የተራሱትን ከተስደዱበት አሰባሰቦ ሊመግባቸው የሚችል የበረከት ባለቤት ነው። ማቴ 15+32-39

እኛ ከችግራችን ጎን መቆም ከተሳነን በእኛ ፈንታ ለተበደለ ወገኖቹ በአጋርነት የሚቆሙ እንደ ኤልያስና እንደ ዮሐንስ አፈወርቅ ያሉ መንፈሳውያን መሪዎችን ሊያስነሳቸው ይችላል።

አስረጅ አንድ
ኤልያስ ስለኖቡቴ

ኤልያስ በኖቡቴ ጉዳይ ላይ ገብቶ ምን እንዳደረገ ለመረዳት በሚከተለው ዓይነት ታሪኩን መመልከት ያስፈልጋል።

ኖቡቴ የሚባል እስራኤላዊ ነበረ። ይህ ሰው በንጉሡ በአክላብ ቤተመንግሥት አካባቢ ከአባቶቹ የወረሰው የወይን ቦታ ነበረው። ንጉሡ አክላብ ኖቡቴን አስጠርቶ «የወይን ቦታህን ልቀቅልኝ፣ በቤተመንግሥቱ አካባቢ ስሰሆን እፈልገዋለሁ ሌላ ቦታ ተካልኝ ብትለኝ እተካልሃለሁ ወይም በሽያጭ መልክ ዋጋውን እከፍላሃለሁ።» ቢል ጠየቀው። ኖቡቴም «ይህን ርስት ይህን የወይን ቦታ የወረሰኩት ከአባቶቼ ነው፣ ከአባቶቼ የወረሰኩትን የወይን ቦታ እሰጥህ ዘንድ አግዚአብሔር አያድርግብኝ አልሰጥህም።» ብሎ መለሰለት። በዚህ ጊዜ አክላብ ተናዶ ከቤቴ በመግባት እህል ውኃ አልቀምሰም ብሎ ተበላጭቶ ተኛ። ሚስቱ ኤልሳቤልም «ምን ሆነህ አዝነህል?» አሳቸው። እርሱም «ኖቡቴ የወይንን ቦታ ስጠኝ ወይም ሽጥልኝ ብለው አይሆንም በሳሰኝ በዚህ ምክንያት ተናድጀ ነው።» አሳት። እርሷም፡-

«አሁን ተነሥተህ ለህል ቅመስ፤ መንግሥቱ የእኛ ነው እንጂ የእርሱ ነውን? ነገ የማደርገውን እሳይሃለሁ።» ብላ አጽናኝታው አድራሰች።

ንግሥት ኤልሳቤጥ እግዚአብሔርን የማትፈራ ለሰው የማታዝን የማትራራ ኃጢአት ለመሥራትም የምትደፍር ነበረች። በመሆኗም ወዲያውኑ ናቡቴ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ስድቧል ብላችሁ መስክራችሁ፤ ሕዝቡን ሰብስባችሁ፤ በድንጋይ ወግራችሁ ግደሱት።» ብላ የሞቱን ደብዳቤ ጽፋ አሸከርቷን ለዘዘች። አሸከርቷም እንደታዘዙ ሕዝቡንና የሀገር ሽማግሌዎችን ሰብስበው «እግዚአብሔርንና ንጉሡን ሲለድብ ስምተነዋል፤» የሚሉ የሐሰት ምስክሮችን እስመስክረው በድንጋይ ወግረው ገደሉት። እርሷም መሞቱን በሰማች ጊዜ «ናቡቴ ሙጵልና ሔደህ የወይኑን ቦታ ውረሰ፤» ስትል ለአክሊብ ነገረችው። እርሱም እንደነገረችው፡ - የወይኑን ቦታ ለመውረስ ሲወርድ እግዚአብሔር ተቆጥቶ «የሰገደልከውን የናቡቴን የወይን ቦታ ልትወርስ ወረድክን ውሾች የናቡቴን ደም በላሱበት ስፍራ የእንተንም ደም ይልሱታል ይላል እግዚአብሔር ብለህ ንገረው፤» ሲል ነቢዩ ኤልያስን ልኮታል። ኤልያስም እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ነግሮታል። ነገሥ ቀዳ. 20፥19 ኤልሳቤጥም በተመሳሳይ መቅሠፍት እንደምትሞት ሲናገር «በግና፣ ባሰገደሰችው በናቡቴ የወይን ቅጽር አጠገብ ኤልሳቤጥን ውሾች ይበሏታል» ብሏል። ነገሥ. ቀዳ. 20፥23

ነቢዩ ኤልያስ በዚህ አኳኋን «ድህ ተበደለ ፍርድ ነደሰ፤» በማለት እግዚአብሔር እንደሌለው ንጉሡንና ንግሥቱን ሳይፈራና ሳይፍር በፈጸሙት ግና፣ ገሥጸችዋል ዘልፏቸዋል።

አስረጅ ሁለት

ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ ስለደህይቱ መበለት

የቁስጥንጥንያው ሊቀ ጳጳስ ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ በዘመኑ ፍርድ እንዳይገድል ድህ እንዳይበደል ጠንክሮ የሚያስተምር፣ ነገሥታቱን እንኳን ለመግሠጽ ወደኋላ የማይል፣ የድሆች መመኪያ የምእመናን አለኝታ የሆነ ታላቅ አባት ነበር።

ይህም ታላቅ አባት ከሚያስተምራቸው ምእመናን መካከል የንጉሡ የአርቃድዮስ ሚስት ንግሥት አውዶክሶያ መፍቀሪት ንዋይ፣ ገፋኢተ ነዳይ መሆኗን ታሪክ የመሰክረባት ናት። ስለገንዘብ ፍቅር ፍርድ በማጉደል፣ ደህ በመበደል የታወቀች ጨካኝ ነበረችና የአንዲት ድህ ሴት የከተማ ቦታ ነጥቃ ወሰደች። ድህይቱም ሔዳ ከዮሐንስ አፈወርቅ ዘንድ ተማጸነች። የደረሰበትንም በደል ስትገልጽ፡ - «አኔ ተረድቸበት ልጆቼ የሚረዱባትን በዓመት ሦስት ጊዜ የምታፈራውን ለቤተክርስቲያን ቅርብ የምትሆነውን ቦታ የን ንግሥት አውዶክሶያ አለውድ በግድ ቀምታ ወለደችብኝ» ብላ ነገረችው። እርሱም ይህን ለምቶ «መልሽላት፤» ብሎ መልእክተኛ ላከባት። አውዶክሶያም የላከበትን ነገር በሰማች ጊዜ «ቦታይቱ ለቤተ መንግሥት ቅርብ ናት ብዬ ነው። እንዲያው ልውስድብሽ አላልኳትም፤ አሁንም ቦታ ብትል ቦታ ገንዘብም ብትል ወርቅ ብር ልሰጣት፤» ብላ መልሳ ላከችበት። ከዚህ በኋላ እንዲህ ብላለች ብሎ ነገሩን ቢነግራት «አንደነገርኩህ ቦታዬ ለቤተ እግዚአብሔር ቅርብ ናት በዓመት ሦስት ጊዜ ታፈራለች፤ በዚህም ላይ ርስት የመንግሥተ ሰማይ እምባል ነው፤ ስለሆነም እኔንም ልጆቼንም ከምድራዊ ርስትና ከሰማያዊ ርስት ነቅያቸው አልሞትም» አሰቸው። እርሱም «አይሆንም ብላለችና መልሽላት፤» ብሎ መላልሶ መከራት። ብዙ ጊዜም ማለዳት፤ እርሷ ግን ሰይጣን እድርባታልና «ይሆናል አይሆንም የምትል እርሷ ማን ናት? መንግሥቱ የኔ ነው እንጂ

የርሷ ነውን?» ብላ ባክችበት። በዚህ ጊዜ እርሱ «መምህር ወመገሥ ጽ ዘኢያደሉ ለገጽ» ነውና «ከምእመናን አትገናኒ፤ ከቤተ ክርስቲያን አትግቢ፤ ሥጋውን ደሙን አትቀበይ፤» ብሎ አወገዘ። እርሷም ወደ እስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ወደ ቴዎፍሎስና ወደ ቆሎሮስ ኤጲስ ቆጶስ ወደ ኤጲፋንዮስ ዘንድ ወደ ሌሎችም ጳጳሳት አዝና ተቆጥታ ባከኛ።

ሊቃነ ጳጳሳቱና ኤጲስ ቆጶሳቱ ተሰብስበው መጡ። እርሷም «የሐንሰ አፈወርቅ ያደረገብኝን እዩልኝ በሙሉኝ፤ በሃይማኖት ያይደል በምግባር ብንጣላ እወዝኝ፤ እንግዲህ ወዲህ እኔ ከሱ ጋራ እሱ ከኔ ጋር መኖር አይሆንልኝም፤ ዕለት ዕለት ያሳዝነኛልና፤ በሰ ዚህ ጉባኤ ሠርታችሁ መጽሐፍ ተመልክታችሁ የሚሻርበትን ምክንያት ፈልጋችሁ ከሹመቱ እንዲሻር አድርጉልኝ፤» አለቻቸው። እነዚህም «ከምድር በላይ ደግኔቱ በአራቱ ማዕዘን የታወቀ ትምህርቱ ከሁሉ የደረሰ የሐንሰ አፈወርቅን ምን ምክንያት ፈልገን አንሸረዋለን፤ እይህንም፤» አሏት። እርሷም «ይህን ካደረጋችሁ አብያተ ጣቦታት ይትረጎሙ አብያተ ክርስቲያናት ይትለገዩ ብዬ አዋጅ እነግራለሁ የቀደመውን የአባቶችን ዘመን በእዋጅ አመልክታሁ፤» አለቻቸው። እነርሱም «በዚች ሴት በይጣን እድርባታል፤ በይጣን ደግሞ ያበጀመረውን ማሰገፋት ልማዱ ነውና አሁን ያበበችውን ተናገረች እንግዲህ ወዲህም የተናገረችውን ባታደርገው አትቀርም።» ብለው ወደ የሐንሰ አፈወርቅ ሔዱ። «ሃይማኖት የሆነ እንደሆነ ዕለቱን ጠንክር ይሉበታል፤ የምግባር ነገር አየቀደም ይደረጋል፤ አሁንም ከግዝት ፍታት፤ ይህ ካልሆነ የአባቶቼን ዘመን አመልክታሁ ብላለች፤ እንዲህ ከሆነ መናፍቃን ጠፋ ምእመናን ዐረፉ፤ ከህደት ጠፋ ሃይማኖት ሰፋ ሰገል፤ እንግዲህ ወዲህ ሃይማኖት መጥፋቱ አይደለምን?» አሉት። እሱም መልሶ «ይህም እንጂ ሃይማኖት ነው፤ ንጉሥ በዘውዱ፤ ደህ ባመዱ እንደሚባለው ጌታ። ሁሉ በየገንዘቡ ጸንቶ ይነር ብሏል፤ ይህችሰ ሃይማኖቷን ትክድ የለምን? ዳግመኛሰ እርሷ የአባቶቿን ዘመን ብትመልሰው እኔስ ከአባቶቼ አለያለሁን? በዚያውስ ላይ እርሷ

በገሃነመ አሳት ስትቃጠል ትኖራለች እንጂ እኔ ምን እንዳለሁ፤ አይሆንም» አላቸው። ከዚህ በኋላ ተመልሰው በየቦታቸው ሔደዋል። እነሱ ከሔ ዱ በኋላ ግን ንግሥቲቱ እውደክበያ ተቆጥታና ተበሳጭታ። ከፋ ሥራ ሠርተው፤ ፈጣሪያቸውን በድሰው፤ የሐንሰ አፈወርቅ እውግዞ የለያቸው፤ ከሹመታቸውም የሻራቸው ብዙ ኤጲስ ቆጶሳት ነበሩ። እነዚያን ሰብስባ ከአደባባይ ተገኝታ «የሐንሰ አፈወርቅ በማይገባ ነገር እውግዞኛልና ፍራዱኝ፤» አለቻቸው። እነዚያም እንደ አንድ ልብ መካሪ አንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው በማይገባ እውግዞታልና ተግዞ ተሰደ ይሙት በቃ ብለው ፈረዱበት።

ከዚያ በኋላ እርሱን መንፈቀ ሌሊት አበጠርታ በፈረሰ በሠረገላ አድርጋ ደቤተ እጥራክያ ሰዳዋለች። እርሱም በዚያ ተግዞ ተቀምጧል፤ ባጋዘችውም ጊዜ በከተማ ያሉ ንጉሠም፤ መኳንንቱም፤ ሕዝቡም፤ ካህናቱም፤ ከፈረሰ ከሠረገላ ወረዱ፤ ያለጫማ ሔዱ፤ ከል ሰበሱ፤ ከል ጠመጠሙ፤ እንደ አባት ያከብሩት፤ እንደመምህር ያፍሩት ነበርና በርሱ ሰደት በርሱ ግዞት አዝነው ተከዘው ተቀመጡ።

ዳግመኛም ንጉሥ በሚገዛው ህገር ሁሉ ፍጹም መነዋወ ጽ ተደረገ። አስቀድመን እንደተናገርነው እርሱ እጥራክያ በደረሰ ጊዜ በደረሰት ያሉ ሰዎች «እንግዲህ ይመክረናል፤» ብለው እጅግ ደስ አላቸው። እርሱም መክሮ እስተምሮ ከገቢረ ኃጢአት ወደ ገቢረ ጽድቅ መለሳቸው። በዚያን ጊዜ የሮሙ ንጉሥ አኖሬዎስ ሊቀ ጳጳሳቱም የናክንዲኖስ ይባሉ ነበር። እነሱም ቅዱስ የሐንሰ አፈወርቅ እንደተጋዘ ሰምተው እዝነው ተቆጥተው ለንጉሡ ለአርቃዲዎስ ደብዳቤ ላኩበት። ደብዳቤውም «ከዚህ ከሠራኸው ሥራ ተክልክለህ፤ የኛን ቃል ሰምተህ፤ የሐንሰ አፈወርቅን ከቀደመ ቦታው ከቀደመ መኖርጉ ካልመለሰከው እንግዲህ ወዲህ በእኛና በእንተ መካከል ፍቅር እንድነት የለም፤» የሚል ነው። እርሱም የላኩበትን ደብዳቤ በተመለከተ ጊዜ እዝኖ ተክዞ የሷን ፈቃድ ነሥቶ መልእክተኛ ሰዶ የሐንሰ አፈወርቅን ከተሰደደበት እስመጥቶ ከቀደመ ቦታው ከቀደመ

መግባት መልሶታል። ይህም በተደረገ ጊዜ በቁስጥንጥን ያሉ ሕዝቡ ሁሉ እጅግ ደስ እሳቸው። ንግሥቲቱ አውደክቦያ ግን የሐንባ አፈወርቅ ከቦደቱ መመለሱ ያለፈቃዷ ነበርና ሌላ ምክንያት ፈልጋለች እንደገና ቀድሞ ወደ ተጋዘበት ሰፍራ ሰደደችው። እርሱም በመንገድና በእሥራት ድካም ሰለጸናበት ዓና ከመድረሱ በፊት ግንቦት እሥራ ሁለት ቀን በእራት መቶ ሰባት ዓ.ም ሀረፈ።

እግዚአብሔርም በታማኝ እገልጋዩ ላይ ሰለደረሰው ግፍ መፍረዱን አልተወም። «ወእመንደባ በደዌ ዓቢይ» ይላል በዕኑ ደዌ ታማ ተሠቃይታለች፤ እድናሰሁም ብላ ለብዙ መድኃኒት ብዙ ገንዘብ ጨርሳለች። ነገር ግን «ወእልቦ ዘበቁዓ ዘእንበሰ ዘአልሀማ» ተብሎ በወንጌል እንደተጠቀሰችው ሴት ደዌዋ እየሰበሰባት ሔደች እንጂ እላጸናትም። ከዚህም በኋላ ሰክፉ እድራጊ በጎ መካሪ እይታጣምና፤ «ከዮሐንስ አፈወርቅ መቃብር ሔደሽ ብትማገጃ፤ እርሱ ይማልድሻል እግዚአብሔርም ይቅር ይልሻል፤» ብለው መከራረቡ። እርሷም ይህን ሰምታ ፈገገና ሔጻ ከመቃብሩ ላይ ወድቃ «የፍጥሩን ሎሌ ራራልኝ የአዛኝ ሎሌ እዘንልኝ የበደልሁህን በደል ይቅር በሰኝ፤» እያለች ብትጸልይ ከደዌዋ ተፈውሳለች። ይህም የሚያስረዳው የቅዱሳንን እማላጅነት ነው።

ይህ እውነተኛ ታሪክ የተገኘው ከቦንክሳር፣ ከዮሐንስ ፣ ከአቡጊህር፣ ከጊዮርጊስ ወልደአሚድ፣ ከሐዋይ፣ ከገድሰ የሐንባ አፈወርቅ ነው።

እንግዲህ ከዚህ በላይ እንደገለጽነው የኤልያስና የዮሐንስ አፈወርቅ ታሪክ የሚያስገነዝቡን ማንኛውም የሃይማኖት መሪ «ፍርድ ጎደለ፣ ደሀ ተበደለ፤» ብሎ የመገሠጽ ሥልጣን ያለው መሆኑን ነው።

አንቀጽ ሦስት

ባሁኑ ጊዜ የአክሲዮን ያህል እንኳ የሚጸጸት አልተገኘም

በእርግጠኛነት ለመናገር ባሁኑ ጊዜ ኤልያስን ወይም ዮሐንስ አፈወርቅን ሁኖ ለመገኘት ይቅርና ከራሴ ጀምሮ ከኛ ውስጥ የአክሲዮን ያህል እንኳ በሚታየውና በሚሠራው ክፉ ሥራ የሚጸጸት አልተገኘም። በየዝያን ዘመን እግዚአብሔር አሳይቻለን ለመገሠጽ እንደተናገረው፣ ለው ሁሉ ራሱን ጠብቋል፤ አንገቱን ቀብሯል፣ በፍርሃት ተውጦ ዝምታን መርጧል በዚህም ምክንያት እንደርሱት የሚጠቀሙበት ደመወዛቸው ተነጥቆ ለሌላ አየተሰጠ ምሁራኑ ሲሰደዱ ልጆቻቸው ለልመና ሲዳረጉ የርገራኔ ድምፅ ያሰማቸው የለም።

ይህ ዓይነቱም የጭካኔ ጠባይ የብለዋ መብት መሥራችና የርገራኔ ምንጭ ከሆነችው አናት ቤተክርስቲያን ጠባይ ጋራ ተቃራኒ ነው። ሊቃውንት ያወገዙታል ምእመናንም አጥብቀው ይሸሹታል። ለሸሸታቸውም መመሪያ ያደረጉት «ከዚያች አገር ሲ ያሳድዱትሁ ወደ ሌላ አገር ሸሹ፤» ተብሎ በማቴዎስ ወንጌል በም. 10 ቁ. 23 ላይ የታዘዘውን አምላካዊ ትእዛዝ ነው። በዚህም መሠረት ከጥቂቶቹ በቀር ብዙዎቹ ኢትዮጵያውያን በዓለም ዙሪያ የሚገኘውን የሰደተኞች ካምፕ አጣበው ይገኛሉ።

በመሠረቱ ኢትዮጵያ በረዥም ታሪኳ ውስጥ ለዘመናት የሰደተኞች መጠጊያ ሁኖ ትኖር ነበር እንጂ የአርሷ የሆኑት ተሰደው በሰደተኞች ካምፕ የተመዘገቡበት ጊዜ አልነበረም። ነገር ግን ወደ ከምኒሰቱ ዓለም ደርሶ ግራ አጃን በእግዚአብሔር ላይ ከቃጣች ጀምሮ ለንበሐ የሚያበቃ መካሪ አጥታለች። አሁንም በድፍረት ብሔራዊ ሃይማኖት የለኝም እስከማለት በመድረሷ ሳታጣ ያጣች፤ በራሷ ምሁራን ሌላውን ዓለም ያበለጸገች ራሷን ግን በድህነት አረንጃ የጣለች ሀገር ሁኖ ትገኛለች።

የዛሬን አያድርገውና ክርስትናን በንግሥት ሕንድኬ ጃንደረባ አማካይነት በመጀመሪያው መቶ ዓመት (በ34 ዓ.ም) የተቀበሉት ሀገር ናት። የተቀበሉችውንም የክርስትና ፋና በጨለማ ውስጥ ለነበሩ በዎች በትምህርተ ወንጌል እንደ ዕንቁ ያበሩ ብዙ ቅዱሳን አበው ፈልቀውባታል። የውጭ አገር ተወላጆች የሆኑ ዘጠኙ ቅዱሳን አበው ወበን ድንበር ባይገታቸው ለመጠጊያነት ወይም ለመኖሪያነት የመረጧት ገናና ሀገር ናት።

ቀድሞም ሆነ ዛሬ ኢትዮጵያ ታይቶ የማይጠገብ ቅርስ ተነግሮ የማይበላች ታሪክ፣ የተቀደበ ባሕልና ሃይማኖታዊ ሥርዓት ያላት ሀገር ናት። ይህም እውነት በነገረ መለኮት ሊቃውንትም ሆነ በዓለም ጠቢባን የታመነ ነው።

የዚህ ሁሉ አኩሪ ታሪክ ማዕከል ግን ጥንታዊቷ የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ናት። ምክንያቱም የራሷ ፊደል ያላት፣ ከዓለም በፊት በመላእክት ዜማ እግዚአብሔርን ያመለክት አገር ነች። ሳይንስና ቴክኖሎጂ እንደዛሬው ባልተስፋፋበት፣ የዕውቀት ብርሃን ባልተዘረ ጋበት፣ የሥልጣኔ ቅርስ በሌሎች ዓለማት ባልታየበት ዘመን፣ ቋጥኝ ፈልፍላ ተራራ ንጹ በበማያዊ መቅደስ አንጻር ብርቅና ድንቅ የሚሆኑ እግዚአብሔር የሚመገንባቸውን መቅደሶች የሠራች ይህች ቤተክርስቲያን ለኢትዮጵያ ታሪክ መሠረት ወይም ማሳደር ናት።

የኢትዮጵያ ጥንታዊ ታሪክም የሚነበበው፣ የሚተረጎመው ከኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ነው። እንግዲህ የዚች የዓለም ጥቁር ሕዝብ ነፃነት ምሳሌ የሆነች ኢትዮጵያና የኢትዮጵያዊቷን ቤተክርስቲያን ታሪክና ባህል ረስቶና አካላቸው፣ ክዶና አፍርሶ፣ የምዕራ ባውያኑን እምነትና ባሕል መከተል ማለት ከአንድ ቢሊዮን በላይ ነው የሚባለውን የጥቁር ዓለም የበው ዘር ታሪክ ማጻፈንና የመንፈስ ኩራቱን መልሶ ማጨለም ነው። እንደገናም ለትኝ ግዛት አባልፎ መስጠት ማለት ነው። ከዚች ታሪካዊት ቡርክተ ማገፊያን እናት ቤተክርስቲያን የተገኘ ትውልድ ሁሉ ይህን እውነታ ልብ ሊለው ይገባል።

ዘር ከመክር፣ መሠረት ከጉልላት የተባበረላት ሐዋርያዊቷ የኢትዮጵያ ለርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን መላው ታሪካ ከኢትዮጵያ ጋር የተበናበለ ነው። ምክንያቱም የሀገሪቱ የደስታና የመክራ ሕይወት ተካፋይ ናትና።

ኢትዮጵያ በታሪካ የተቀበላችውን ማንኛውንም የመክራ ገፈት የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ላትቀምስ ያለፈችበት ጊዜ ይኖር ይሆን? ጭራሽ ፍፁም የለም። በየዲት፣ በግራኝ መሐመድ፣ በድርቡሾች እንዲሁም በፋሽስት ኢጣሊያ መንግሥት ለአምስት ዓመታት የተፈራረቀው በቆቃና መክራ የኢትዮጵያና የኢትዮጵያዊቷ ቤተክርስቲያን የጋራ ታሪክ ለመሆኑ የታሪክ መዛግብት የቢ ናቸው። ለዚህም ምስክሩ የምንጊዜም የኢትዮጵያ ሕዝብ መመኪያና መከበሪያ የሆኑ ኢትዮጵያውያን ቅዱሳን በማዕታት ብፁዕ አቡነ ጴጥርስና፣ ብፁዕ አቡነ ሚካኤል ዘጎሬ የፈጸሙት አንፀባራቂ የበማዕታትነት ገድል ነው። ይህም ከላይ የተገለጸውን ታሪክ እንደ ብሎን የሚያጠነክር ሐቅ ነው። በዚህ ብሩህ የመሥዋዕትነት ጉዳይ ታልፎ ነው ኢትዮጵያ የአፍሪካ ህልውና የተጻፈበት የታሪክ መዝገብና የዓለም ጥቁር ዘር የነጻነት ምሳሌ ለመሆን የበቃችው።

የኢትዮጵያ ባለውበታ የሆነችው ጥንታዊቷና ኢትዮጵያዊቷ ቤተክርስቲያን በግንባር ቀደምትነት ያደረገችው ከላይ የተገለጸው አንጻባራቂ ገድልና የክፈለችው መሥዋዕትነት ሁሉ ተረስቶ በ1966 ዓ.ም በዘውድ ምትክ የተተካው የኅብረተሰብአዊት ኢትዮጵያ ጊዜ ያዊ ወታደራዊ መንግሥት እንደ ባዕድ በመቁጠር ያላትን ህብት ወርሷል። ገጻማውያን አበው መነኮሳት ንብረታቸውን አጥተዋል። ሁለተኛው ፓትርያርክ ቀጻማዊ ቴዎፍሎስ በግፍ ተገድለዋል።

ሀገረ እግዚአብሔር ኢትዮጵያ በታሪካ ለመጀመያ ጊዜ «እግዚአብሔር ያለም!» የሚል ቃል እግዚአብሔር ሲመለከበት፣ ውዳሴ ቅዳሴ ማሳሌት ለእግዚአብሔር ሲቀርብበት በኖረው መስቀል አደባባይ ላይ ተነግሯል። ይህም ምእመናንን ለመንፈሳዊ እልህ አነሣሰቷል። ወጣቱን ትውልድ ከቤተክርስቲያን ለማራቅ አዲሳዊ በሚል ድርጅት ስም ቤተ ክርስቲያንን ታግሏታል። ይህን የአሥራ በባት ዓመታት የክህደትና የመክራ ባሕር እግዚአብሔር በከሃሊንቱ የሚያስተምረንን ትምህርት አስተምሮ ማሻገሩ የትላንት ትዝታ ነው።

ምዕራፍ ሰባት

ክህደትን በዲሞክራሲ ያወጀ ትውልድ

በእግዚአብሔር ቸርነት የመከራ ደመና ከምድረ ኢትዮጵያ ተገፍፎ በምትኩ ፊዴራላዊት ዲሞክራሲያዊት ኢትዮጵያ የሚል አዲስ መንግሥት ከተመሠረተ ዛሬ ደግሞ አሥራ አምስት ዓመታትን አስቆጥሯል። ስለኢትዮጵያ ሕዝብም ዲሞክራሲያዊ ሥርዓት ሰፍኗል ተብሏል። ለእኔ እንደሚገባኝ ዲሞክራሲ ማለት ምስፍና ሕዝብ ማለት ነው። የሕዝብ የበላይነት፣ የሕዝብ ገኝነት የሚረጋገጥበት ሥርዓት ማለት ነው።

ዛሬ ግን ትውልዱ ዲሞክራሲ የሚለው የአባቶችን ታሪክ ማከላለፍን፣ የኑዛዜ ቃላቸውን መርላቱንና በኢትዮጵያዊነቱ ማፈፍን ነው። በሌላ መልኩ በምዕራባውያን ቅጥረኞች ግፊት ሃይማኖቱን ሲለውጥ ወድቆ ወደማይነሣበት የክህደት አዘቅት እንደሻማ ሲቀልጥ የታደሰ መሰሎት ተሐድሶ በሚል ፊሊጥ ተሰባስቦ ቤተክርስቲያኑን ለማፍረስ ሲሯሯጥ የውስጥ ድጋፍ ከመስጠት በቀር ተው ተመለስ ብሎ ገሥጸ የሚገታው አልተገኘም።

የራሱን ትቶ እንደ ቅኝ ተገዥ የባዕዳንን ባህል እምነትና ሥርዓት መክተል ሀገርን መክድ ወደ ባንዳነት መለወጥ መሆኑን አላወቀም። እንደሚታወቀው አንድ ሀገር በየትኛውም የዓለም ክፍል ከራሱ ማንነት ጋር የሚመሳሰል እምነትና ባህል አለው። በመሆኑም የሰው ወርቅ ስለማያደምቅ የሌላውን መክተል አያሰፈልግም። የኛ ሳይሆኑ የእኛ መሰለው ከእኛ ጋር የነበሩ ሰዎች

ግን ይዘውት የቆዩትን እምነትና ሥርዓት የተቀደሰውን ኢትዮጵያዊ ባህል ሲለውጡት አላመነቱም። ጥቂትም ቅሬታ አልተሰማቸውም ክህደታቸውንም በዲሞክራሲ ሰም እውጀዋል።

ይህም የሚያሳየው የዲሞክራሲ ባህል የነፃነት ትርጉም ላልገባቸው፣ እውነቱን በሐሰት እምነቱን በክሕደት ለውጠው ለሚዘላብዱ ሐሰተኞች ፍሬ ቢስ ገለባዎች ትርጉሙን እንኳ ሳይረዱት ዲሞክራሲ ማወጅ ከጥቅሙ ጉደቱ የሚያመዝን መሆኑን ነው።

ዛሬ ፍቅር እየቀዘቀዘና እየጠፋ በኢትዮጵያዊነት በሚት መረዳዳትና መተሳሰብ እየተረሳ ሂደት ነው። ኢትዮጵያዊው ለኢትዮጵያዊው ባዕድ ሆኖ ሁለት ኢትዮጵያውያን በውጭ አገር ሲገኙ መጀመሪያ የሚጠያየቁት ክልላቸውን ነው። ይህም ጠባብ አስተሳሰብ ሥር እየሰደደ ሲሔድ ተተኪው ትውልድ ኢትዮጵያዊነቱን እየረሳ ስለሚሄድ ችግሩ ከባድ ነው። ይህም ብቻ አይደለም ለኢትዮጵያ ወርቃማ አገልግሎት ያበረከተች ለትውልዱ የማንነቱ መገለጫ የሆኑ ድንቅና ሰዓለም ቱሪስት መስጠቱን ያላቸው ቅርሶችንና ታሪካዊ ባህልን ያወረሰች ኢትዮጵያዊቷ ቤተክርስቲያንም በምዕራባውያኑ ሚሲዮናውያን ከዳር እስከ ዳር እየታመሰች እየተፈተነች ነው። የሕልውናዋም ማንነት በጥያቄ ውስጥ ገብቷል።

የዛሬን አያድርገውና ይህች ቤተክርስቲያን ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ያለውን የኢትዮጵያን ሕዝብ በብሔራዊ ፍቅር እየቀረጸ ያኖረች እንደነቱንም በብዙ መሥዋዕትነት ጠብቃ ያቆየች ናት። ከዚህም ጋር በተለይ መስሊሙ ክክርስቲያኑ ክርስቲያኑ ከመስሊሙ ጋር እንዳይጋጭ ተከባብሮ ለመኖር የሚችልበትን ትምህርት ስታስተላልፍ ፍራላች። በመሆኑም በሃይማኖት ቢለያይም በጋራ ሀገር መከራውንም ደስታውንም በጋራ እየተሳተፈ በፍቅር ተሳቦሮ በሰላም መኖር የሚገባው መሆኑን እየሰበከች ሁሉንም አስተባብራ ያኖረች ባለውለታ ናት። ግራኝ መሐመድ አሥራ አምስት ዓመታት ላላት እንደደባት ገዳማቷንና

ለላካሃሃችሁ። ይህን እንጂ ያሁኑ ትውልድ ውስታዎን ያወቀ እይመስልም፤ ቢያውቅም ያስታወሰ እይመስልም። ባለማስታወሱም በኒቅያና በቁስጥንጥንያ እንዲሁም በኤፌሶን ጉባኤ ተወግዘው ከተባረሩ ጠላቶቿ ጌን አቁሞ ሲያወዳድራት ገናና ስሟንም እዋርዶ ከታችኛው መሥመር ሲመዘግባት እየታየ ነው።

ዛሬ በዓለማችን ላይ በኢኮኖሚም ሆነ በፖለቲካ እድገዋል መጥቀዋል በልጽገዋል ከመባላቸውም ሌላ የዲሞክራሲ ሥርዓት መሠረት መሆናቸው የሚነገርላቸው አገሮች እንኳ የየራሳቸው አፈ ሴላዊ ሃይማኖት እንዳላቸው ይታወቃል። ለምሳሌ ኢጣልያ ካቶሊክ ጀርመን ፕሮቴስታንት፣ ግሪክና ሩሲያ ለርቶዶክስ፣ ባውዲዓረቢያ ለስልህና የየመንግሥታቸው ብሔራዊ ሃይማኖት ነው።

ኢትዮጵያም ከአራተኛው መቶ ዓመተ ምሕረት ጀምሮ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ብሔራዊ ሃይማኖቷ እንደሚታወቀው ለርቶዶክስ ተዋሕዶ ሃይማኖት መሆኑን የሚክድ እይኖርም። ኢትዮጵያ የክርስቲያን ደሴት ሁና የኖረችው በተለምዶት ብቻ ሳይሆን በመሪዎቿም ጥንካሬና የሃይማኖት ጽናት ጭምር ነው።

ዛሬ ግን የግብጽና የሲቢያ የሲባኖስና የሶሪያ ክፉ ዕድል እየተፈታተናት ነው። በፈተናውም ተደናግጦ የምትጨብጠውን አጥታሰች። በተለይም ኢትዮጵያዊቷ ለርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ሕልውናዋ ከኢትዮጵያ ሕልውና ጋር የተያያዘ በመሆኑ መስደጃ አጥታለች። ወደ ኢጣልያና ወደ ጀርመን ወይም ወደ ባውዲዓረቢያ እንዳትሰደድ የየራሳቸው ብሔራዊ ሃይማኖት ያላቸው ከመሆናቸውም በላይ በመላ ታሪካቸው ሕልውናዎን ሰማፍረሰ ታሪኳን ለመደምሰስ የረጅም ዘመን ዕቅዳቸውን ከግብ ሰማድረሰ በተለያዩ ዐረፍተ ዘመናት በጦርነት ሲፈትኗት የኖሩ ናቸው።

ይህ እየታወቀ ዛሬ ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያ ሕዝብ መንፈሳዊና ማኅበራዊ እገልግሎት ለዘመናት ስትሰጥ የኖረችበት

ውለታ ተረባቶ ሦስት ሺህ ዘመናት በይዘታነት ስትገለገልባቸው ለነበሩ ቅዱሳት መካናት ጊዜ እገኝን በሚሉ መናፍቃን ካርታ እየተጠየቀች ነው።

ከሦስት ሺህ ዘመናት ይዘታ በኋላ ካርታና ፕላን ማቅረብ በእጅጉ ስለሚያስቸግር በዚህ ምክንያት ዓውደ ምሕረቷ መካኒ መቃብሯ የጥምቀትና የመስቀል በዓል ማክበሪያ በታዋ እንዲወሰድ መናፍቃን በሚሰጡት ደም እፋባሽ ትእዛዝ ምእመናን ተንገላተዋል፤ እየተደበደቡም ታሥረዋል። ለዚህም ምስክርቹ የአርባ ምንጭ ምእመናን ናቸው። እንግዲህ የዲሞክራሲ ትርጉም ኢትዮጵያዊቷን ቤተክርስቲያን ህልውና አልባ ማድረግ ታሪኳን ማፈራረስ እንደመናፍቃኑ እዛግች እመለካከት የምእመናንን ሰላም ማደፍረስና ሀብቷን መዝረፍ ይዘታዋን መንጠቅ ሆኗል።

እንዲሁም ከሆነ መናትሔው እንደ እቡነ ጴጥሮስ ይግባኝ ለክርስቶስ ብቻ ነው። ይግባኝ ለሚው ክርስቶስም ለአቤቱታ የተዘረጉ እጆቿን ተመልክቶ በሚፈርድባቸው ጊዜ ጠላቶቿ አይቀጡ ቅጣት እንደሚቀጡ የታመነ ነው። ስለዚህ የፋሽስት ኢጣልያን ከዚያም በፊት የነበረውን የግራኝን ታሪክ ተመልክተው ከወዲሁ ሊጠነቀቁ ይገባቸዋል።

የሚሠሩትን ለሰማወቅ የሚያስከትለው መዘዝ ብዙ ነው። «የጅብ ችኩል ቀንድ ይነከላል!» እንዲሉ ችኩላው በዲሞክራሲ ስብብ ተዋሕዶ ሃይማኖትን ለማዳከም ጨርሶም ለማጥፋት የሚወስዱት እርምጃ ሁሉ ለማንም ለምንም አይበጅም። የአፍሪካ ቀንድ ኢትዮጵያ ዛሬም እንደቀድሞው ወደፊትም እንደዛሬው የክርስቲያን ደሴት በመባል ጸንታ ትኖራለች እንጂ ይህን ስም የሚሠርዘው የለም። ምንገልግትም ቀርነ ሃይማኖቷን እፍልሰው ነጻ እናደርጋታለን የሚሉ ካሉ ጉዳቱ በነሱ ላይ የሚከፋ መሆኑን መርሳት የለባቸውም።

በመሠረቱ ሰው የተፈጠረው ከተፈጥሮ ጓደኛው ጋር ተፋቅሮና ተባብሮ እግዚአብሔርን እያመሰገነ በሰላም ሊኖር ነው። ዘመን አልፎ ዘመን ሲተካ መንግሥት በተሰጠ ቁጥር ኃይለኛው ደካማውን፣ ባለሥልጣኑ ተገዥ ወገኑን፣ ጊዜ አገኘሁ ብሎ እንዲያጠቃው አይደለም። ይህንንም ኢትዮጵያውያን ጠንቅቀው ስለሚያውቁ አንዱ ወድቆ ሁለተኛው ቢነገሥ በታሪካቸው ውስጥ ተከፋፍለው ሀገራቸውን ለጠላት አጋልጠው አያውቁም።

የሃይማኖት ልዩነትም አቃቅሯቸው ወይም አጋጭቷቸው እንደሚያውቅ የዓለም ሕዝብ ምስክር ነው። ምክንያቱም ኢትዮጵያዊቷ ቤተክርስቲያን ለኢትዮጵያውያን በጥልቀት ያስተማራቸው ተፋቅሮና ተባብሮ መኖርን፣ ተካፍሎ መብላትን በመከራም ሆነ በደስታ መረዳዳትን፣ ወንድማማችነትን እና ለጋራ ሀገር በጋራ መቆምን ነው። በዚህም ጠባቂቸው መላው ዓለም ሲያደንቃቸው ኖሯል። ከቀድሞ ጀምሮ ከፋፍሎ ለመምታት ሲያደሱ የኖሩ ጠላቶቻቸውም ጊዜ አገኘን ብለው በመካከላቸው ጣልቃ ለመግባት ተፋጨርቆረዋል፤ ነገር ግን መግቢያ ቀዳዳ አላገኙም። ይህም የሆነው በኢትዮጵያዊቷ ቤተ ክርስቲያን አርቆ አስተዋይነት ነው። ይሁን እንጂ ጠላቶቿ ባርቆ አስተዋይነቷ አጽንታ ያቆዩቸውን አንድነት አልፈለጉትም። የአንድነት መሠረት የሆነውንም ትምህርት ለኤፌሶን ሰዎች ከተሰጠው ትምህርት በመነሣት «እግዚአብሔር አንድ ነው፣ ሃይማኖትም አንዲት ናት፣ ጥምቀትም አንዲት ናት» እያለች በማስተማር ሁሉንም አስባሰባ በሃይማኖት አንድ ለማድረግ ያደረገችውን ጥረት አጣጥሰውታል።

ቀድሞም ቢሆን ቅዱስ ጳውሎስ ይህንን ቃል ሲያስተምር ትምህርቱን ካልተቀበሉት ውስጥ አንዳንዶቹ ዓላማውን ለማደናቀፍ ታግለውታል። በምእመናን ላይ መሰናክል እየፈጠሩ በእጅጉ ስለአስቸገሩትም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አይቀጡ ቅጣት ቀጥቷቸዋል። ከነዚህም ውስጥ አንተረኛው አስእስክንድሮስና ጠንቋዩ በርዮስ ተጠቃሾች ናቸው። 2ኛ ጢሞ 4+14፣ የሐዋ. ሥራ 13+7-12

ከቅዱሳን ሐዋርያት በኋላም መሠረተ እከይ ከሆነው ከአርዮስ ጀምሮ ስሕተቱ እንደመኖሩ ቁጥር እየሰዛ በመሔዱ ልብወለድ በሆነ ፈጠራ ሃይማኖትን የሚፈሰርኩ ሰዎች ብዙዎች ሆነዋል። በዚህም ምክንያት ከአርሰ በርስ ጭቅጭቅና ንትርክ አልፎ በክርስቶስ ክርስቲያን የተሰኙ ወገኖች ደም እስከ መፋሰስ ደርሰዋል። በየጊዜው የምናየውና የምንሰማው ክስተት እጅግ አስገራሚና አላዛኝ ትርጉህ ነው። ለዚህም በአየርላንድ በካቶሊክና በፕሮቴስታንት መካከል ሲካሄድ የቆየውን የትጥቅ ትግል መጥቀስ በቂ አስረጅ ነው። ከዚህ ችግር የተነሣ ግን ክርስቲያኖች አንዳይሰዩ ለማቀራረብና አብሮ ለመሥራት እንዲቻል ኅብረት መፍጠር አስፈላጊ በመሆኑ የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ማኅበር በጄኔቫ ተመሠረተ። የዚህ ማኅበር ዋና ዓላማ በአብያተ ክርስቲያናት መካከል ጥላቻና አለመግባባት ተወግዶ አንዱ የራሱን ጠብቆ የሌላውን አክብሮ በመተባበር በመቀራረብና በአንድነት አየሠሩ እየተረዳዱ መኖር ነው።

አንዱ የአንዱን በግ መስረትም በቻርተሩ ወንጀል እንደሆነ ተደንግጓል። የዓለም አብያተ ክርስቲያናት ማኅበር መንፈስ ይኸን ቢመስል ዛሬ ግን የሚሠራው ሌላ ነው። አንዱ የአንዱን በግ ለመንጠቅ የሚያደርገው ሩጫ ክፍ ያለ ነው። በተለያዩ ክርስቲያኖች ነን የሚሉ ወገኖች መካከል በሚካሄደው ጦርነት ለደም መፋሰስ ምክንያትም ይህ መሆኑ ግንዛቤ ሊያገኝ ይገባዋል። በተለይም የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን በተለያዩ አቅጣጫ በጉቿን እየተነጠቀች ነው፤ አሁንም በመንጠቅ ላይ ትገኛለች። ከዚህም አልፎ ኢትዮጵያዊው የዜማ ደራሲ በመንፈስ እግዚአብሔር አየተቃኘ መዘመር ከጀመረበት ከአምስተኛው መቶ ክፍለ ዘመን አጋማሽ ጀምሮ ለኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን የማንነቷ መገለጫና ልዩ መለያዋ የሆነውን ጥንግ ድርብ፣ መቋሚያ፣ ጸናጽል፣ ከስሮ በማን አለብኝነት ዲሞክራሲን ጥግ በማድረግ ነጥቀዋታል። ለዚህም ምስክሩ ክዩካቲት 23-25/

ጥግ በማድረግ ነጥቀዎታል። ሰዚህም ምስክሩ ክዩካቲት 23-25/1992ዓ.ም የተካሄደውን የፕሮቴስታንት ማኅበር ጉባኤ በተመለከተ የኢትዮጵያ ቴሌቪዥን ለተከታታይ ቀናት ባሰተላለፈው ማሰታወቂያ ላይ፤ የኢትዮጵያ ለርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ለ1500 ዘመናት የተጠቀመችበትን አንጡራ ሀብቷም የሆነውን ጥንግ ድርብ ለብሰው። የማያውቁበትን መቋሚያ ጸናጽል ይዘው የቤተክርስቲያኗ ላይሆኑ ለማስመሰል ያደርጉት የነበረውን የታሪክ ቅስጣ በኢትዮጵያ ቴሌቪዥን መሰተዋት የተመለከቱ ምእመናን በሙሉ በጋዘን ከመገነዘቸውም በላይ ገሊና ቸውን ያቆሰሰ አሳዛኝ ትዕይንት ነበር። የዲሞክራሲ ትርጉም የአንዱን እንጡራ ሀብት ሌላው የራሱ አሰመሰሉ ሊጠቀምበት የሚገባ ነው የሚል አልነበረም።

ነገር ግን የሰው ልጅ ባለውና በተሰጠው ሀብት የማይረከቡ ለከንቱ ምኞቱ ወሰንና ድንበር የሌለው ከመሆኑ የተነሣ የራሱ ያልሆነውን ለማግኘት ሲል እንኳን በዲሞክራሲ ስም በእግዚአብሔር ስም ስም እያታለሰ ቤተክርስቲያንን ቢዝነሰ መሥሪያ ወይም የንግድ መናኸሪያ ለማድረግ ሲጥር ይታያል። በዛሬይቱ ኢትዮጵያ አስፈሪው አደጋ ይህ እንደሚሆን እገምታለሁ።

ከላይ እንደተገለጸው ቤተክርስቲያን አንጡራ ሀብቷን በጠላቶቿ ስትነጠቅ የድረቡልኝ ጨኸት ለማሰማት እንኳ አፍራ በዝምታ አልፋዋለች። እንዲህም ከሆነ ነገ ተነገ ወዲያ ገፍትረው ሲጥሏትና ሲረገጧት መሰማትና ማየት ለኛ ክምንም በላይ የክበደ አደጋ ነው። ነገር ግን የተፈጥሮ ግዳጅ ሆነና ለሎሞን አንደ ተናገረው ገሮ የማይሰማው ነገር ዓይን የማያየው ግዙፍ ፍጡር የለም።

ምዕራፍ ስምንት

እናቶች በሕፃናት ላይ

በዘመናችን በዲሞክራሲ ለብብ የሰማነውና ያየው ከላይ የተጠቀሰው ብቻ አይደለም። ሌላም ገሊናችንን የሚያቆሰል ብዙ ነገር አለ። ከብዙውም ክብደት ያለው ከእናቶች አንደበት ይሰማ የነበረው አባፋሪ ነገር ነው። እንደሚታወቀው በቀድሞ ጊዜ እናቶች ለሕፃናት የርገራጌ ምንጭ እንደነበሩ የሚነገር ሲሆን ባሁኑ ጊዜ ግን በሕፃናት ላይ የሚያሳዩት ጭካኔ ሰብአዊ ተፈጥሮን የሚያስጠጣ ሆኗል።

አስከዛሬ ድረስ ውስጥ ለውስጥ ይሠሩት የነበረውን የነፍስ ማጥፋት ወንጀል ባሁኑ ጊዜ ወቃሽና ከላሽ ሳይኖርባቸው በይፋ ለመፈጸም የሚያስችላቸውን ውሳኔ ለማግኘት በቅድስት ህገራችን ርእሰ ክተማ ያሰሙት የነበረ ጨኸት እጅግ የሚያስደነግጥ እግዚአብሔርንም የሚያሳዝን ያልታሰበ ክስተት ነበር።

ይኸውም በሥጋዊው ዓለም እንኳ መንፈሳዊት የክርስቲና ደሴት እየተባለች በምትጠራው ቅድስት አገራችን በቅርቡ ከእናቶቻችን አንደበት ልጆቻችንን ለመግደል ውርጃ ይፈቀድልን ተብሎ የተሰማው እንግዳ ዜና ነው። ይህም እጅግ አስደንጋጭና አስገራሚ ነበር። ለሰው ልጅ የሕይወት ዋስትናው ሕገ እግዚአብሔርን መጠበቅ እንደሆነ ይታመናል። እግዚአብሔር አምላክ በአምባላንጉሥ በደብረ ሲና ተገልጾ ለሊቀ ነቢያት ሙሴ በመለኮታዊ ጣቶቹ ከሠራቸው አሥርቱ ሕግጋት መካከል «አትግደል፤ አታመንዝር!» የሚሉ ሕግጋት ይገኙበታል። ይህን የሰማይ የምድር ጌታ የቅዱስ እግዚአብሔርን ሕግ በመጣስና ትእዛዝ በማፍረስ ጽንሰ ማስወረድ/ውርጃ/ በሕግ ይፈቀድልን፤ ሕጋዊነቱ ይጸደቅልን የሚል የጭካኔ ቃል፡- የርገራጌ ምንጭ ከሆኑ እናቶች ተሰምቷል። ይህ ያለምንም አሰገዳጅ ኃይል በራሳቸው ፈቃድ በአደባባይ በኢ

ትዮሶ ይህ ሲሆን ሌሎችንና ሌሎችን ከአሕዛብ ለገሮች ተሞክሮ ጋር እያነጻ ጸፋ ሲያስተላልፉ የተደመጠው ገሊናን የሚሰቀጥቱ ዜና፤ ኢ ትዮሶ ይህ ይህ ደጋግ እናቶችን ምን ነካቸው?» እንዲህ ያለውን ሄድድሳዊ ጠባይ በሕፃናት ላይ ከወዴት አመጡት?» የሚያስኝ ነበር። በብሉይ ኪዳን ዘመን የነበሩ እናቶች በጨካኝ ንጉሥ እንኳ ታዘው ለእግዚአብሔር ካላቸው ፍርሃትና ፍጹም እምነት እንዲሁም ለሕፃናት ከነበራቸው ርኅራኄ የተነሣ የንጉሡን ትእዛዝ ጥሰው ከማገፀን የሚወጡ ሕፃናትን ማዳናቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ተመ ዝግቧል።

ከሁለት አምሳካችን ከእግዚአብሔር ጋር ከአምስት መቶ ጊ ዜ በላይ ቃል በቃል የተነጋገረው ሊቀ ነቢያት ሙሴ በጻፈው መ ጽሐፍ በእራት ዘጸአት በምዕራፍ 1+15-22 ያለውን እንመልከት ቃሉም የሚከተለው ነው። «የግብፅ ንጉሥ አንዲቱ ሲፓራ ሁለተኛይቱም ፋሐ የሚባሉትን የዕብራውያንን አዋላጆች እንዲህ ብሎ ተናገራቸው። እናንተ የዕብራውያንን ሴቶች ስታዋልዱ ለመውለድ እንደደረሱ ባያችሁ ጊዜ ወንድ ቢሆን ግደሉት ሴት ብትሆን ግን በሕይወት ትኑር። አዋላጆች ግን እግዚአብሔርን ፈሩ የግብፅም ንጉሥ እንዳዘዛቸው አላደረጉም። ወንዶቹን ሕፃናትንም አዳኑአቸው የግብፅም ንጉሥ አዋላጆችን ጠርቶ ለምን እንዲህ አደረጋችሁ? ወንዶቹን ሕፃናትን ለምን አዳናችሁ?» አላቸው። አዋላጆችም ፈርዖንን «የዕብራውያን ሴቶች እንደግብጽ ሴቶች ስላላሆኑ እነርሱ ጠንካሮች ናቸውና አዋላጆች ሳይገቡ ስለሚወልዱ ነው፤» አሉት። እግዚአብሔርም ለአዋላጆች መልካም አደረ ገላቸው። ሕዝቡም በዛ እጅግም ጸና አዋላጆችም እግዚአብሔርን ስለፈሩት ታላላቅ ነገር አደረገላቸው

እዚህ ላይ እናቶች ለሕፃናት ምን ያህል ርኅራኄ እንዳላቸውና በሕፃናት ሞት የሚሰማቸውን ዳር የሌለው ኃዘንና ለቅሶ መግለጽ ይበልጥ ጥሩ ትምህርት እንደሚሰጥ እናምናለን። በቅዱስ መጽሐፍ ላይ እንደተመዘገበው እስራኤላውያን በረሃብ ምክንያት ወደ ግብጽ ወርደው ብዙ ዘመን በተድላ በደስታ ከኖሩ በኋላ የሚያስጨነቅ የሚያስሰቅስ መከራ ለገኛቸው። ከላይ የተገለ

ጸው ከፋ ንጉሥ ፈርዖን ተነሣባቸው። ለእግዚአብሔር በተመረጡ በእግዚአብሔር ሕዝቦች ላይ የመከራ ለገዛዝ አጸናባቸው። የበደልና የግፍ መርግ ባላያቸው ጫነባቸው። ከሁሉ እጅግ የከፋው ከባድ መከራ ደግሞ በሴት ልጅ ላይ የሚደርሰው ግፍ ነበር። ሴት ልጅ በምጥ ተይዛ እንኳ የሚያሳርፋትን አለማግኘቷ ከሁሉም በላይ የሚሰቀጥቱ ዘግናኝ ግፍ ነው።

የጸንሱ ሴቶች ጭቃ እየረገጡ ጽንሱ ጭንጋፍ እየሆነ እንዲ ወጣ እየተፈረደባቸው ተሰቃይተዋል። ብዙ ሕፃናትም በዚህ ምክንያት ለሞት ተዳርገዋል። ከዚህ የተነሣ ራሔል የተባለች እስራ ኤላዊት እናት ለጡብ ጭቃ እየረገጠች ሳለ በምጥ ተይዛ ብትወልድ «ከጭቃው ጋር እርገጭው፤» ተባለች። በዚህ ምክንያት ከዚህ መከራ ሊረዳት ከእረመኔው ለገዛዝም ነፃ ሊያወጣት ወደሚችል ወደ እግዚአብሔር ለላቀሰች። እንባዋን በእፍጅ ሞልታ ወደ ሰማይ ረጨች። ይህንንም የራሔልን መከራና ሰቆቃ ነቢዩ ኤርምያስ «ድምፅ በራማ ተሰማ፣ ለቅሶና ብዙ ዋይታ፤ ራሔል ስለ ልጆቿ አለቀሰች፣ መጽናናትም አላገኘችም፤» በማለት ገልጾታል። ማቴ.2+18፣ ኤር 3+15

ይህን የመሰለ የእናቶችን ልባዊ ርኅራኄ ማን ወለደው? ለሕፃናት እንዲህ የሚንሰፈሰፍ የወላድ አንጀት ዛሬ ወዲት ሔዶ ነው ሕፃናትን መግደል ይፈቀድልን የሚል ጥያቄ የተነሣው? ለሕ ፃናት ከእናት በላይ ማንም የላቸውም? እናቶችም እንደ ራሔል ያለውን ርኅራኄ ለሕፃናት በልባቸው መቅረጽ ይገባቸዋል። የሕ ፃናት ለሰላሳ ገጽታ በልጅ ፍቅር የሚንሰፈሰፈውን የወላድ አንጀት ቀርቶ የልብ ጥንካሬ ያላቸውን ሰዎች ጭምር እጅግ የሚያሳዝን ነው። ይህንንም በተመለከተ ወደ አንድ ሥዕላዊ ታሪክ በመውሰድ የሚከተለውን ታሪክ ለመተረክ እወዳለሁ።

አንድ የፋርስ ንጉሥ በጠና ታመመ፤ ባለመድኃኒቶችም ሊ ያድኑት አልቻሉም። ንጉሡም በማዕድ የሚመግበው ለብሮት የሚኖር አንድ ሥራዬኛ /መድኃኒት አዋቂ/ ሰው ነበረው። ንጉሡ «ያንተ ከእኔ ጋራ መኖር ጥቅሙ ምንድን ነው ከዚህ በሽታ ካልፈወሰክኝ በስተቀር እገድልሃለሁ፤» አለው። ጠንቆዩም በተንከል።

- «ንጉሥ ሆይ የምነገርህን ካደረግህ ትድናለሁ» አለው። ንጉሡም «ምንድነው የምትነገረኝ?» አለው በዚህን ጊዜ ጠንቋዩ፤ «ለእባትና ለእናቱ እንድ የሆነ ልጅ አሰፈለገህ እናቱ እሥራ ትያዘውና እባቱ ይረደው፤ በእርሱ ደም ትድናለሁ» አለው። ጠንቋዩ እንዲህ ማለቱ፤ እንደኛ. «እባውቅም ካልኩ ንጉሡ ይገድለኛል፤» ሁለተኛ. እንዲህ ያለውን ሥራ መሥራት ንጉሡ ይፈራል ፤ ሦስተኛ. «ጨከኛ ልጁን ለሞት አሳልፎ የሚሰጥ እይገኝም፤» ብሎ አሰቦ ነው። ንጉሡም በሚገዛው እገር ውስጥ ፈልገው በእንድ ሺህ የወርቅ ዲናር ሕፃን ልጅ ይገዙለት ዘንድ ለሽከርቹን እዘዘ። በዚያችም እገር እንድ ልጅ ያላቸው ድሆች የሆኑ ባልና ሚለት ነበሩ፤ እነርሱም ይህን ነገር ሰምተው ልጃቸውን ወደ ንጉሡ ወሰዱ። ልጁ ም እያለቀሰ «እኔ በፈጠረኝ በእግዚአብሔር ላይ ተማምኛለሁና እርሱ ያድነኛል፤» ይል ነበር። እናቱም አጥብቃ አሠረቸው፤ እባቱም ሊያርደው በንጉሡ ፊት ሾተሉን መዘዘ። በዚህን ጊዜ ሕ ፃኑ ሀይኑን ወደ ሰማይ ሰቅሎ ከንፈሩን ያንቀላቅስ ጀመረ። ይህ የሕፃኑ እሳዛኝ ገጽታ የንጉሡን ልብ ነካውና ርኅራኄ አሳደረበት። ንጉሡም በዚህ ምክንያት እስቲ እንድ ጊዜ ተዉት አለ። ከዚያም «ሕፃኑን ምን እያልክ ነው?» ብሎ ጠየቀው። ሕፃኑም «ለልጅ ማዘን መራራት የሚገባቸው ወላጆች ነበሩ። እነሱ ግን አሳልፈው ሰጡኝ ደህ ተበደለ ፍርድ ጎደለ፤ የሚል ንጉሥ ነበር፤ እንተም ሰለጨከንከብኝ ከእናንተ ዘንድ ምንም በጎ ነገር እንደማይገኝ ሰለተረዳሁ፤ የሰማይ የምድር ንጉሥ የሆነውን አምላኬን ይግባኝ እየጠየኩ ነው» በማለት መልሶ ሰጠ። ከሕፃኑም ድንቅ ምስክርነት የተነሣ ንጉሡ በእግዚአብሔር አመኑ። አባ ጳጳሌል በተባሉ መነኩሴም ተጠምቆ ሰመ ክርስትና እና ሀብተ ወልድና እንዳገኘና ከደዌው እንደተፈወሰ ኅዳር 14 ቀን በሚነበው ስንክሳር ላይ ተመዝግቦ ይገኛል።

እንግዲህ ይህ ሁሉ እውነት ተዘንግቶ በሀገር እግዚአብሔር በቅድስት ኢትዮጵያ፡- ርኩሳት የሆነውን የዘሙት ኃጢአት በመሥራታቸው የኖህ ዘመንን ትውልድ በንፍር ውጊ ቀቅሎ ከገ ጸ ምድር ያጠፋውን፤ ሰዶምንና ገሞራን በእሳትና ዲን እንዲቃጠ

ሉና የአመድ ከምር ሆነው እንዲቀሩ ያደረገውን እግዚአብሔርን ከሚያስቆጣ ኃጢአት በመራቅ በቅድስና ሕይወት ለዘላለማዊ ክብር መብቃት ይገባ ነበር። ነገር ግን ዛሬም ሰዎች ለብለዊ ክብራ ቸውን አዋርደው ዘላለማዊ ጥቅማቸውን ባለማወቅ ኃጢአት እየሠሩ እግዚአብሔርን በማሳዘን ለሰላም ለሕይወት ለደስታ የተፈጠረላቸውን ጊዜ ከፍርድ በታች እውለው ለኃዘን ለመከራና ለትካዜ በመዳረግ ላይ ይገኛሉ። እነሆ ዛሬ መድኃኒት የሌለው ብዙ ትውልድ እየቀሰፈ የሚገኘው ማንንም የማያፍሩ ከመካከላችን የለውን ልጅ የሚመነጥረው በሽታ ራሱ የዘሙት ውጤት አይደለም? መድኃኒቱስ ሕገ እግዚአብሔርን መጠበቅ ብቻ አልነበረም? እንግዲህ ይህ እየታወቀ እግዚአብሔርን ለማሳዘንና ለማስቆጣት የዘሙት ኃጢአትን ከነፍስ ግድያ ጋር በማያያዝ «በሕግ ይፈቀድልን» ብሎ መጠየቅ እጅግ የድፍረት ኃጢአት ነው። ከእናተችም አንደበት ሲሰማ ይበልጥ የሚያሳፍር ነው። ከመወለዱ በፊት በማገፍን እያለም ሆነ ከተወለደ በኋላ ያለው ነፍስ እኩል ነው። ከማገፍን ጀምሮ እግዚአብሔር በመለኮታዊ ጥበቡ የሚጠበቀውን ገንዘቡ የሆነውን ፍጥረት በጭካኔ መግደል ጨካኝ ሄሮድስን መሆን ነው።

ኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተወለደበት ወራት በገሊላ ነገሃ የነበረው ንጉሥ ሄሮድስ ይባል ነበር። ሄሮድስ ለምታልፍ መንግሥቱ ካለው ሥጋት የተነሣ ለማንም ርኅራኄ የሌለው ክፉ ጨካኝ ሰው ነበረ።

ስለ ክፉ ሥራውም የቅርብ እማካሪው ሰይጣን በመሆኑ ከዕለታት እንድ ቀን «ሄሮድስ ሆይ፥ ያልተረዳኸው ነገር አለ። እንዳሰረዳህም ከፈለግህ እነሆ የእንተን መንግሥት የሚነጥቅና የኒን ሥልጣን የሚሸር ሕፃን ተወልዷል። ያንንም ሕፃን በተናጠል አታገኘውም በገሊላና በናዝሬት በኢየሩሳሌምና በቤተሉዲም ዙሪያ የሚገኙትን የዓመት፣ የዓመት ከመንፈቅ፣ የሁለት ዓመት ዕድሜ ያላቸውን ሕፃናት በአዋጅ አሰብሰቡ እስፈጃቸው፤ ምንጸልባት ያ ሕፃን ከነዚያ አንዱ ለሰሚሆን እንተ ከሥጋት ትድናለህ እኔም እፎይታ እገኛለሁ» ቢል መክሮታል። እርሱም እውነት መሰሎት

«ለእናት ለእባታቸው ርስት ገዳት ልብስ ቀለብ እሰጣለሁ፤ ሕፃናቱንም በግር በወተት በፍትፍት አሳድኜ ለሹመት አበቃለሁ ልጆቻችሁን በብባባችሁ አምጡልኝ፤» በማለት የማታለያ አዋጅ አወጀ። እንደሚታወቀው የሰው ልጅ ጥቅም ታገኛለህ ሲሉት ባሰቡ መሽቀዳዳም ልማድ ነውና እንኳን ልጅ ያሳቸው የሌላቸውም ካላቸው እየተዋሱ በብሰበው አምተተውለት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሕፃናት በሰይፍ አስፈጅቷል። የሕፃናቱ ደም አንደውኃ ፈሰሷል። እናቶች በዕንባ ተራጭተዋል። ዘጠኝ ወር የተሸከሙ ማገፀናት በኃዘን ተከማትረዋል። ዛሬ ግን በተቃራኒው እናቶች በሕፃናት ላይ የሞት ፍርድ እናሰፈርድ እያሉ ናቸው። ይህም የዓለም ፍጻሜ መቃረቡን የመጨረሻ ከፋ ዘመን መሆኑን የሚያሳይ ነው። ያን ጊዜ ሄሮድስ ቢጨከን ባልወለደ አንጀቱ ነው። የወለዱ እናቶች የወላድ አንጀታቸው ጨከኖ «ልጆች ይገደሉ» ካሉ ጭካኔያቸው ከሄሮድስ ጭካኔ በላይ በመሆኑ የዓለም ከርስቲያኖች መሽ እያወጡ የሚያለቅሱበት በእጅጉ የሚያሳዝን ዘመን ነው።

ይህ ተግባር በደሙ ያነጸንን እና በሞቱ ያዳነን መድኃኔዓለም ክርስቶስን ማሳዘን ብቻ ሳይሆን ፈራጅነቱንም መካድ ነው። ቤተክርስቲያን ይህ ሲፈጸም ዝም ብላ አትመለከትም። ከተመለከተች—መንፈሳዊ—ሥራዋን—አቀማለች ማለት ነው። እኔ ከአባቶቼ ከሐዋርያት በወረሰኩት መንፈሳዊ ሥልጣን ከህጻን ይህን የጽንሰ ማስወረድ ተግባራት ሕጋዊ እንዲሆን የቀረበውን ጥያቄ ተቃውሜዋለሁ፤ እንዳይፈጸምም አጥብቄ አወግዛለሁ። ይህም ዓይነቱ እንግዳ ነገር ሁሉ በዲሞክራሲ ጥግ ወይም ሽፋን የሚከሰት ነው። በዲሞክራሲ ያለው ነፃነት እኮ የሰውን ልጅ ክብር የማይነካ የማንንም መብት የማይጋፋ የሰው ሁሉ በብሉይ መብት ተከብሮ ሁሉም በእኩልነት እንዲኖርና ለሰው ልጅ ፍትሕ እንዲሰፍን የሚያደርግ ሥርዓት ነው እንጂ፤ እንዲሁ የሌላውን ሀብት እንዲዘርፍ ወይም ደግሞ አገርንና ትውልድን የሚነጻ ኃጢአት እንዲሠራ የሚሰብከ አይመስለኝም። በመሠረቱ ሰው በእርዓዊ ሥላሴ የተፈጠረ ነው። ለባዊ ነባቢ ሕያውም ነው፤ ስለሆነም የወደደውን በመምረጥ የመሥራት ነፃነት ተሰጥቶታል።

ይህም በቅዱስ መጽሐፍ አስቀድሞ የተነገረ እውነት ነው። ታዲያ በጎውንና ከፋውን የሚለይ ለእምሮ ያለው አንደመሆኑ መጠን የሚጠቅመውን በመምረጥ መሥራት አለበት።

ለምሳሌ፡- ለእባታችን ለአዳም ከእንዲት ዕፅ በለሰ በቀር በዓለም ላይ ያለው ሀብት ተሰጥቶት ነበር። ነገር ግን እንዲቷን ዕፅ በለሰ «አትብላ፤» የሚል አምላካዊ ሕግ ተደነገገለት። ይህንንም ሕግ ቢጠብቀው ሕይወት ባይጠብቀው ሞት የሚያስፈርድበት መሆኑ ተነገረው። ነገር ግን ከንቱ ምኞቱ ድፍረት ሰጥቶት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተሳለፈ። በመተላለፉም ከሕይወት ወደ ሞት ከክብር ወደ ሃሳር ደረሰ። ዛሬ ለእኛም ቢሆን የመጻፍንም ሆነ የመጥፋት ምርጫ በእጃችን ላይ ነው። «አሳትና ውኃ ሞትና ሕይወት በፊትህ እነጋለሁ በፈለከው እጅህን ስደድ» የሚል ቃል ስለተነገረን ምርጫው የእኛ ነው። ሲራክ 15+16

ዛሬ ያለው ትውልድ በመንፈሳዊውም ሆነ በሥጋዊው ዓለም የታሪክ ባለዕዳ ሁኗል። ምክንያቱም ከእግዚአብሔር መንግሥት የሚያርቅ ተግባር መምረጥ ይቀናዋልና ነው። በዚህ የመጨረሻ ዘመን በንስሐ ሕይወት መታደስ ሲገባው ከዕለት ወደ ዕለት አዳዲስ ኃጢአት አየፈጠረ በመሥራት ጥፋቱን ወይም ቅጣቱን እያፋጠነ ነው። ከሰው ልጅ ኃጢአትና በደል ብዛት የተነሣ ዓለማችን እጅግ በርካታ በሆኑ ችግሮች ታጥራለች። በነሣ ግጭቶች በተለያዩ ችግሮች በጦርነት ተወጥራለች። ሁሉን አስተባብሮ የሚይዘው ፍቅር ቀዝቅዷል። የኑሮ ውድነት እጅግ አሻቅቦአል። ገንዘብ ዋጋ አጥቷል፤ ብዙ አስከፊ ገጽታዎች እየተከሰቱ ነው። እግዚአብሔርም ከሰው ኃጢአት ብዛት የተነሣ የምሕረት እጅን አየሰበሰበ በድርቅ ምክንያት ብዙ ወገኖቻችን በተለያዩ ጊዜያት በረሃብ እየተነጹ ነው።

እሁንም ቢሆን መሐሪና ይቅር ባይገቡ ቸር ሰው ወዳጅ ወደሆነው አምላካችን ወደ እግዚአብሔር በንስሐ እንመለስ። ምንም እንኳን በእንስሳዊ ግብር ተሸንፈን ከጽድቅ አንባ ብንከበልልም «እንደወጡ ይቅሩ» ባይል «ወደ እኔ ተመለሱ» እያለ በየጊዜው የርገራጌ ጥሪውን አስተላልፎልናል። ዛሬም ሆነ ቀድሞ በሰሐተት ጉዳና ለሚገኙ ሁሉ ይህ ጥሪ እንዲደርሳቸው ለማድረግ

መልክተኞቹን በብዛት እስኪሞቱ በየእቅጣጫው ልኳል። ከተላሲ ምቹም እንደ በዐራት ሺህ በባት መቶ ዓመተ ዓለም የነበረ ኢዩኤል የተባለው ነቢይ ነው። ኢዩኤል የሮብዓም ልጅ እብያ በነገሠበት ዘመን የነበረ ነቢይ ሲሆን በዘመኑ ለነበሩ ሰዎች የእግዚአብሔርን ጥሪ ሲያስተላለፍ የሚከተለውን ቃል ተናግሯል። «እሁንበ ይላል እግዚአብሔር በፍጽም ልባችሁ በጾምም፣ በልቅሶና በዋይታ ወደኔ ተመለሱ፤ ልባችሁን እንጂ ልብላችሁን እትቅደዱ፤ እምላካችሁም እግዚአብሔር ቸርና መሐሪ ቁጣው የዘገዩ ምሕረቱም የበዛ ለከፋትም የተጸጸተ ነውና ወደ እርሱ ተመለሱ፤» በማለት መልክቱን እድርሷል። ኢዩ.2+12 እንግዲህ ነቢዩ ገልጾ እንደተናገረው ወደ እግዚአብሔር መመለስ ማለት በሠሩት ኃጢአት ባደረጉት ስሕተት ማዘንና መጸጸት ራስንም በጾም መግዛት መቻል ነው። በተለይም በልብና ውስጥ ያለ የቂም ስቀልን ለንኮቶ ቀደው ሳያወጡ፣ በኃጢአት ያረጀውን ሰውነት በልቅሶና በዋይታ በእውነተኛ ንስሐና ቀኖና ሳይለውጡ፣ ለፍለዊ ልብስን በመቅደድ እመድ ላይ እየተንከባለሉ በመሰገድ ፡- «የእግዚአብሔርን ጥሪ አክብራለሁ፤ የነቢዩን መልክት ተቀብያለሁ፤ ከዚህም የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ተመልሻለሁ፤» ማለት እይቻልም። እስመቻሉንም «ልባችሁን እንጂ ልብላችሁን እትቅደዱ፤» ያለው ቃል ይወስነዋል። በዚህ እኳኋን ኢዩኤል መልክተኛ ሆኖ የእግዚአብሔርን ቃል በወቅቱ ለእስራኤል ሲያስተላልፍላቸው ጾምን ሳይተው እንዲጸሙ፣ ሕፃናት ሳይቀሩ በቀኖና እንዲተባበሩና ካህናትም እያለቀቡ እግዚአብሔርን በጸሎት እንዲለምኑ አዝዟቸዋል። ወደ እግዚአብሔር የሚመሰሰ ሱባትንም መንገድ በትክክል መርቷቸዋል። (ኢዩ.2+15) እነርሱም ባመለከታቸው መሠረት ወደ እግዚአብሔር በስተመለሱ እግዚአብሔርም በምሕረት ወደ እነርሱ ተመልሶ ፍላጎታቸውን እሟልቶላቸዋል። ጠላቶቻቸውንም አላደ እንደሚያጠፋቸው ቃል ከመግባቱም በላይ የክረምቱንና የበልጉን ዝናም በወቅቱ እያዘነመ የሚፈልጉትን ነገር ሁሉ እንዳት ሳያሳጣ መግባቸዋል። ፈጽሞም ራርቶላቸዋል። በዚህም ነቢዩ «እግዚአብሔርም ሰለምድሩ ቀና ለሕዝቡም ራራ ሰትኑ» ቢል መስክሯል። ኢዩ.2 ቁ18። በእርግጥም ስለራራላቸው ሙሴ የተሰፋ ቃል በጥቷቸዋል። ተሰፋውም «እኔ በእስራኤል

መካከል እንዳለሁ እኔም እምላካችሁ እግዚአብሔር እንደሆንኩት ከኔም በቀር ሌላ እምላክ እንደሌለ ታውቃላችሁ፤ ሕዝቤም ለዘለዓለም እያፍርም የሚል ነው» ኢዩ2 ቁ 27። ይህንንም የተሰፋ ቃል ለማግኘት ምክንያት የሆናቸው የኢዩኤል ስብከትና የንስሐ ጥሪ ነው። ኢዩኤል ልዑል እግዚአብሔር ከመፃት ወደ ምሕረት ተመልሶ ፍጥረቱን ይቅር የሚለው በጾም በጸሎት በልቅሶና በዋይታ በፍጽም ንስሐና ቀኖና መሆኑን ስለተረዳ «ቀድሱ ጾመ ወሰብኩ ምሕላ፡- ጾምን ለዩ ምሕላንም ያዙ» እያለ አጥብቆ አውጇል፤ ምዕ.2+15። እዋጁንም በተግምባር ከፈጸመ በኋላ እግዚአብሔር ከመፃት ወደ ምሕረት ተመልሶ «ሕዝቤ ለዘለዓለም እያፍርም፤» ብሎ የተሰፋውን ቃል ሊሰጣቸው ችሏል። ኢዩኤልም ይህንን አይቶና ለምቶ ከመደሰት ጋራ በመንፈስ ረድኤት እየተቃኘ ወይም እየተጉበኘ ዓለም ሁሉ የሚደሰትበትን ተስፋ ተፈጻሚነት ባለው ትንቢት ቁልጭ አድርጎ ተናግሯል። «መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ እፈላለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ፤ ጉበዛዎቻችሁም ራላይ ያያሉ፤ ደግሞም በዚያ ወራት በወንዶችና በሴቶች ባርቼ /ባሪያዎቼ/ ላይ መንፈሴን አፈላለሁ፤» በማለት እግዚአብሔር የተናገረውን መልክት አስተላልፏል። ኢዩ.2+28 እንዲህ እድርጉ እስከ ዓለም ፍጻሜ ለሚነሡ ማለትም በሃይማኖትና በቀና መንፈስ በንስሐ ዝግጁ ሆነው ለሚገኙ ሁሉ የእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ ሲሰጥ እንደሚኖር አረጋግጧል። በዚህም እኳኋን ተልዕኮውን ከፈጸመ በኋላ ለክርስቶስ ልደት ስምንት መቶ ዓመት ሲቀረው ጥቅምት 21 ቀን ዐርፏል። ትንቢታዊ ቃሉም እንደ በእንድ ተፈጽሟል። እንግዲህ ከዚህ በላይ በተመለከትነው መሠረት ባጭሩ ልናስገነዝብ የምንወደው ነገር ቢኖር እስራኤል በቃሉ ተመርተው ሲመለሱ እነርሱ ለመጻን እግዚአብሔርም ለማጻን የተገናኙበት ድልድይ ንስሐ መሆኑን ነው። ንስሐ የረከበው ባልተቀደበበት፣ ያረጀው ባልታደበበት ዓመተ ፍዳ ዓመተ ኩነኔ ተብሎ ዓለም በሚጠራበት ዘመን እስራኤልን በማያጠራጥር መንገድ ከእግዚአብሔር ጋራ ያገናኛቸው መሆኑ ተረጋግጧል። እንዲህም ከሆነ ዛሬም ቢሆን ዘወትር በኃጢአት የምንጠቃ ሁሉ ልንጠቀምበት ያስፈልጋል። ምንም እንኳን ነቢዩ «በወንዶችና በሴቶች ባርቼ ላይ መንፈሴን አፈላለሁ እስ እግዚ

እብሔር» ብሎ የተናገረልን ትንቢት ተፈጽሞ መንፈስ ቅዱስ ቢ ይደርብንና በልጅነት መግርግም ከእስራኤል በልጠን ብንገኝም+ መንፈስ ቅዱስ ሳይለየን ልጅነታችን ጸንቶ ሊኖር የሚችለው ከክህደት ርቀን ከኃጢአት በንስሐ ተለይተን የተገኘን እንደሆነ ነው። ለዚህም ቅዱስ ሳውሎስ ማስጠንቀቂያ ሲጽፍልን «በ ጸናችሁ ጊዜ እናንተን ያከበሩበትን መንፈስ ቅዱስን አታሳዝኑት፤ የሚያሳዝነውን ነገር ሁሉ ብሰጭትንና መራገምን ሁሉ ጠብንና ስድብን ከክፉ ነገር ሁሉ ጋራ ከእናንተ አርቁ፤» ብሏል። ኤፌ.4+30። በዚህም ማስጠንቀቂያ መሠረት ከኃጢአት ርቀን ከክፉ ሥራ ሁሉ ተከልክለን የምንኖር ከሆነ መንፈስ ቅዱስ ለሰክንድ ያህል እንኳ ሳይለየን እንደሚኖር አንጠራጠርም። ነገር ግን ከዐራቱ ባሕርያት የተፈጠረ ሰውነታችን ኃጢአት የሚሰማው ደካማ በመሆኑ ደክመን በሠራነው ኃጢአት ሳናሳዝነው አልቀረንም። ምንም እንኳ ኤልያስ እግዚአብሔርን «ብቻዬን ቀረሁ፤» ባለው ጊዜ በአል የተባለውን ጣዖት ያላመለኩትን ለባት ሺህ ሰዎች አስቀርቻለሁ፤» ባለው ዓይነት የዓለምን ፈቃድ ድል ነሥተው ሰውነታቸውን ለጽድቅ አስገዝተው የሚኖሩ ደጋግ ሰዎች ባይታጡም ከመቶው መካከል ዘጠና ዘጠ ኛችን የምናስደስተው ሁነን አልተገኘንም። በዚህ ምክንያት እግዚ አብሔር ፈርዶ ከመቅጣቱ በፊት ራሳችንን አጋልጠን በንስሐ ብንቀጣ ይሻላል። ማንነታችንን እያወቅነው ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እንበድላለን፤ እውነትም ከኛ ዘንድ የለም። ኃጢ አታችንን ግን አምነን ብንናገር ኃጢአታችንን ይቅር ይለን ዘንድ የታመነ ቸር ነው፤ ከኃጢአታችንም ሁሉ ያነጻጻል። «አልበደልንም፤» ብንል ግን እርሱን ሐሰተኛ እናደርገዋለን፤ ቃሉም ከእኛ ዘንድ የለም። ዮሐ 1+8። ስለዚህ እርሱ ራሱ ቸር አባት እንደመሆኑ መጠን «ወደ እኔ ተመለሱ፤» ብሏልና እርሱን ከምናሳዝንበት ክፉ ነገር ሁሉ ተቆጥበን በፍጹም ልቡናችን በጸምና በጸሎት በልቅሶና በዋይታ በእውነተኛ ንስሐና ቀኖና ወደ እርሱ እንመለስ።

አንቀጸ አራት

ይህ ወቅት እጅግ አስቸጋሪና ፈታኝ የሆነ ወቅት ነው።

እንደ ነጭ ሰዎች ስንስሐ ተገዥ ሆነን ወደ እግዚአብሔር ካልተመለስን እግዚአብሔር አይበለው እንጂ ገና የባሰ ጉድ እንዳለ ከወዲሁ ምልክት እየታየ ነው። ልዑል እግዚአብሔር ለኢ ትዮጵያና ለኢትዮጵያ ሕዝብ ዝናመ ምሕረትን፤ እክል በረከትን፤ ሥርዓተ ኃጢአትን፤ ፍጹም የሆነ አምላካዊ ምሕረቱንና ይቅርታውን እንዲያደርግ ነጋ በኪዳን መሽ በቁርባን ሠርክ በ ጸሎተ ምሕላ ሳታቋርጥ ዘወትር የምትለምነው ጥንታዊቷና ሐ ዋርያዊቷ የኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ዛሬ ያለችው በአስፈሪ አደጋ ላይ ነው።

በአሁኑ ጊዜ ጠላቶቿ የቅድስና ስሟን አዋርደው «ትምክህተኞችና የነፍጠኞች ምሽግ፤» እያሉ ያለሰሟ ክፉ ስም ከመስጠታቸውም በላይ ሀልውናዋን ደፍረው ለማስደፈር ዕቅድ የያዙ ይመስላሉ። በአንዳንድ የቅድስና ሥፍራ ላይ የደረሰውም ጥፋት ይህንን የሚያመለክት ነው። ችግሩ እየገዘፈ መጥቷል። ቤንዚን እርከፍክፎ ቤተክርስቲያንን ማቃጠል ክርስቲያኖችን በተባለ ስይፍ እያረዱ መጣል እንደተጀመረ በዜና ቤተ ክርስቲያን ተገልጿል።

በኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን አባት ሁኔ ምእመናንን ለማገልገል የመሥዋዕትነት መስቀል ከጨበጥኩበትና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለመጨረሻው መግርገ ክህነት ለሊቀ ጳጳስና ከደረሰኩበት ጊዜያት ውስጥ ይህ ወቅት እጅግ አስቸጋሪና ፈታኝ የሆነ ወቅት ነው። ይህንንም ስል በቀድሞው ዘመን ችግር አልነበረም ማለቴ አይደለም፤ ያለፈው መንግሥት ክህደት ግልጽ ነው። ከማንም በላይ የከፋ «እግዚ አብሔር የለም፤» ባይ በመሆኑ በሰነዘረው ጹላ ከሞቱት መካከል እርሱን በክህደት ከሚመስሉት በቀር ጉዳሁን ሰዎች ለሰማዕትነት ክብር የበቁበት ዘመን ነው።

ቤተክርስቲያኒቱንም ወደ መጋዘንነት ሊለውጣት ቢዘትና ቢያስብም ለቤተ የሚያስብ ባለቤቱ እግዚአብሔር ዛቻውንና ሐሳቡን እንዲለውጥ እድርጎ ተቃራኒዎቿ መናፍቃን በቅድስቲቱ ሀገር ሥልጣን እንዳይኖራቸው ልሣናቸው እንዲዘጋ መስብበቢያ አዳራሻቸው እንዲቆለፍ አድርጓል።

ዛሬ ግን መናፍቃን በቅድስቲቱ ሀገር ከምን ጊዜም በላይ ሠልጣን የገዛ ልጆቿን እየመለመሉ ከራሷ ጉያ አውጥተው በውስጧ አደራጅተው ቤተክርስቲያኒቷን ለማፍረስና በገሀድ ማንነቷን ለማጥፋት ግልጽ ወረራ እያካሄዱ ነው።

ቀድሞ በኢትዮጵያ የካቶሊክ ቤተ ክርስቲያን፣ በኢትዮጵያ የፕሮቴስታንት ቤተክርስቲያን ይባል የነበረ ዛሬ የኢትዮጵያ ካቶሊክ ቤተክርስቲያን፣ የኢትዮጵያ ፕሮቴስታንት ቤተክርስቲያን እየተባለ ነው።

ካቶሊክና ፕሮቴስታንት የኢትዮጵያ ለመባል ለዘመናት ታግለው በጦርነት ተፋልመው ያላገኙትን መብት ዛሬ ያለምንም ተቃዋሚ የኢትዮጵያ ለመባል በቅተዋል። ይህም በሱስንዮስ ዘመን በደንቅዝ በረሃ የፈሰሰውን የሰማዕታትን ደም ሳያስጮህ አይቀርም። እርቶዶክሳዊት ኢትዮጵያዊት ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን በረጅም ዘመን ታሪኳ ያበረከተችውን ውስታ አስታውሶ «ተዉ ሕግ አይፈቅድላችሁም» የሚል ተቆጭ የታጣበት ጊዜ ነው። ፊደል ቀርጾ ትውልድ ያስተማረች ቤተክርስቲያን የደረሰባትን ችግር የሚመለከተው እካል ፍትሕ እንዲሰጥ ለምናቀርበው አቤቱታ አንድ አንድ ቦታ ላይ መልስ ካለማግኘታችንም በላይ የብዙ ምእመናንን ጥያቄ ይዘን ስንሄድ ስሜ አጥተን መንገሳታት ይገጥመናል። ቤተ ክርስቲያኒቱን ከመጥላት የተነሣ ለመንፈሳዊ አባትነታችን ይቅርና ለሰብእዊ ተፈጥሯችን የሚሰጥ ክብር የለም። «በስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ።» ብሎ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ቃል የተፈጸመው በሐዋርያት ላይ ብቻ ሳይሆን በኛም ላይ ሲፈጸም እየታየ ነው። አባቶቼ ሊቃነ ጳጳሳት የዚህ አዳይነት ችግር በየቦታው የገጠማቸው ለመሆኑ በተለያዩ አጋጣሚ በተግባር የታየ ነው። የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ትልቁ ፈተናም ዛሬ ይህ ነው።

ታዲያ ዛሬ ጥንታዊቷ ቤተክርስቲያን ከየት ወዴት እየተጓዘች ነው? ከታሪካዊነቷ ማሳገጥ የተወለዳችሁ ልጆቿን ምን እያበባችሁ ይሆን?

አንቀጽ አምስት

ብሔራዊ ፊደልን መናቅ ቅኝ ተገዥነትን መናፈቅ ነው

እስኪ ወደጓላ መስሰ ብላችሁ እናታችሁ ቤተ ክርስቲያን በየዛፉ ሥር «ሀሁ» አያለች ያስቆጠራቸችሁን ብሔራዊ ፊደል አስታውሱ። ዛሬ የምትከሩበትን የጽሕፈት ጥያቄ በአንጨት ቅርፊት ላይ አያጸፈች አስተምራችሁ እንደነበር እስኪ ለአንድ አፍታ ትዝ ይበላችሁ። ልጅ የሚቆይጠውና የሚገረፈው ያስተማሩትን ፊደል ሲገድፍና ሲረላ ነው። እናንተም የተማራችሁትን ክረላችሁ በፈተና መውደቃችሁ የማይቀር ነው። ስለዚህ ከወዲሁ ልታስቡበትና ልትጠነቀቁበት የሚገባ ነው።

ይህች ቤተክርስቲያን በየታሪኩ አርከን ከሦስት ሺህ ዓመታት በላይ መንፈሳዊና ማኅበራዊ አገልግሎት ያበረከተች ናት። ይህንንም ስንል እንዲያው በከንቱ ለማጋነን የምንናገረው አይደለም። ብሉይ ኪዳንን በሐዲስ ኪዳን እየተረጎመች የተረጎመችውንም በሊቃውንት አያመጠረች ልጆቿን ያስተማረች አስተምራም ያሠለጠነች መሆኗን ስለምናውቅ ነው። ስታሠ ለጥንም የዛሬን አያድርገውና በቀድሞ ጊዜ ሌላው ቀርቶ ሀሌታው ሀ ከሐመሩ ሐፕ ሐመሩ ሐ ከብዙኃኑ ኃፕ እልፋው አ ከዐይኑ ዐፕ ጸድቁ ጸ ከፀሐዩ ፀ የፊደሎቹ ቅርጽ ያለባቸው እንዳይጸፍ ትቆጣጠር ነበር። ይህም የሚያኩራ ትምህርታዊ ጥበብ ነው።

ዛሬ ግን አንኳን ይህን ያህል ጥንቃቄ ሊደረግበት እንደ ቅኝ ተገዥ ሀገር ፊደሏ ተለውጦ እናያለን። በመሠረቱ አንድ ሀገር በቅኝ ገዥዎች ቀንበር ሥር ወድቆ ባህሉና ታሪኩ እምነቱና

ሥርዓቱ ተረባብሮ የማንነቱም ምልክት ቢሠረዝ እንጂ በሉዓላዊ መንግሥቱ ታናናሮና ተከብሮ ከቅኝ ግዛት ነፃ የሆነ ሀገር ያለው ዜጋ የተቀደሰ ባህሉን ሊለውጥ፣ ጥንታዊ ታሪኩን ሊረባ፣ እምነቱንና ሥርዓቱን ሊያናገቅ ፈደሉን ሊፋቅ አይገባውም።

እንደሚታወቀው ኢትዮጵያ ከጥንት ጀምሮ የብዙ ቋንቋ ተናጋሪ ሕዝብ ሀገር ናት። በመሆኗም ማንኛውም ዜጋ በአፍ መፍቻ ቋንቋው እንዳይናገር የተከለከለበት ጊዜ ያለ አይመስለንም። ነበረ ከተባለም ያ ጊዜ አልፏል። ባለፈ ነገር እየተቆጨ በቋንቋ አባባብ ለሕራዊ ፈደልን መለወጥ ተተኪውን ትውልድ የሚያሳፍር እንጂ የሚያከራ አይሆንም።

ይህንንም ስል ማንንም ለመቃወም አይደለም በተተኪው ጨቅላ ትውልድና በቅድስቲቱ ሀገር በኢትዮጵያ እንዲሁም በጥንታዊቷ እርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ማንነት ሳይ ላነጣጠረው ችግር።

- 1ኛ. ከየአቅጣጫው ተገቢ የሆነ መልስ ይገኝ እንደሆነ ብዬ፤
- 2ኛ. ጡቷን እያጠባኘች አላድጋ በመንፈሳዊ ትምህርት አበል ጽጋ+ በከፍተኛ መዓረገ ክህነት ሰይማ፣ በሐዋርያዊ መንበር ያስቀመጠችን እናት ቤተክርስቲያን የወላድ መካን እንዳትሆን ስግጅ ነው። በተለይም የኢትዮጵያ ህልውና ከቤተክርስቲያኒቱ ህልውና ጋር የተያያዘ ስለሆነ ህልውናዋን ለመደምሰስ የሚፈልጉ የጠላቶቿ መበራከት አሳሰብን ነው።

ልቦ አምላክ ዳዊት «ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ አግዚአብሔር ትዘረጋለች!» መዝ.67+31። በማለት ከአግዚአብሔር ጋር ያላትን ፍቅር ሲገልጽ ከደቂቀ ነቢያት አሞጽና ሶፎንያስም እናንተ የአሥራኤል ልጆች ለኔ እንደ ኢትዮጵያውያን አይደላችሁምን? በኢትዮጵያ ያሉ ልጆቼ መባዬን ይዘው ወደ እኔ ይመጣሉ።» በማለት ፍጹም ፍቅርና ጠንካራ እምነት በአግዚአብሔር ላይ እንዳላት ተናግረዋል። አሞጽ 9+7 ሶፎንያስ 3 +10 ስለሆነም ለሁሉን ቃል ነቢያት በዚህ አኳኝን የመስከሩላትን ኢትዮጵያን ከቤተክርስቲያኒቱ ጋር እንደ ትናንት ዛሬም ልንጠብቃት ይገባል።

የኢትዮጵያ ብሔራዊ መንግሥትም የሦስት ሺ ዘመናት አገልግሎት ለኢትዮጵያ ያበረከተችውን የኢትዮጵያን ቤተክርስቲያን ህልውና በተገቢው መልክ መጠበቅ አለበት። በጠላቶቿ ሄራ የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ከጠፋች ኢትዮጵያም አብራ መጥፋቷ ግንዛቤ ሊያገኝ ይገባዋል። ምክንያቱም ኢትዮጵያ ከኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን ታሪክ በቀር ሌላ ታሪክ እንደሌላት በተደጋጋሚ የተገለጸ ፍንትው ያለ ሐቅ ነው። ይህ ከሆነ የኢትዮጵያን ቤተክርስቲያን ክብርና ህልውና መጠበቅ ማለት የኢትዮጵያን ታሪክና ክብር መጠበቅ ማለት ነው። እኛ አደራ በልተን አምነት አጉድለን ግን ባንጠብቅ ኢትዮጵያንና የኢትዮጵያን ቤተክርስቲያን ትላንት የጠበቀ የማያንቀላፋ አረኛ አግዚአብሔር ዛሬም ይጠብቃል።

እጆቿን ወደ አግዚአብሔር ያለ ማቋረጥ የምትዘረጋው ቅድስት ኢትዮጵያ እስከ ዛሬም እንደ ጠላቶቿ አበዛዝ ቢሆን ኖሮ ህልውናዋ ያከትም ነበር። ነገር ግን የመጣውን ፈተናና መክራ ሁሉ በሰማዕታት ልጆቿ ደም እየተከላከለችና ግርማ ሌሊትን ድምፀ አራዊትን ፀብአ አጋንንትን ታግሠው፣ ጤዛ ልለው፣ ድንጋይ ተንተርሰው በሚኖሩ ቅዱሳን ጸድቃን ባሕታውያን ጸሎት ነው እየተጠበቀች የኖረችው። ዛሬም የሚጠፋውን በማይጠፋው፣ ጊዜያዊውን በዘለዓለማዊው ለውጠው ከዓለም ተለይተው የሚኖሩ የቅዱሳን አባቶቻችን ጸሎት ባይታደጋት ኖሮ እንደኛ ችልተኛነት ጠላቶቿ ባገኙት አጋጣሚ ተጠቅመው ለዘመናት ሲመኙት የነበረውን ድቅቷን ባፋጡት ነበር። ይሁን እንጂ አሁንም ታሪኳን ከመቀስጥ ቅርሶቿን ከመዘረፍ የተገታ የለም።

አንቀጽ ስድስት

ዘመናችን ያፈራው ትውልድ አታላይ ብቻ ሳይሆን ሸተላይም ነው

ሸተላይ:- ዓይኑ ያረፈበትን ለጥፋት የሚዳርግ ነው ይባላል፤ ይህም ትውልድ እግዚአብሔርን የማይፈራፈሩ ለእናት ሀገሩ የማይራራ የቅርስ ቀበኛ ከመሆኑ የተነሣ፡- በዓይኑ ያየውን፣ በእጁ የገባውን ሁሉ ጽላት ሳይቀር የሚዘርፍ ደፋር ነው። እኔም በዚህ የምጽእት ዘመን በእናቴ ላይ የሚደርሰው ፈተና እጅግ እያ ስጩነቀኝ ነው። ከልቤም እያለቀሰኝ ነው። እኔና መሰሎቼ የታሪክ ሽክግችንን መሸከም ያቃተን እየመሰለኝ ልቤ በጋዘን እየደግ ነው። በእቅዜ ለኢትዮጵያውያን ወገኖቼ ለመንፈስ ቅዱስ ልጆቼ ይህን እንደ ኑዛዜ ቃል ገዘን ባደቀቀው ላሊናዬ የማስ ተላልፈው የታሪክ ተወቃሽ ከመሆን የሚያድን መሰሎኝ ነው። በርግጥም የሚተላለፈው መልእክት እውነት እስከሆነ ድረስ በታሪክ ከመወቀስ ማዳኑ የማይቀር ነው። እንደሚታወቀው ቀድሞም አባቶቻችን ሰማዕተ ጽድቅ ገደብነት ምስክርቶ/ ለመባል የበቁት፣ በታሪክ ተወቃሽ ከመሆን ድነው ሕያው ታሪክ ያተረፉት፣ ሰደት እስራትና ሞት ሳይፈሩ እውነት ተናግረው በአደባባይ መስክረው ነው። ይህን የሚያውቅ ትውልድ ግን በአሁኑ ጊዜ አልተገኘም። በተለይም ቤተክርስቲያን ከጥንት ጀምሮ አደራ ተቀባይ የቅርስ ባለቤት መሆኗን የተገነዘባ ይለም እንዲያውም የቅርስ ባለቤትነቷን ለማሳጣት ቅርሶቿ የሚገኙበትን መንገድ ለመሰለል ባሕር ተሻግረው የመጡ ብዙ ናቸው። እነዚህም በዕለታዊ ጥቅም ከተሸነፉ በረኞቿ ጋር እየተመሳጠፍባት ይገኛሉ። የዛሬን እያድርገውና ማንም እንደሚያውቀው፣ ከጥንት ጀምረው የነበሩ የኢትዮጵያ ነገሥታትና መላው ሕዝብ ክር ስቲያን፣ ቤተክርስቲያን የታመነች አደራ ጠባቂ የእግዚአብሔር

ግምጃ ቤት መሆኗን ስለአመኑ ገብረታቸውን ያወርሱ የነበር ለቤተክርስቲያን ነው።

ከዚህም የተነሣ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ቤተክርስቲያን ውስጥ የማይገኝ ቅርስ አልነበረም። በየጊዜው ሲያደቡባት የኖሩ ተቃራኒዎቿ ግን ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ በረቀቀ ስልት ሻጭና ገዥ በመሆን ቅርሷን አሟጠው ወስደውታል። ያልተወሰደውም በመቃጠል ላይ ይገኛል።

የጥንታዊቷ የአንገሻ ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን በአሳት ቃጠሎ ከአንድ ሚሊዮን ብር በላይ የተገመቱ ጥንታውያን መጻሕፍትና ሌሎች ንዋያት ቅድሳት ተቃጥለዋል። በሰሜን ሸዋም የተደራጁ ሰዎች ከመስኖ ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን ብዙ መስቀሎችን ከበረቀ በኋላ ጥቅሙን ለመካፈል ባለመስማማታቸው ባነሡት ግጭት አንድ ሰው ሞቶ እንደነበር በጊዜው በዜና ስምተነዋል። በጋዜጣም አንብበነዋል። ይህ ሁሉ ሰዎች እስከምን ድረስ ለገንዘብ ተላልፈው መስጠታቸውን ያመላክተናል። ሐምሌ 22 ቀን 1993 ዓ.ም. በሰላሌ ሀገረ ሰብከት ጥንታዊውን የደብረ ፍስሐ ሽንኩርት ሚካኤልን ቤተ ክርስቲያን ጠባቂውን ገድለው ንዋያት ቅድሳቱን ዘርፈው ሔደዋል።

እጅግ ጥንታውያን ከሆኑት ገጸማት መካከል ብዙዎቹ ተዘርፈዋል። ተበርብረዋል፤ አንዳንዶቹንም በአሳት አቃጥለዋ ችዋል። የደብረ ጽዮን ስምና ማርያም ቤተ ክርስቲያን (ደቡብ ጎንደር)፣ የጥንታዊው የደውከና ዐማኑኤል ገጸም (ሰሜን ጎንደር)፣ የቅድስት ወለተ ጴጥሮስ ገጸም /አዊ ዞን/ ሙሉ ሙሉ የተቃጠሉ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው። በሰሜን-ወሎ የሚገኘው የወረኢሉ ቅዱስ ሚካኤል ቤተ ክርስቲያን ዕቃ ቤት፣ በሰሜን ሸዋ አንኮበር የምትገኘው የደረፎ ቅድስት ማርያም ዕቃ ቤት ደግሞ በቃጠሉ ንዋያት ቅድሳታቸውንና ቅርሶቻቸውን ካጡት ብዙ ገጸማትና አድባራት በምሳሌነት የሚጠቀሱ ናቸው። የእነዚህ የመቃጠ ሰቸው ዜና አዲስ አበባ ስለደረሰ እንደ ስምዐ ጽድቅ ባሉ ጋዜጦች ተመዝግቦ አንብበነዋል።

ከላይ እኔ የገለጽኳቸውን በዚህ ጋዜጣ ላይ መመልከት ይቻላል። ይህም ብዙ ዜናቸው ያልተሰማና ጉዳታቸው ባይታወቅ በዚህ ትውልድ የተመዘበሩ ለእንደሾተላይ አይቶገንደቀበኛ አላምጠና አድቅቆ ያጠፋቸው መኖራቸውን ያሳያል። ከዚህ የተረፉት ደግሞ አሁንም ወደ ውጭ ሀገር እየተወሰዱ በመሸጥ ላይ ናቸው። በቅርቡ በ1994 ዓ.ም. እንኳን ለንደን ላይ ብቻ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ንዋያት ቅድሳት በ14 ሚሊዮን ብር ለሽያጭ በይፋ ገበያ ላይ ቅርበው ነበር፤ የጥንታዊው የጣና ቂርቆስን ገዳም ደግሞ አንድ ግሳብ ብቻውን ከግማሽ ሚሊዮን ብር በላይ የሚሆን ንብረት እንደዘረፈው ፖሊስ መግለጹን በሰምዎ ጽድቅ ጋዜጣ የኅዳር 1994 ዓ.ም. አትም ላይ ተመልክተናል። እስከ አሁንም ድረስ እየወሰዱት ነው። ከሀገር ወጥተው በተለያዩ አህጉራት ዓለም ገብተው ከሚገኙት ቅርሶቻችን መካከል ከ2737 በላይ የሚሆኑት ቅርሶቻችን በአሥራ ሦስት አህጉራት ዓለም እንደሚገኙ በቅርስ ጥናትና ጥበቃ ባለሥልጣን የወጣው «ቅርስ» የተሰኘው መጽሔት እንደሚገልጽ ጠቅላይ ቤተ ክህነት ለሃያ ዘጠነኛው ስምረት አስገንዝቧል።

በወበዱትም በአንድ አንድ ሐቀኞች ኢትዮጵያውያን ጠቋሚነት ዘራራዎቹ በድንገት መጋለጣቸው አልቀረም። ይህንንም ወረራና ዘረፋ ኢትዮጵያዊ የሆኑ ሁሉ ተባብሮ ጊዜ ባይስጥ ባበቸኳይ ሊያበወግደው ይገባል። በመሠረቱ አባቶቻችን ያሰረኩትን ኢትዮጵያን ከነዳር ድንበሯ፤ የኢትዮጵያን ቤተ ክርስቲያን ከሥርዓተ እምነቷና ታይተው ከማይጠገቡት ቅርሶቿ ጋር እንደነበረ ታሪክ ምስክር ነው።

እንግዲህ ወገኖቼ የተረከብነውን አስወስደን ሰነው ትውልድ የምናበረከበው ብናጣ ተተኪው ትውልድ ይቅርና በቤተክርስቲያን የረገፈው የአባቶቻችን ዐፅም ጦር ሆኖ ይወጋናል! በይፍ ሆኖም ይቆርጠናል። በሰዚህ ከአባቶቻችን በወረሳችሁት ብሔራዊ ሰሜትና ጀግንነት የኢትዮጵያን ዳር

ድንበር እንዳስከበራችሁ ሁሉ የቤተክርስቲያንንም ቅርስ ለማስከበር ኅብረታችሁ ይጠንከር።

ችግሩ በቀላል የሚታይ አይደለም። ንዋያት ቅድሳት ከቤተክርስቲያን በምክንያት እየወጣ ወደ ሌላ ሔዶ በባለቤትነት የሚያዘቡት ከሃይማኖታችን ውጭ የሆኑ በዎች ከሆኑ ኢትዮጵያን የቢዛንታይን እድል እንዳጋጠማት የሚያረጋግጥ ነው። ሆኖም ቢዛንታይን ወደ ቱርክነት የተለወጠችው ክርስቲያኖች በሞት ከተሰወጡ በኋላ እንደነበረ ይታወቃል። ኢትዮጵያ ግን ከአርባ አምስት ሚሊዮን በላይ የሚሆኑ የእርቶዶክስ ተዋሕዶ እምነት ተከታዮች ያሉባት የታደሰች ሀገር ናት። ይሁን እንጂ በአሁኑ ጊዜ አድባራትና ገዳማቷ አስተዋሽ፤ ጠባቂና ተቆጣጣሪ ያሏቸው መስሎ አይታይም። እንደ ደብረ ዳሞ ያሉት ጥንታውያን ገዳማት ከእምነትናው መቶ ዓመተ ምሕረት ጀምሮ የነበራቸው ቅርስ ለእሳት ተዳርጓል። እንደ አዲስ ዓለም ማርያም ያሉት የነገሥታት ንብረት ባለአደራ የሆኑ ታላላቅ አድባራት ተመሳሳይ ጥቃት ደርሰዋቸዋል። እንደ አበበት ባሉት ገዳማት የሚኖሩ መናንያን መነኮባት በኢትዮጵያዊነታቸው ሠርተው ለመኖር ሲጥሩ የነበራቸውን ይዞታ ተቀምተዋል። በየጊዜው ዘረፋ ሊካሄድባቸው ይታያል። ይህንንም ችግር ትክክለኛ ፍትሕ በጥቶ ሊያበወግደው የሚችል ባለመገኘቱ የክርስቶስን ፍርድ የሚጠብቅ ሁኔታ። እንደሚታወቀው ቀድሞም ሆነ ዛሬ ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን እውነተኛው ቤዛ ክርስቶስ ብቻ ነው።

በመሆኑም በማይቋረጥ ጸሎት እንደ አቡነ ጳጥርሶስ ይግባኝ ለክርስቶስ እያሉ ተባብሮ ለመጮህ መሰሎቼ ለሆኑት አባቶቼና ለመላው ሕዝብ ክርስቲያን ጥሪዬን አስተላልፋለሁ።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር አሜን።

የሰማዕቱ የብፁዕ አቡነ ጴጥሮስ አጭር ታሪክ
ፕሮፌሰር ሰሸን ፋቢንሰን እንዳቀረቡት

ይህ ታሪክ በፀረ ቅኝ አገዛዝና ፀረ ጭቆና ትግል ሐምሌ 22 ቀን 1928 ዓ.ም የኢትዮጵያ ዋና ከተማ በሆነችው አዲስ አበባ ውስጥ በግፍ የተሰጠ የአንድ ኢትዮጵያዊ ሊቀ ጳጳስ ታሪክ ነው። አቡነ ጴጥሮስ ይባላሉ። ከአዲስ አበባ ስሜን አቅጣጫ ወደ ዓባይ ሲጓዙ መንገድ ላይ በምትገኘው ፍቼ ከተማ ውስጥ በ1884 ዓ.ም ተወለዱ። ስመ ጥምቀታቸው ኃይስ ማርያም ነበር። የተለየ የጽሑፍ ስም የተሰጣቸውና አቡነ ጴጥሮስ የተባሉት እንደ ኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ለመዐርገ ጽሑፍ ሲበቁ ነው ። በወጣትነት ዘመናቸው በተወለዱበት ፍቼ ከተማና በቤተ ክርስቲያን ዘንድ ታታሪና ትሑት በመሆናቸው ዕውቅናን አተረፉ። የአብነት ትምህርት ለመማር የመረጡት ገና በልጅነታቸው ነው። በ24 ዓመታቸው ሥርዓተ ምንነቱን ፈፀሙ። በፍቼና በወላይታ አካባቢዎች በነበሩት ገጻማት ዘንድም ስመ ጥር መምህር ሆኑ። ለዚህም ነበር በ1910 ዓ.ም በወላይታ አካባቢ ለምትገኘው የደብረ መንክራት ገጻም ለደብረ ጽዮን ማርያም መምህርና ቀዳሽ ሆነው የተሾሙት። እስከ 1916 ዓ.ም በዚህች ገጻም አገለገሉ። ከዚያም ከአዲስ አበባ ወደ ደቡብ ሲጓዙ ዝዋይ ደሴት ላይ ለምትገኘው ስለመቤታችን ገጻም መምህር ሆነው እንዲያገለግሉ ተመደቡ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንደተናገረው «... እንደ እግዚአብሔር ምርጫች ... ምሕረትን፣ ርገራንን፣ ቸርነትንና ትሕትናን...» የተሳበሱ ስለነበሩ በዝዋይ ደሴቶችና በአካባቢው ነዋሪዎች ዘንድ ተናፋቂ መምህር ሆኑ። /ቆላ. 3+12/ ትምህርታቸውና ስብከታቸው በሚለገገው አከብሮት የተነሣ በደቀመዛሙርቶቻቸው ዘንድ ብቻ ሳይሆን በአጠቃላይ በአካባቢው ሕዝብ ክርስቲያን ዘንድ ፍቅርና ከብርን አተረፉ።

በ1921 ዓ.ም ዐራት ኢትዮጵያውያን አባቶች ተመርጠው በመንበረ ማርቆስ /የእስክንድርያ ቤተ ክርስቲያን/ ፈቃድ ጳጳሳት ተብለው ሲሾሙ ከእነዚህ አንዱ አቡነ ጴጥሮስ ተብለው የተሾሙት መምህር ኃይለ ማርያም ነበሩ።

እንደተሾሙም የመካከለኛውና የምሥራቅ ኢትዮጵያ ጳጳስ ሆነው ተመደቡ። በቆይታቸው ግማሽ የሚሆነውን ጊዜ በደሴ

ከተማና በአካባቢዋ በሚገኙት ገጻማት፣ ቀሪውን ደግሞ በወረኢሉ አካባቢ የሚገኙ ገጻማትን በመጉብኘትና በማለተማር አሳልፈዋል። በእነዚህ ሁለት አካባቢዎች /ደሴና ወረኢሉ/ ይሠሩት የነበረው የቤተክርስቲያን አስተዳደር ሥራ የተቃና ይሆን ዘንድ ከሁለቱም አካባቢዎች አንዳንድ ካህናት በረዳትነት ተመደቡላቸው። ልክ እንደ ዝዋይ ሁሉ በደሴና ወረኢሉም ትምህርታቸው ተወዳጅ ነበር። ለእምነታቸው ቀናኢና የክርስቶስን አርአያነት በትጋት የሚከተሉ ስለነበሩ በመንፈስ ልጆቻቸው ዘንድ ሁሉ የሚናፈቁ ሆኑ። በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ለወደፊት እንደምናነበው «ይህ ስለ ክርስቶስ ተሰጥቷችኋልና ስለርሱ መከራ ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም» የተባለውን በሕይወታቸው ተግብረዋል። /ፊልጵ. 1+29/

በፋሽስት መለሎኒ ትመራ የነበረችው ኢጣሊያ በ1924 ዓ.ም ሀገራቸውን ኢትዮጵያን ስትወር አቡነ ከንጉሠ ነገሥታቸው ከቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴና ከጠራቸው ጋር ወደ ስሜን ግንባር ዘመቱ። ቀስለኞችን በማጽናናት፣ ለሰማዕታት ጸሎተ ፍትሐት በማድረስና ወንጌልን በመስበክ ይተኑ ነበር። በስሜን ግንባር ቆይታቸው የወራሪውን ኃይለ አሸባሪነትና ብልግና በዐይናቸው አይ። ያ ግፊኛ ጦር ንጹሐንንና ቤት ንብረታቸውን፣ ሳር ቅጠ ሉን፣ ... ወዘተ በመርዝ ጋዝ ና በሌሎችም በተራቀቁ የጦር መሣሪያዎች ሲያጋይና በስተመጨረሻም የማይጨው ጦርነት ባለድል ሲሆን ተመለከቱ። ከዚህ አስቃቂ ትእይንት በኋላ አርበኞቹ ለማፈገፈግና ወራሪውን ኃይለ በሽምቅ ውጊያ ስለት ለመፋለም ሲወስኑ በፀዕነታቸውም ያንን ዘግናኝ ድርጊት በኅሊናቸው እንደባሉ ወደ መሐል ሀገር ተመልሰው በደብረ ሊባኖስ ገጻም ተጠለሉ። የገጻሙን መነኮሳትና ካህናትም በጸምና በጸሎት እንዲተኑ አደረጉ። ራሳቸውም በጸምና በጸሎት ተጠምደው እግዚአብሔር የኢትዮጵያን ሕዝብ በምሕረት እንዲታደግ እየተማጠኑ ወደፊት ለሚጠብቃቸው ታላቅ ተጋድሎ መዘጋጀት ጀመሩ። መጽሐፉ «ይህ ናፍቆቴ ተስፋዬም ነውና፤ በአንድ ነገር እንኳ አላፍርም፤ ነገር ግን በሕይወት ብኖር ወይም ብሞት ክርስቶስ በግልጥነት ሁሉ እንደወትሮው አሁን ደግሞ በሥጋዬ ይከብራል» /ፊሊጵ. 1+20/ እንዳለው ማለት ነው።

በስብከታቸው ሁሉ በፀዕነታቸው የሚከተለውን ጥያቄ ይሰነዝሩ ነበር። «እንዴት ራሷ ክርስቲያን ነኝ የምትለው ሀገር ጣሊያን ክርስቲያን በሆነችው ኢትዮጵያ ላይ እንዲህ ዓይነት

እጅግ ዘግናኝ የሆነ የሸብር ተግባር ትፈጽምባታላችን?» አቡኑ ይህን ጥያቄ የሚሰነዝሩት ከርቦቲያኖችን ሁሉ በእኩል ይመለከቱ ባለነበረ ነው። ስለእርሳቸው ሁሉም ከርቦቲያኖች ክርስቶስን በመንግሥተ ሰማይ ለማግኘት በተሰፋ የሚኖሩባቸው የዚህች ዓለም መጸተኛ ወንድማማቾችና እጎትማማቾች ነበሩ። በሰዚህ ሊደጋገፉ እንጂ ሊጨካኩ አይገባም። እንዲህ በማሰተማር ነበር የወደፊት ፈታኝ ተጋድሎቸውን የጀመሩት። ወራሪው ኃይል እየፈጸመው የነበረውን ጭካኔ የተሞላበት ተግባር አጥብቀው ማውገዝቸውን በድፍረት ተያያዙት። በወቅቱ ወራሪው የፋሽስት ኃይል በላማውያን ዜጎችን ያለ ርገራኔ ያበቃይ /ይደፍር፣ ይጨፈፍ፣ / ነበር። ይህንም የሚያደርገው በወቅቱ በሰው ኃይልና በመንፈስ እየበረቱ የመጡትን አርበኞች አያገዛቸው ነው በሚል ጥርጣሬ ነበር። በወቅቱ ከፍርሃታቸው የተነሣ የወራሪውን ኃይል የበላይነት ተቀብለው በሰሩ ለማደር የጀመሩ ጥቂት የቤተ ክርስቲያኒቱ ካህናት ነበሩ። ወራሪው ጦር በነዚህ ባንዳ ካህናት እማካይነት ወደ ተከበሩት አቡን ጦማር /ደብዳቤ/ ላከ። ይዘቱም «የጣሊያንን ኃይልነት አምነህ ተቀበል፤ ፀረ ጣሊያን ሰብከትህንም አቁመህ ከኛ ተባበር፤ ይህን አሜን ብለህ ከተቀበልህ አዲስ አበባ ውስጥ ምርጥ ቤት ተሰጥቶህ የተንደላቀቀ ኑርህን ትገፋለህ» የሚል ነበር። አቡኑ ግን ነገሩን በእግዚአብሔርና በክርስትናቸው ላይ ያምፁ ዘንድ እንደተዘረጋ ወጥመድ ቆጠሩት። መልአክቱን ውድቅ አድርገው እዚያው ደብረ ሊባኖስ ገዳም ውስጥ ይበልጥ በ ጸሎትና በጸም ተገተው ቆዩ። «ከግብፅም ብዙ ገንዘብ ይልቅ ስለ ክርስቶስ መነቀቅ እጅግ የሚበልጥ ባለጠግነት እንዲሆን አስቧልና ሰጊዜው በኃጢአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ» ተብሎ እንደተጻፈለት ነቢይ አርሳቸውም የሕዝባቸው ሙሴ ሆኑ። /ዕብ 1+25-26/

የአርበኝነት ተጋድሎውም እንደሰደድ አሳት በመላው ኢትዮጵያ ተዳረሰ። በተለያዩ የጦር ግንባሮች አርበኞች አሸነፉ። ብፁዕነታቸውም ሕዝባቸው በእምነቱ እንዲጸና፣ እግዚአብሔርም በግና የተረገጠች አትዮጵያን ሳይዘገይ እንደሚገባቸው በትጋት ማስተማራቸውን ተጠሰ። «ለእናንተም ሰወዳጆቼ አላችኋለሁ፤ ሥጋን የሚገድሉትን በኋላም አንድ ስንኳ የሚበልጥ ሊያደርጉ የማይችሉትን አትፍሩ። እኔ ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ፤ ከገደለ በኋላ ወደ ገሃነም ለመጣል ሥልጣን ያለውን ፍሩ። እምን፤ አላችኋለሁ አርሱን ፍሩ።» በማለት ክርስቶስ የተናገረውን እም ልተው፤ አስፍተው ያስተምሩ ነበር።/ሉቃ 12+4-5/ በዚህም

ጣሊያን ኢትዮጵያን መውረድ ውጤቱ እንደሆነና ሕዝባቸውም የፍርሃት መንፈስ እንዳይገዛው ዘወትር ሳይታክቱ አሰረድተዋል። አዲስ አበባ የነበሩት የፋሽስት መሰሎኒ ወኪሎችም የአቡኑን ጸጥታና ኢትዮጵያውያንን የማደፋፈር ስብከት ለማከላከል ያልፈነቀሉት ድንጋይ አልነበረም። አቡኑ በሕዝቡ ዘንድ የነበራቸው ተቀባይነት ከፍተኛ መሆኑን የተገነዘቡት እነዚያ ባለ ሥልጣናት አቡኑን ጸጥታና ከማለርና ከመግደል ይልቅ አግባብተ ለጣሊያን እንዲወግኑ ማድረጉ እንደሚመረጥ ግልጽ ሆኖላቸው ነበር። ይህ በእንዲህ እንዳለ በወርኃ ሐምሌ 1928 ዓ.ም አርበኞች በአዲስ አበባ ላይ ጥቃት ሰነዘሩ። በዚህ ጊዜ አቡኑ የክብር ልብላቸውን ለብባው፤ ከቢጫ መሐሪም ጋር የሚይዙትን የእጅ መስቀላቸውን እንደያዙ ወደ አዲስ አበባ ሰተት ብለው ገቡ። በይፋ ፀረ ፋሽዝም ሰብከታቸውን በወረራ ተጠፍሮ ለሚተክዘው ሕዝባቸው ያሰሙ ጀመር። በዚያን ጊዜ ነበር የፋሽስቱ ወታደሮች አቡኑን በቁጥጥር ስር አውለው በጣሊያን መንግሥት ላይ ፈጸሙት ለተባለው ክህደት ፍርድ ቤት እንዲያቀሩባቸው ትእዛዝ የደረሳቸው። እንደታዘዙትም አደረጉ። ብፁዕነታቸው በእስር ቤት ሆነው ለፍርድ የሚቀርቡበትን ጊዜ እየተጠበቁ እያለ በበርካታ የፋሽዝም ባለሥልጣናትና በባንዳ ቀላውስት ይለሙ ነበር። ጣሊያን ያሰፈነችውን የወረራ አገዛዝ ተቀብለውት ቡራኪያቸውን ይቸሩት ዘንድ። ሆኖም ግን አርሳቸው ከአቋማቸው ዝንፍ አንደማይሉ ሊታወቅ የሚከተለው ዛቻ /ማሰራሪያ/ ደረሳቸው። «የታላቁ መሰሎኒ ጦር እየወሰደው ያለውን ርምጃ ማውገዝህን አቁም፤ የጣሊያንንም የበላይነት ተቀበል፤ አርበኞችን ቀማኞች ናቸው ብለህ አውግዝ፤ ይህን አልፈጽምም ካልህ ሕይወትህን ታጣለህ» ተባሉ። ብፁዕነታቸው ግን ምንም ሰቆቃ ቢጸናባቸውም ከቀረቡላቸው ግዴታዎች ውስጥ አንዱንም ለመፈፀም ፈቃደኛ ሳይሆኑ ቀሩ። በአስተርጓሚ በኩልም ለሚጠይቃቸው የፋሽስት መንግሥት ሹም የሚከተለውን ተናገሩ። «በነርብ ጋዝና ሌሎች የሸብር ጦር መሣሪያዎች የፈጀሃቸው የሀገሬ ልጆች ያሰሙት ሰቆቃና ለቅሶ መቼም ቢሆን ጎሊኖዩ ለዛቻህ እንዳይንበረከክ ያደርገኛል። የእናንተን አበቃቂ ወንጀል እንዳላየሁኝ ዝም ብል አንዴት አድርጌ ነው ፈጣሪ አምላኪን የማየው? አርሱ ምን እንደሚል ታውቃለህ? ጽድቅን የምታውቁ ሕጌም በልባችሁ ያለ ሕዝብ ሆይ ሰሙኝ፤ የሰውን ተግዳሮት አትፍሩ፤ በሰድባቸውም አትደገግጡ። እንደልብሰም

ብላ ይበላቸዋል፤ እንደ በግ ጠጉርም ትላ ይበላቸዋል፤ ጽድቅ ግን ከዘላለም ግዳኔ ለትውልድ ሁሉ ይሆናል። በሰጽድቅ የሚለድዱ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማያት የእነርሱ ናትና። ይላል» አሉት። /ኢ.ሳ. 51*7-8/ ፤ /ማቴ.5*10/

ከዚህ በኋላ በጥድፈያ የተሰየመው ችሎት በብፁዕ አቡነ ጴጥሮስ ላይ ሞት ፈረደባቸው። የዚህ ዘግናኝ ውሣኔ ወሬው በመላው ሀገሪቱ ተዳረሰ፤ አቡነ ተወዳጅ ነበሩና። ለእግዚአብሔር አውነተኛ ጥሪ፤ ተወዳጅ ኢትዮጵያውያንን ከግፈኞች ለማዳን ተልዕኮ ራሳቸውን የሰጡትን ተወዳጅን ጳጳሳቸውን ለመለናበት በርካታ ኢትዮጵያውያን ወደ አዲስ አበባ ተመሙ። ይህ ሁሉ የሞት ዛቻ ሳይበግራቸው ለሀገርና ለሕዝብ ነጻነትና ክብር ሲሉ የፈጸሙትን የምዕተ ዓመት ጀግናቸውን ሊሰናበቱ ብዙዎች ተጓዙ።

ይህን ሕዝቡ ለጳጳሱ ያለውን ጽኑ ፍቅር የተረዳው ወራሪው ጦር እርሳቸውን ከእስር የማስለቀቅ ሙከራና ሌሎችም ዓመዶች ይካሄዱ ይሆናል የሚል በጋት አደረሰበት። በእዚህ የሞት ቅጣት በአስቸኳይ አንዲፈጸም ተወሰነ። አቡነ ወደ ሞት እደባይ ተወስዶና የመጨረሻ ንግግራቸውን ይናገሩ ዘንድ ተጠየቁ። መለቀላቸውን አንሥተው ሕዝባቸውን በዐራቴም አቅጣጫ ከባረኩ በኋላ የሚከተለውን የመጨረሻና ወርቃማ ንግግር ተናገሩ። «የተወደዳችሁ የሀገሪ ልጆች፤ አርበኞችን ቀማኞች ናቸው ብለው ፋሺስቶች ቢያወሩላችሁ አትመኑ። አርበኞች እነማን እንደሆኑ አኔ እነግራችኋለሁ። አርበኞች ፋሽስቶች ከሚነዙት ሽብር ነጻ ለመውጣት እጅግ የሚናፍቁ ንጹሐን ናቸው። ቀማኞች ለ በእኔና በእናንተ ፊት ቆመው የምትመለከቷቸው ከሩቅ ሀገር መጥተው ሰላማዊ ሀገራችንን ኢትዮጵያን በጉልበት የሚያሸብሩት ወታደሮች ናቸው። ስፋሽስት ወታደሮች መኞም እንዳትንበረከኩ የመቋቋም ብርታቱን እግዚአብሔር ለኛ ስኢ ትዮጵያውያን ያድለን። ምድሪቱም የወራሪውን ጦር አገዛዝ አሟን ብላ ብትቀበል የተወገዘች ትሁን» አሉ። ከዚያ በኋላ በተወዳጁ ጳጳስ ላይ የጥይት ሩምታ ዘነበባቸው።

ከርሸናው /ከግድያው/ በኋላ የፋሽስቱ ጦር በአቡነ ጴጥሮስና በሌሎች ኢትዮጵያውያን ላይ የፈጸመውን ግፍ ለመደበቅ ሲል ምንም ዓይነት ጽሑፍ በሌለው እንዳይጻፍ ከሰከለ። ይህ የተወሰነው በሀገር ውስጥም ሆነ በውጭ አቡነ የነበረ

ቸው ዝና ጣሊያን አያራመደች የነበረውን ኢትዮጵያን ቅኝ የመግዛት ፓሊሲ ጥላ ያጠላበታል ከሚል ለጋት ነበር። በወቅቱም የጣሊያን ድርጊት በሀገር ውስጥና በውጭ ተቃውሞ እየበረታበት ስለነበረ የአቡነ ጴጥሮስ የሰማዕትነት ዜና ሁኔታውን ያባብለዋል የሚል ሥጋት በፋሽስቶቹ አድርጎ ነበር። ምንም እንኳን የሞካኔ ድርጊቱን ለመደበቅ ጥረት ቢደረግም እውነትን በሚናፍቁ ዘንድ የአቡነ ጴጥሮስ ገድል አስከ ዛሬ ድረስ ብሩህ ሆኖ ይኖራል። ከሁሉም የበለጠው የአቡነ ሰማዕትነት አስተዋጽኦ ግን የፀረ ፋሽዝም ትግሉን የበለጠ ማቀጣጠሉ ነበር። የፋሽስቱ ጦር በህገሬው ዘንድ ተአማኒነት ከማጣቱም ባሻገር በርካታ ኢትዮጵያውያን የፋሽስቶች ጠንካራ ይዞታ የነበረችውን አዲስ አበባን እየለቀቁ አርበኞችን የመቀላቀልና ለነጻነታቸው የመዋደቅ ወኔን ተላባሉ። የአርበኝነት ትግሉም የበለጠ ለመርታን አግኝቶ በአጭር ጊዜ ውስጥ ሀገሪቱ ነጻ ለመሆን በቅታለች።

የእኚህን ታላቅ ሰማዕት የመጨረሻ ለዓታት ተወዳጅና በቅርብ ጊዜ ያረፈው ገጣሚ ሎሬት ጸጋየ ገብረ መድኅን «ጴጥሮስ ያችን ለዓት» በሚል ቲአትሩ ቁልጭ አድርጎ አሳይቷል። በሰማዕትነት ካለፉ ከአሥር ዓመት በኋላ የቆመ የእርሳቸው ሐውልት አዲስ አበባ ከተማ ውስጥ ይገኛል። ይህም አለከ ሞት ለአውነት መታመንን፤ ለለው ልጅ ክብር በጽናትና በቆራጥነት መጋደልን፤ በሐላፊ ድሉት ወይም ዛቻ ተሸንፎ ክብርን አለማጉደፍንና ከሁሉም በላይ ሁላችንም አንድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ቆመን ስለሠራነው ተግባር መጠየቃችን ስለማይቀር በአምነት መጽናትን ለትውልድ ይናገር ዘንድ ቆሟል። ኢትዮጵያ ለዘላለም ትኑር!!!

ምስጋና

በሀገሪ ሰዊድን የምትገኘው የኢትዮጵያ እርቶዶክስ ተዋህዶ ሴተ ክርስቲያን ለተደረገላት ድጋፍ ሁሉ ሰማዕቱ ብፁዕ አቡነ ጴጥሮስ የምዕተ ዓመቱ ሰማዕታት ከሆኑት ውስጥ አንዱ አድርጎ በማሰብ በኩል ባባዩት ጥረት የሰዊድንን ሴተ ክርስቲያን በተለይም የስትራንጋስ ሀገረ ለባስት ጳጳስ የሆኑትን አባ ዮናስ ጆንሰንን ታመላግናለች።

ጥርፈላሽ ሰሽን ፍብጋሽ